

கல்கி

சமீபக்கப்பட்ட சென்னைச் சாலைகள்

உங்களின் கை பட்டால்
தனிச்சுவை மின்னுவது போல
எங்களின் கை பட்டால்
தரம் அங்கே மின்னும்.

சேலம் எல்லா எங்களின் ஒப்பியாது படைப்பும் உலகம் அளவு
விருவத்தை உய்க்கலிவது. கண்ணுயி கண்ணுயிவது உய்
தூசுசிலிவம் அதிலே மின்னும்-மலிவ மணநலம் போல.
எனவே உங்களை சிறந்ததையே உருகிலும். நுகர்ப்பொருளிலும்-
தொழில் நடப்பதிலும். சினைச்சுவை விருவத்தில் கூட வெகு
தூட்பமாக உணவை செலுத்தியிலும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும்
விவரம் துணைவிய பரிசோதனைக்கு உட்படுவதால் நிம்
அங்கே மின்னும்.

கண்ணுக்கு தெரியாத பல தூசுசிலிவங்கி எங்களின் ஒப்பியாது
படைப்பிலும் துளிகிறப்பது தூபொது வல்லுபாடுயுக்
எங்களின் தர உணவை - உங்கலின் பண்டிய போல.

யுக் கிறந்த பத்தியான
சேலம் உற்பத்தியான
சேலம் உற்பத்தியான
சேலம் உற்பத்தியான

சேலம் உற்பத்தியான
சேலம் 535-013 தமிழ்நாடு
அல் உணர்ச்சி கூட மின்னும்
அல் தூசுசிலிவம்

சேலம் எவ்ர்சில்வர்.

கேட்டு வாங்குங்கள் எங்களின் தரமே எல்லை! எவரும் இதுவரை தந்ததே இல்லை!

கல்கி ஏற்கும்
சமுதாயப் பணி

**இவர்களுக்குப்
பிரந்தகு
விடிவு
காலம்!**

மறுபடியும் மதுரை மாவட்டம்

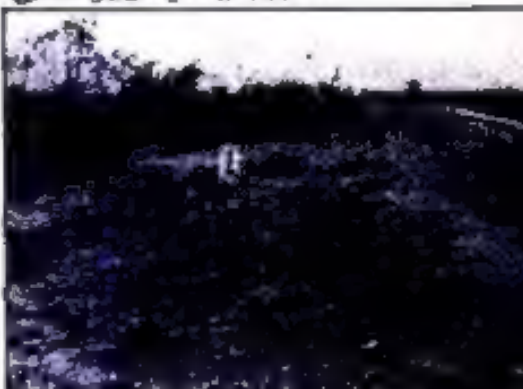

அரசு வேகத்தில் அரசுப் பணிகள்!

சென்ற பிப்ரவரியில், முட்டிக்கால் பெயர் நம்மை அகமலை ரொமத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற எஸ்டேட் ஒன்றினைச் சந்திரன், நாம் இத்தர்-விட்டியில் சந்தித்த போது, சந்தோஷ மிகுதியில் ரொம்பவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் போனார். 'சார், முன்பெல்லாம் எங்கள் அகமலைக்கான சாலை வசதிக்காக அரசு அதிகாரிகளைச் சந்தித்தால் அபிரத்தையோடுதான் பதில் சொல்வார்கள். ஆனால் எங்கள் பிரச்சனைகள் கமிஷிய் வெளியான பிறகு நிலைமையே தலைகீழாகி விட்டது. கமிஷியில் எழுதியிருக்கிறார்கள், அந்த அகமலைக்குத்தானே சாலை வசதி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். படித்தேன். உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்ட வேண்டிய விஷயம் தான். பிரச்சனைகள் தீவிரத்தை இப்போது நாள்கள் முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டோம். ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறோம். கவலைப்படாமல் போய் வாருங்கள்' என்று ரொம்பவும் ஆதரமாகப் பதில் சொன்ன ஆரம்பித்தார்கள்.

அகமலை ரொமத்திற்குச் சாலை வசதி செய்து தருவதென்பது எங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே. எஸ். இராமச்சந்திரன் (இ. காங்கிரஸ்) அவர்களின் தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒன்று என்பதால், கமிஷியில்

வெளியான பிறகு அவருக்கும் அது சாதகமாகச் சந்தொடிப்பட வைத்தது. அது விஷயமாக அவரும் நானும் சென்னையிலுள்ள அரசுத்துறை ஆலோசனை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சித் துறைச் செயலகமான வி. கத்தரம் (இவர் முன்பு பெரியதுளம் சப்-கலெக்டராக இருந்தவர்) அவர்களைச் சந்தித்த போது, 'நானும் கமிஷியில் படித்தேன். இன்னுமா அங்கு சாலை வசதி செய்து தரப்படவில்லை?' என்று ஆச்சரியப்பட்டுப் பூனை ஒத்துழைப்புத் தந்தார்.

ஸ்ரீ ரெங்கபுரம், கொடுங்கோட்டை வழியாக வெங்கடாசலபுரம் செல்லும் இப்பாதையைத் தாள் ரோடாகக், இரண்டு சாலைகள் கண்டனகிர்ப்புப் பொறிவைத்துத் திட்டம் பேரேனை அனுப்பப் பட்டுள்ளது.

இப்படி ஒவ்வோர் இடத்திலும் எங்கள் குக்குப் பரிபூரண ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தது. இப்போது அகமலைச் சாலைக்காக நிலம் மந்திரி வேலை வாய்ப்பு கலுதித் திட்டத்தின் கீழ் தொண்டூர் நெருடல் சரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டு, சர்வேசெய்யும் வேலைகள் ஆரம்பமாகி விட்டன. ஒவ்வோர் அதிகாரியும் பரிபேராகும் உற்சாகத்தோடும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார். அரசு வேகத்தில் பணிகள் நடக்கின்றன. அத்தனை பெருமைவும் கமிஷனரே சாரும். நன்றி சார், நன்றி' என்றார், நெய்யச்சந்திரன்.

சார், நம்பி நெய்யச்சந்திரன் சொல்லது முழுக்க முழுக்க உண்மைதான் என்றுமே இன்னும் சில பிரச்சனைகள் தீண்டு கொண்டு தான் இருக்கின்றன...' என்றார், நம்மைச் சந்திப்பதற்காக மலையடிவாரத்திற்கு வந்தி

* இரா. கந்தராஜா பரோட்டும் பெரும் மதுரைக் கலெக்டர்

குந்த அகபயி பஞ்சாயத்துத் தலைவர் முத்து ராமலிங்க பண்டியன்.

சொல்லுங்கள்!" என்றேனும்.

அகமலியிலுள்ள துணை கந்தார நிலையத்தில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள தலைவர் இன்னமும் ஒழுங்காக வருவதில்லை. தலைவர் வந்தபோது எப்படியிருந்தபோது அப்படியப்பட்ட அகத்தகங்களைத்தான் இன்னதற்கும் அந்தக் கந்தார நிலையம் இருக்கிறது. குடிநீர் வசதிக்கான சுப்புகளும் போடப்படவில்லை. மலை ரொமமாக இருப்பதால் இரவில் அதிக வெளிக்கீசம் இருப்பது மிகவும் பாதுகாப்பாக இருக்குமென்று, இருபது சோடியம் லேம்பு விளக்குகளைப் பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து வாங்கிடுறும். அதைக் கப்பத்தில் பொருத்து வந்திரு. விளக்கு ஒன்றுக்கு முத்து நன்றியை ரூபாய் கேட்டுக்கொள் மின் லாரியத்தினர். அதனால் அந்த விளக்குகளைக் கவர் கட்டி இரண்டு மாத காலமாக அப்படியே விட்கின்றன.

இவற்றோடு, கொடுக்களை மிராமத்திலிருக்கும் பணிகளை என்னும் மலையாளிகளுக்கு விடுகளைக் கட்டித்தான் அரசு தயாராக இருந்தாலும் முடியவில்லை. காரணம், அவர்களுக்கு விடு கட்டும் இடத்தை முதுகில் கார்ப்புறம்போக்கு நிலமாக மாற்ற வேண்டும். அதற்கு அத்திலத்தை சர்வே செய்வ வேண்டும். அப்படிச் சர்வே செய்வ வந்த சர்வேயர் ஒருவர், தாம் சர்வே செய்வ வேண்டுமானால் ஐந்தாறு ரூபாய் வசூல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள். அன்றாடம் கஞ்சிக்கை கஷ்டப்படுகிற ஐந்த மலையாளிகள் ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு எங்கே போவார்கள்? எனவே, இவையெல்லாம் எவ்வகை மாவட்டக் கலெக்டரிடம் மறுபடியும் முறை

விட்டு ஆவன செய்யுங்கள்..." என்றார், அவர்.

அவசியம் செல்கிறோம்!" என்று உறுதியளித்துவிட்டு, அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு, ஆண்டிப்பட்டி மருத்தகத்திற்கு விஜயம் செய்வோம். இப்போது பிரித் இருந்தது. டெட்டன்ஸ் மருத்துவமனை நேரவயான அளவுக்கு இருப்பதாகக் கொள்ளுகள். இப்போது, வேறும் மருத்தக அத்தத்தில் உள்ள அதை, இருபத்து நான்கு படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனையாக விவதரிக்கும் பணிகளும் விவரவில் மேற்கொள்ளப்பட இருப்பதாகக் கொள்ளுகள். நெற்க நிறைவோடு மதுரைக்கு அருகிலுள்ள திருமங்கலத்திற்குச் செல்வோம்.

அக்து. கடந்த 1947 இல் தொழிற்பெட்டையாக அறிவிக்கப்பட்டதோர் இடத்தில் இப்போது தொழிற்சாலைகளும் இயலாமல், விடுகளைக் கட்டவும் அனுமதி கொடுக்காமல் அங்குவிக்கும் பிரதீன பற்றி விசாரித்தோம்.

சார், சென்ற முறை தலைவர் வந்து பார்த்துவிட்டுச்சென்று, கலெக்டரிடம் முறை விட்ட போது, கலெக்டரும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் விளக்கம் கேட்டிருந்தார். அந்த அதிகாரிகள் தங்கள் ஏதும் கவனிக்க வில்லை என்பதால் அவர்கள் கலெக்டரிடம் தவறான விளக்கங்களைக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

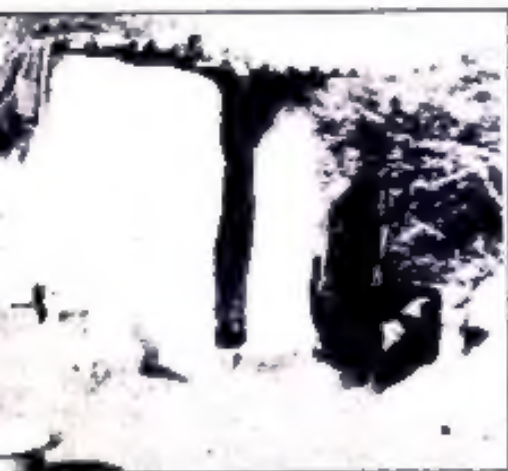
தங்கள் விசாரித்தலையிலிருந்து தைத் தொழிற்பெட்டையாக அறிவித்துப் பத்தாண்டுக்கு மேலாகியும் அங்கு தொழிற்சாலைகள் ஏதும் நிறுவப்படாவிட்டால், தொழிற்பெட்டையாக அறிவிக்கப்பட்டது தவறாகவே காலாவதியாகிவிடும் என்பதற்குள், அப்போது முற்படி திருமங்கலம் டவுன் பஞ்சாயத்தாக இருந்தபோது, இந்த இடம் தொழிற்பெட்டையாக வேண்டாம் என்றும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றோடு, தொழில்கள் தொடங்குவதற்கான களுக்கு ஒதுக்குப்பறத்தில் சிப்பந்தி கட்டி விடுக்கும் கட்டடங்களைக் கவர் கட்டித் தந்தாலு அன்றாடம் கஷ்டமாக அப்படியே தாம் விட்கின்றன. யாரும் தொழில்கள் துவங்க முன்வரவில்லை. அப்படியிருக்கும் போது இந்த இடத்தை விட்டு மனைகளாக அங்கு கொடுக்க என்ன தடை இருக்க முடியும்?

இத்த நிலையிலும் ஒரு விடு கட்டப்பட்டு விட்டது. இன்னும் இருவர் கட்டிக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டுமே எப்படி அனுமதி கிடைத்தது? எவ்வுக்கு என் கிடைக்கவில்லை? காரணம், தங்கள் வாகுக்கும் வசூல் தரத் தயாராய் இல்லை என்பதற்கால். நமது செய்து இந்த முறையும் கலெக்டரிடம் முறைவிடுங்கள். கலையுபயக எவ்வுக்கு தீதி கிடைக்கச் செய்வார்கள்?" என்றார்கள் சம்பந்தப்பட்ட மக்கள்.

இது தொடர்பாகத் திருமங்கலம் நகர் மன்றத்தினால் மு. சி. ரோ. அ. அபியமரண (தி. மு. க.) சத்தித்துக் கேட்டயோது, தாம் தீர்மானம் கொண்டு வரத் தயா

தாய் இருக்கிறேன். ஆனாலும் அப்படியொரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தால், நான் ஏதோ தனிப்பட்ட முறையில் 'சமீபம்' பெற்றுக் கொண்டு விட்டேனே என்று மற்ற வர்களுக்களால் சந்தேகப்பட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அந்த பயத்தில் நான் தான் போலாமல் இருக்கிறேன். மாவட்டக் கலெக்டரின் நேரடிப் பார்வையில் பிரச்சினை நீக்கப்பட்டால், என்னை விடச் சந்தோஷமடைபவர் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது சார்!" என்றார் அவர்.

அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு, மேலும் சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் ரீ-விசிட் செய்து பார்த்தோம். மதுரை நகரையும் ஒரு சுற்றுச் சுற்றியோம். கடைசியில், நாம் ஏற்கெனவே கலெக்டரைச் சந்திக்கத் தேதி கேட்டிருந்ததற்கு ஒருநாள் முன்னதாகவே சந்திக்க விருப்பம் தெரிவித்துப் போன் செய்த போது, சந்தோஷமாக ஒப்புக் கொண்டார் கலெக்டர் இரா. வரதராஜன். சென்ற முறை நீங்கள் கலெக்டரைச் சந்தித்த போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் உடனிருந்தார்கள்.

* டி. தாமசுராஜ்: வினாவில் விடையளிப்பவர்கள் வலதுபுறத்தில்

அது போலவே இப்போதும் அவர்களின் வரலாறுக்கே வேண்டுமா? என்று நம்மிடம் கேட்ட கலெக்டரின் உதவியைத் தரவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவசியமில்லை பென்றே கருதுகிறோம் என்று நாம் பதில் சொன்ன போதும், 'எதற்கும் அவர்கள் உடனிருக்கட்டும் சார்; வரலாறுக்கிறேன்' என்று பய அதிகாரிகளையும் வரலாறுபடுத்தித் தார் அவர்.

நாம் கலெக்டர் அறைக்கும் துறைத்த போது, கலெக்டர் உள்பட ஒவ்வொரு அதிகாரியும் வெப்பலனோடு சேர்த்து ஒவ்வொரு நோட்டுப் புத்தகத்தையும் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நம்மிடமும் ஒன்று தந்தார்கள். அதன் மேலட்டையில் 'மதுரை

மாவட்டத்தில் கல்வி - எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகளும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும்' என்று தலைப்பிட்டுருந்தது. புரட்டிப் பார்த்த போது, நாம் கடந்த 9.3.88, 16.3.88 தேதியிட்ட இரண்டு கல்வி இஷ்டங்களிலும் ஏழுநிலைத் திட்டங்களைப் போட்டு, நாம் நேரடியாகச் சொன்ன பிரச்சினைகளையும் சேர்த்து மொத்தம் முப்பத்தெட்டுப் பிரச்சினைகளும் வரிசை எண் கொடுக்கப்பட்டு டைப் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதன் அருகிலேயே இதுவரை எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் - எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் - எடுக்கப்படவுள்ள நடவடிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தும் டைப் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொன்றையும் கலெக்டர் படித்துப் படித்து நமக்கு விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்.

எல்லாம் முடிந்தவுடன், 'இன்னும் ஏதாவது புதிய பிரச்சினை இருக்கின்றனவா?' என்று கலெக்டர் இரா. வரதராஜன்.

அதனால் பஞ்சாயத்து நிலையரும் திருமல் கலம் வாரிகளும் நம்மிடம் சொன்னவற்றைச் சொன்னோம். ஒன்று விடாமல் மற்ற அதிகாரிகளைக் குறித்துக் கொள்ளச் சொன்னார். வினாவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமோ என்று உறுதியளித்துவிட்டு மனம் திரித்து பேசினார் கலெக்டர்.

மதுரை - விருதுநகர் தேசிய நெடுஞ்சாலைவில் கன்னிக்குடி என்னுமிடத்தில் அடிக்கடி விபத்துகள் நடப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். தேசிய நெடுஞ்சாலைவில் வேகத்தை அடையப்பதற்கு அரசு விதிமுறைகளின்படி இயலாது என்பதால், இப்போது எச்சரிக்கைப் பலகைகளும், இரவு நேரங்களில் தெரிவதற்காக எதிரொளிக்கக் கூடிய நாடாக்களும் (Reflective Signs) வைக்கப்படுகின்றன. இப்போதும் தீங்கள். மேல் மதுவத்தூரில் மட்டும் எப்படி தேசிய நெடுஞ்சாலையில் வேகத்தடை அமைத்திருக்கிறார்கள்? அங்கே மட்டும் விதிமுறைகள் என்னவான? என்று திருப்பிக் கேட்டால் என்னும் பதில் சொல்ல முடியாது. எந்த நிலைமை அப்படி!

இப்போதும் ஆட்டோ ரிக்கஷாக்களில் பீட்டர் இல்லை. அப்படியிருந்தாலும் அதன்படி கட்டணம் வசூலிக்கப் படுவதில்லை. இவ்வு என்று கேட்டால், ஓர் ஆட்டோ டிரைவருக்கும் ஒரு சாதாரண போலீஸ் காண்பட்டிருக்கும் உள்ள 'உறவை' அத்தனை கலப்பதில் நம்மால் பிரித்துவிட முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் அந்தத் தகர்த்தெறிய முடியும். நானும் மாவட்டக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும் அது தொடர்பாக ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வினாவில் இரவில்கள் துள்ளல், பஸ் நின்றுங்கள் போன்ற ஹக்கியமான இடங்களில் முன்று விடுகின்றன. காண்பட்டிருக்கின்ற நிர்க்கைவத்து, பவணிகள் போகும் ஆட்டோ நெம்பர்; போகுமிடம் ஆகியவற்றைக்

சூறித்துக் கொண்டு ஒழுங்குபடுத்த உள்
னோம். பாதுகாணிகளின் வசதிக்காகக் கட்டப்
பொம்மல் சிலை, தேவர் சிலை, சிம்மக்கல்,
செயின்ட் பேரில் பள்ளி ஆகிய இடங்களில்
உலக வங்கியின் உதவியோடு கரங்கப்
பாதைகள் அமைக்க உள்னோம்.

இவற்றோடு மக்களின் முறைவிடு
களைக் கால நாமதமின்றி உடனுக்குடன்
கவனித்து ஆவன செய்வதற்காக, மதுரை
கர்மராஜர் பங்கலக்கழகத்தினுள்ள கம்பீர
டரின் உதவியை நாடிவுள்ளோம். அவர்க
ளும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்
கான ஆரம்பப் பணிகளும் துவங்கப்பட்டு
விட்டன. இருந்தாலும் நான் இங்கிலாந்தில்
கிழிப்தியடைந்து விட்டேன்.

இப்போது பரலிக் கொண்டிருக்கும்
மூளைக் காய்ச்சல் மிகவும் பயமுறுத்துகிறது.
முதலில் கொக்கரை ஒழிக்க வேண்டும்.
அதற்காக வாய்க்கப்பட்ட வெளிநாட்டு
மெஷின் இப்போது ரிப்பேர்! அதைச் சரி
செய்ய இங்கே ஆளில்லை. அதனும் தனிப்
பட்ட முறையில் சில கம்பெனிகளோடு
தொடர்பு கொண்டு சரிசெய்ய முடியுமா
என்று முயற்சி செய்து கொண்டிருக்க
ிறேன்.

நாம் கடந்திரும் பெற்று நாற்பதாண்டு
கள் ஆகியிட்டதொரு நிலையிலும் நம் மக்கள்
இன்னமும் சுற்றுப்புறச் சுலாதார உணர்வு
கூடப் பெருமளவு இருக்கிறார்களே என்பது
ஒய்வேர் இந்தியனும் வெட்கப்பட வேண்டிய
விஷயம். என்ன செய்வது? காரியத்தில்
எழுந்து பார்த்தால், மதுரை நகரே
இரவோடு இரவாகக் கழுவி விட்ட மாநிலி,
சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான்
-ஆசைப்படுகிறேன். பொது மக்களின்
ஒத்துழைப்பின்றி அதை எப்படி நிறைவேற்ற
முடியும்? சித்திக்கும் போது, சில சமயங்களில்
விரக்தி கூட வந்து விடுகிறது என்றால்
பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்... என்று பல
பிரச்சனைகளையும் மனம் நிறந்து பேசினார்
மதுரைக் கலெக்டர் இரா. வரதராஜுலு.

உண்மையிலேயே தமது அரசு அதிகாரி
கள் என்னத்தைச் செய்திருக்கப் போகிறா
ர்கள். ரீ-விசிட் செய்து அவர்களைக் கேள்வி
மேல் கேள்வியாகக் கேட்டு மடக்கி விட
வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சென்ற
நாம். கனடசியிவ் தொற்றுப் போய்த்தான்
திரும்பி வர வேண்டியிருந்தது. இப்படி ஒய்
வேரு மாவட்டத்திலும் நாம் தேர்ந்துப்
போய்த் 1 திருப்பவே - விரும்புகிரேமும்,
எனவே, நாய்கள் எடுத்த
நடவடிக்கைகளால் நம்மைத் தேர்ந்துப்
போகச் செய்த மதுரைக் கலெக்டர்
இரா. வரதராஜுலு, மற்றும் அங்குக்குத்
துவிய, நிற்கும் அதிகாரிகள் ஆகிய அனைவ
ருக்கும் மதுரை மாவட்ட மக்கள் சார்பிலும்,
கங்கியின் சார்பிலும், கங்கி வாகனங்கள் சார்
பிலும் மனமார்த்த நன்றிகளையும் பாராட்
டுக்கையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

— இளங்கோவன்

சுபாநர்ஜயாநர்

மற்றும் பெர்யார், தஞ்சை ரீ-விசிட்

அருக்கு குக்குல்...

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

கலீகி ஏற்கும்
குமுதாயப் பணி

ஒந்த மாதம் குருநெல்வேலி -கட்டபொம்மன் மாவட்டம்!

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு விறகுக்காரப் பெண்கள், ஏதோவொரு விஷயத்தைப் பற்றி விமர்சனம் செய்து கொண்டு போகும் போது, ஒருத்தி சொன்னாலாம், 'தோசையைத் திருப்பலாம்; இட்லியைத் திருப்ப முடியுமா?' என்று! அந்த அளவுக்கு இலக்கியம் வேரோடி விருக்கும் மாவட்டம் திருநெல்வேலி மாவட்டம். குற்றவத்தின் சிறப்பைக் குழந்தைகளும் அறிவர்.

ஆனால், அந்தக் கரிசல் மண்ணில் இலக்கியம் வேரோடியிருக்கும் அளவுக்கு, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் வேரோடிச் செழித்திருக்கிறதா? இப்போது 'திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன்' மாவட்டம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதைத் தவிர, வேறு என்ன சாதனைகள் நிகழ்ந்துள்ளன? இவற்றையெல்லாம் வெளியே எதிர்ப்புக் கொண்டு வரும் நோக்கத்தில்தான், கல்வி ஏற்றிருக்கும் சமுதாயப் பணியில் பதினே ராவது மாவட்டமாகத் திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம்.

எனவே, திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன் மாவட்டம் முழுவதிலுமுள்ள பிரச்சனைகள், அல்லது ஊர்ப் பிரச்சனைகள், இயல்பெனில் தனி மனிதர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் ஆகியவற்றினோடு அரசியல்வாதிகளுடைய - அமைச்சர்களுடைய - அதிகாரிகளுடைய மெத்தனப் போக்குகளையும் சமூக ஒரோடிகளின் அட்டகாசங்களையும் ஒருக்கமாக எழுதி, உங்கள் முழு முகவரிபோடு கல்வி அலுவலகத்திற்கு அனுப்புங்கள். இவற்றோடு உங்கள் மாவட்ட வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களையும், ஆரோக்கியங்களையும் உங்கள் மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்துள்ள சாதனைகளையும் சேர்த்தே எழுதலாம்.

கல்வி அலுவலகத்திற்கு வரும் உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய கடிதமும் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவற்றில் முக்கியமான

வற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஊனவரி மாதத்தில் நமது கல்வி பிரதிநிதிகள் திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன் மாவட்டம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்வார்கள்; உங்களைச் சந்தித்துப், பேசுவார்கள். அவர்கள் வரும் தேதி பற்றிய முழு விவரங்களும் பின்னர் தனித்தனிக் கடிதங்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்படும்.

சுற்றுப்பயண முடியில், கல்வி பிரதிநிதிகள் திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன் மாவட்டக் கலெக்டரைச் சந்தித்துத் தங்கள் சேகரித்த பிரச்சினைகூரிய விஷயங்களைப் பற்றி விவாதித்துப் பதில்களைப் பெறுவார்கள். அவையெல்லாம் செய்திகளாகவும் பேட்டிக் கட்டுரைகளாகவும் புகைப்படங்களாகவும் பிழுவாரி மாதக் கல்வி இலக்களில் பிரசுரமாகும்.

திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன் மாவட்டம் பற்றிய பிரச்சனைகளும், குறைகளும், அநீதிகளும் தவிர, சாதனைகளும் கல்வி அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர வேண்டிய கடைசி தேதி: 20.12.86.

எல்லாவற்றையும் பிரசுரித்து விட முடியாத என்னுடைய, நியாயமான பிரச்சனைகள் அத்தனையும் மாவட்டக் கலெக்டரிடம் எடுத்துச் சொல்லப்படும். அதன் மூலம் அரசின் கவனத்தையும் அதிகாரிகளின் கவனத்தையும் திருப்ப முடியும் என்பதோடு, வாழ்க்கையில் வதாரத்தங்களை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் மக்களிடமும் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமல்லவா! உடனடியாக எழுதுங்கள்.

உறவின் மேல் 'மாதம் ஒரு மாவட்டம்' திருநெல்வேலி - கட்டபொம்மன்' என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

— ஆனந்தன்

**சபரிமலை ஸ்ரீ ஐயப்ப சன்னிதானத்தில்
பூஜை செய்ய இரண்டு திட்டங்கள்:**

சபரிமலை ஸ்ரீ ஐயப்ப விபூதிப் பிரசாத திட்டம்:

ஒவ்வொரு மலையாள மாதமும் முதல் ஐந்து நாட்கள் சபரிமலை ஸ்ரீ ஐயப்பன் கோவில் திறந்து வைக்கப்பட்டுப் பூஜை நடைபெறுகிறது. இந்த நாட்களில் உங்கள் பெயருக்கு அர்ச்சனை செய்து தபால் மூலம் ஸ்ரீ ஐயப்பனின் விபூதிப் பிரசாதம் அனுப்பி வைக்கப்படும். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது சபரிமலை தெவஸ்வம் கமிஷனரின் பெயரில் தளலக்ஷ்மி பாங்கின் ஏதாவதொரு கிளையில் ரூ. 500/- முதலீடு செய்தால் போதுமானது. அர்ச்சனைகள் மாதந்தோறும் தவறாமல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நடைபெறும்.

சபரி மலை ஸ்ரீ ஐயப்ப ஜென்ம நக்ஷத்திர பூஜை திட்டம்:

மண்டலம் — மகரவிளக்கு காலத்தில் ஸ்ரீ தரிமசாஸ்தாவிற்கு உங்கள் ஜென்ம நக்ஷத்திரத்தன்று பூஜை செய்ய வேண்டுமானால், தளலக்ஷ்மி பாங்கின் ஏதாவதொரு கிளையில் சபரிமலை தெவஸ்வம் கமிஷனரின் பெயரில் ரூ. 5000/- முதலீடு செய்யுங்கள். ஐந்து ஆண்டு களுக்குத் தொடர்ந்து பூஜை நடைபெறும்.

மேற்கொண்டு விவரங்களுக்கு:

தி தளலக்ஷ்மி பாங்கு லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம், திருச்சூர், கேரளா.

பம்பாயில் எங்கள் பாங்கின் கிளை அலுவலகம் உள்ளது. ஏரு மேலியிலும் சன்னிதானத்திலும் நற்காலிகக் கிளைகள் மண்டலம் — மகர விளக்கு காலங்களில் செயல்படும்.

சுவப்பு மலர்கள்

மேட்டியில் மலைப் பக்கமாக இருக்கிற இடத்தில் காணி பதிவிடப்பட்ட 'வேணுங்க' வேணுங்க' என்று பாய்ந்து வந்து காணலைத் தயவுசெய்து. காதலன். 'வேணுங்க' இதான் வேணுங்க' என்று பதிவிட்டு அங்கு துக் கொள்வது கோன் ஸ்க்கர்மை அப் படியே நாக்கில் வைத்துக் கொண்டது போல் திதுவதிப்பு - கம் - கிதுவதிப்பு. (பம்பலிமான் கண் கதாநாயகி காவதீ கமார்தான்?)

இப்படி ஸீயலான குடான கதைகள் ஸ்க்கர் + துவிருக்கும் ஸ்க்கிரிப் பருப்பு கள் சில கண்டு!

மேலின் கதை தொழிலாளி - முதலாளி போராட்டம். அது முதலாளியின் துண் நரித்தனம், அப்பாவின் தொழிலாளியின் ஏமாணித்தனம், ஸ்க்கர்மாக்களின் துண் துண் சங்கீதம் ஆகியவற்றுடன் கொஞ்சம் சோம்ப லான நுதியின் வேகத்தோடு ஒடுகிறது.

மகன் ஒரு தெய்வம், மனைவி ஒரு தெய்வம் என்று சொல்பவ முதலாளி ஜெய்சங்கர் கண்ணியம் பாக்கையிலிருந்து கலாநிதித் தவத்திற்குப் போகிறார் என்ற ஆதங்கம் எழாமல் இல்லை.

தொழிலாளி - சத்திரசேகர். ஒரு பாத்திரம் அந்தத்திற்கு உயிரிழக் கும்போது, அந்தப் பாத்திரத்திற்கு உயிர் வந்துவிடுகிறது என்ற வகையில் பார்த் தாய், இத்தப் படத்தில் சத்திரசேகர் பாத்திரம் தீவனமுள்ள பாத்திரம். தன்னை கையில் புடைவையுடன் எதிர்கால மாப்பிள்ளையை வேண்டிய என்று மறுக்கச் செய்கும் இடத்திலும் சி. கடைசியில் தெருப்புக் காயத்துடன் துடித்துக் கொண்டே வரான்

பெரும்போதும் சி. சத்திரசேகர் ஜமாயத் திருக்கிறார். ஆனால் தொழிலாளி என்னுடைய முதலாளியின் துண்மப் பக்கக்காரன் என்பதுபோல் முதலாளியைத் திட்டிக் கொண்டே படத்தில் அறிமுகமாவதுதான் மிகவும் சேயற்கையும் சேர்ந்த கலவை!

மகத்தில் நிற்க வேண்டுமென்பதற் காகவே என்னவோ எட்டு மணி டேலிட், பாலின் பட்டம்மா என்று இரண்டு க் பெருக் பெருக்கம், பாலின் பட்டம்மா தோயில், மாது பட்டம்மா என்று நன்றாகவே பொரித்தாழங்கூட, படத்தில் ஒப்புக் தக் சப்பாணி, எட்டு மணி டேலிடும் அதே அதே!

'ஒரு பொம்மலாட்டம் நடக்குது' 'நான் உனக்குத்தான்னு' இரண்டு பாடல்களிலும் கொஞ்சம் பழைய எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் தெரிகிறார். இன்னும் பழைய எம்.எஸ்.வி. தெரிக் இன்னும் கொஞ்சம் காலம் போக வேண்டுமோ என்னவோ?

ஸ்ரீபிரா பாவம், சிங்கப்பூர் ஜோ பொம்மை போல ஆரம்பத்தில் சில நிமி ஷங்கள்; துறையில் சில நிமிஷங்கள்; கடைசி லில் சில நிமிஷங்கள்.

எப்படியும் கரோகாம், சத்திரசேகரும் காப்பாற்றிவிடப் போகிறார்கள் என்று தெரித்தாழங்கூட. அந்த கீளமாக்களில் ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்க முடிந்திருக்கிற தென்னும் அது கடைசியில் வெற்றிதான்.

தொடக்கத்திலிருந்து கடைசி வரை கொட்டாளியே வரவில்லை. ஸோ, பேட் இட் அப் கடைசியே சத்திரசேகர்!

— ஜெயமங்கலம்.

புற-கொண்டிருக்கிறது

புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது

புற-கொண்டிருக்கிறது

புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது

புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது

புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது

புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது
புற-கொண்டிருக்கிறது

கல்கி

1986 டிசம்பர் 7
மலர் 45 இதழ் 19
அகஸ்த கார்த்திகை 21

பதவி பறித்த பாண்டியன் !

தீதிமன் நத்துடன் மோதுவதென்பது தமது சட்டமன்றத் தலைவர் பாண்டியனுக்குப் பாதாம் அல்லா சாப்பிடுவது மாதிர்! தீதிமன் தீதிபதியின் தீர்ப்பைவிட ஐனதாயகத்தில் சட்டமன்றத் தலைவரின் தீர்ப்பே வேறானது என்று அவர் திருபிகை முயல்வது இது முதல் தடவை அல்ல. 'தீதிமன் நத்தில் வதக்கு இருப்பதால் எம்.எம்.ஏக்களின் நடத்தை பற்றி ஒரு முடிவுக்கு இப்போது வருவது அவசரப்படுவதாகும்' என்ற தெருஞ்செய்யின் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதுபோல் தோன்றிய பாண்டியன் திடீரென்று திரு திவங்கன் சென்று தாமே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி, ஏழு எம்.எம்.ஏக்களின் பதவிகளைப் பறித்திருக்கிறார்.

அரசியல் சாசனத்தின் ஒரு பகுதியை தாம் மதிக்கவில்லை என்று காட்டிக் கொள்வது, அரசியல் சாசனத்தையே தாம் மதிக்கவில்லை என்பதுமா? இதுதான் இன்றையக் கேள்வி. திரு.க. எம்.எம்.ஏக்கள் எரித்து சாசனத்தையல்ல, அதன் ஒரு பகுதியை மட்டும் தாங்களே தங்கள் கைப்பட ஒரு தாளில் எழுதி அந்தத் தாளித்தால் எரித்துய்வினர். இவ்வாறு சாசனத்தின் ஒரு பகுதியை தாம் மதிக்கவில்லை என்று காட்டிக் கொள்வது தவறு என்றால் கடந்த பல ஆண்டுகளில் சாசனத்தில் எத்தனையோ பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவே. அவையெல்லாமே மத்தியில் உள் ஆளும் கட்சி சாசனத்தை மதிக்கவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்கள்தானா? சாசனத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று தமிழக அரசு சார்பில் ஒரு தீர்மானம் சட்டசபையில் கொண்டுவரப்பட்டதே அது கூட சாசனத்தை இழிவு படுத்துவதாகத்தானா ஆகும்?

சாசனத்தில் ஒரு மாற்றம் கோரி அந்தக் கோரிக்கையை மத்திய அரசு மதிக்காத போது, தமது கோரிக்கையை மேலும் வன்மையான விதத்தில் வெளிக்காட்டி, அந்தப் பகுதியை மட்டும் எழுதி எரிப்பது சாசனத்தையே இழிவுபடுத்துவதாகும் என்றால், மிருக பஸப் பெரும்பான்மை இருப்பதால், சாசனத்தைக் கண்டபடியெல்லாம் மாற்றி அமைப்பது மட்டும் சாசனத்தை மதிப்பதாக ஆகிவிடுமா? மாற்றம் கோருவது தவறு என்றால் மாற்றுவது சரியா?

ஐனதாயக மேல்நாடுகளில் தேசியக் கொடியை தீச்சல் உட்கலராத தத்துப்ப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். தேசிய சீதத்தை சாக் அண்ட் ரோல் இசையில் அமைத்துப் பாடுகிறார்கள். இவையெல்லாம் தவறாகக் கருதப்படுவதில்லை. அதைப் பார்த்து தாம் சாப்பி அடிக்கத் தேவையில்லைதான் என்றாலும் ஏற்கெனவே சாசனப் பகுதியை எரித்து அள்ளுதுரை வழிகாட்டியிருக்கிறார் என்பதைத் தவிர்ப்பது, பகுதியை அல்ல, சாசனத்தை முழுமையாகவே எரித்த அகாஸிக், எம்.எம்.ஏ. பதவி இழக்காததோடு இன்று அமைச்சர் களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தாம் கருப்பதற்கில்லை.

சாசனத்தின் ஒரு பகுதியை எரித்து சாசனத்தையே இழிவு படுத்தியதாகும் என்பதாகக் கருதப்பட்டு, எம்.எம்.ஏக்களின் பதவிகள் பறிக்கப்படும்போது அவர்களின் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய டிக்கனை இழிவுபடுத்துவதாகதா? இது ஐனதாயகத்தில் நியாய மாருமா? அத்தனை அதிகாரம் சட்டமன்றத் தலைவருக்கு இருக்கிறதா? என்ற கேள்விகளும் எழுகின்றன.

திரு.க. (மாதிர்!) எம்.எம்.ஏக்களின் நடத்தையும் சரி, பாண்டியனின் தீர்ப்பும் சரி, தாட்டு தலையில் மனப்பூச்சுவரை அக்கறை கொண்டு நல்வெண்ணத்துடன் செல்வப் பட்ட காரியங்கள் அல்லது வேறு உத்தேசங்களையுடன் நடத்த தாடகங்கள் என்பவதாம் முகவியமாகக் கவனிச்சப் பட வேண்டிய விஷயங்கள்.

இதை ஆளுனரும், தேர்தல் கமிஷனும், தீதி மன்றமும் ஆராயட்டும்.

தமிழ்நாடு திருச்செந்தூர் பெற்ற
தாமென்று தம்பிடி பாண்டா — பாரதியார்

பொன்னியின் சிசுலுன்

அமரர் கல்கி

கவிஞர்

இராஜ ராஜ சோழனின் இளம்பிராயத்தில் நிகழ்ந்த
மகக்காண சரீத்திரத் தொடர் கதை

கல்கி

பொங்கல் சூழப்பதில்
ஆரம்பம்

* ஏ. கே. தாசர், வெட்கமாக்ருடி.

? சமீபத்தில் நீங்கள் பார்க்கும் ரசித்த ஆய்வியல் படம் எது?

! 'ஓமார் முக்தார்' - நடிப்பு, படப்பிடிப்பு எல்லாம் அபாரம் என்றுவும் அந்த அளவுக்கு மீறிய கொடூரக் காட்சிகளை என்னும் ரசிக்க முடியவில்லை. அய்யப்போது கண்களை மூடிக் கொண்டேன். கடைவியாக முழுக்க முழுக்க ரசித்து மிழிந்த படம். அமெரிக்கத் தகவல் நிலையத்தினர் திரையிட்ட நகைச் சுவைப் படவிறாவில் ஒன்றாக 'கெவன் டிரை டிரைட்' காவல்கென்ற 'மரீனின் மலிசே' நடித்த இந்தப் பாத்தில் காட்சிக்குக் காட்சி குற்றமற்ற ஹான்ஸம். 'சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இரண்டாவது தடவைபாடிப்பார்க்கிறேன்' என்ற எண்ணத் தையே மறக்கடித்து மிழைச் செய்தது. 'மரீனவி குழந்தைகள் வெளியூர் சென்றுள்ள போது கணவனுக்கு ஏற்படுகிற சபலம்' என்ற சின்ன கதைக் கருதான். அந்தச் சின்ன விருத்த பெருக்கெடுத்ததோ சிசிப்பு வெண்மை.

* இரா. கவிமயாபதி, தோட்டக்குறிச்சி.

? சட்டத்தை எரித்ததிலும் தமிழக சட்ட வன்ற தி. மு. க. உறுப்பினர் சிவரின் பதவி பறிபோனது அபரகம் ஏற்பட்டிருப்பது பற்றிச் சில வரிசை...

! நீங்கள் கேள்வி எழுப்பிய தேதிக்குப் பிறகு அபாயம் மெய்வாசிப் பதவி போயே போய் விட்டது! சேட்டைட்டாக ஆளுனர் மூலையைக் கடித்தது கொண்டிருக்கிறார் - பாண்டியன் செவத் காரியம் சரிவா தப்பா என்று ஆக மொத்தம், தி. மு. க. பண்ணி ஒரு காரியம் நிரம்பப் பெருக்கு மூலிக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறது என்ற அளவில் சந்தோஷப்படலாம். ஆளுனர் என்று ஒருவர் எதற்கு? என்று கேட்பவர்களுக்கு அந்தப் பதவிக்கு அவசியமும் முக்கியத்துவமும் இருக்கிறது என்ற விடை மீண்டும் கிடைத்திருக்கிறது!

* எம். என். திருவெறம்பூர்.

? அ. தி. மு. க. வுடம் இளைத்ததன் மூலம்

முரளீஸ்காண்டர் குணம் வெழிப்பு அக்கமாளிட்டே?

* ஜி. மெய்யப்பன், வெட்கமாக்ருடி.

? வினம்பரம் இவ்வகை இருக்கும் சிப் போனதைய நீங்கள் யார்?

! 'ம. வி' கையப் பொறுத்தமட்டில் தற்போது எந்நிலை காந்தி! அவருக்குத் தரப்பட்டு வந்த வினம்பரம் கணிசமான அளவில் குறைந்து போய்விட்டது. அதுவிடத்தை கார்ப்ச்செல் விஜயக் காட்சிகளும் குடியே ஓடு பற்றிய செவ்நிறப் படங்களும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன!

* டி. எல். செட்டி, வேலிடுபட்டி.

? ஏழமை, வறுமை - வித்தியாசம்?

! ஏழமை என்பது கிடையாது. ஏழமை என்பதே சரி. பொருளாதார ரீதியாகப் பாதிக்கப்படுவது மட்டும்தான் ஏழமை. வறுமை என்பது மனத்தளவிலும் உண்டு. பண்பாட்டில் ஒருவரின் வறியல் என்று கூறுகோம். ஏழை என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் அறிவில் ஏழை என்று கூறுவதுண்டு!

* மெய்யப்பன்

* செட்டி வெவ்வம்

எல். டி. எல். மத்திசி பதவி பெற வாய்ப்புண்டா?

! அவருடைய கவமரீயானதே இறப்புக்கும் மெனதத்துக்கும் ஏதேனும் ஒருவித இருக்காததான் வேண்டும். அது மத்திசி பதவிபா வேறு ஒன்று. பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம்.

* க. ஆபாசமன், குடிசைத்தம்.

? துணைவி மாதத்துக்குப் பிறகு, முதல் மத்திசி பதவிவை விட்டு விவரி, தேசிய அரசிவையில் ஈடுபடுவேன் என்று நெறக்கே கூறினவனாசே?

! தேசிய அரசிவையில் 'ஈடுபடுவேன்' என்று கூறவில்லை. 'ஈடுபட விரும்பும்' என்று கொல்விவின்னார். முதல்யார் பதவி அறுத்து விட்டதாகவும் பேசியுள்ளார். ஆனால் அவர் விரும்பும் நிறைவேற, கந்தாடக துணதாக்கட்சி அரசிவல் அனுமதிக்குமா என்பது சந்தேகமே. தேசிய அரசிவளுக்கு அவர்பொருத்த மானவந்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அது. சுந்தாடக மாநிலத்துக்கு தண்டமாவில் போகும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

* கே.ஆர்.கமலதாசுபிரியன், சாகிரிமங்கலம்.

? நெல்க்டேவின் செயல் முறை பற்றி?

! அண்மையில் நடந்த துணைத் தேர்தல்களில் சுந்தாடகாவில் ரெய்ச்சூர் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் இ. காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றதும் மூன்று சட்டமன்றத் தொகுதிகளிலும் ஐந்தா மகத்தான வெற்றி பெற்றிருப்பது போதாது. நெல்க்டேவின் செயல் முறை செயல் திறனுடன் கூடியது என்பதை நிரூபிக்க!

* ஆந்திர எழிலன், திருச்சி - 2.

? மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாதது எது?

! தேற்று ரேடியோ தொடர்பு சாதனங்களை, சமூப்போராளிகளிடமிருந்து பறித்து விட்டு இன்று திருப்பிக் கொடுப்பது என்பது சிறிதும் புரிந்து கொள்ள முடியாத காரியம்.

தீங்கள் கேட்டவை — தராத

பற்றி..?

! பாலா—ஒரு பெண் கவிஞர். காமரஸ் படிக்கும் கல்லூரி மாணவி கவிதை எழுத விரும்புவது கனவாயானது. பெண்மணி கவிதை எழுத ஆதரவு கிட்டியது கைமாறாது. கவிதைகளைக் 'காய்' நாலாக வெளியிட முன்வந்தது ரசமானது. பெண்மணி கூற்றுப்படி இவரை ஒரு 'பெண் தாகர்' என்று ஒப்புக் கொள்வது கஷ்டமானதும் ஆழமான தத்துவக் கருத்துக்கள் கொண்ட வித்தியாசமான புதுக் கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார் பாலா என்பதை ஒப்புக் கொள்ளவே வேண்டும். 'தீயும் நீயும் நானும் நானும்' என்ற தாளிவிருந்து யாத்திரிக்குச் சில வரிகள்:

கடல் மூழ்கி பெரியதொரு
முத்தொன்றை அசை அலா.
ஆனால் கரையில் அமர்ந்து

* கே.கே. நெல்

* மத்தி பதவி?

* செத்து சிறை?

* குடிகுடி பெண்.

துணிந்த பின் என்னுடைய என்பது இலக்கு என்பதை மறந்தது ஒருபுறமிருக்க. சமூப்போராளிகள் தம்மில் ஒருவராக இந்நாட்டுச் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு இங்கே வாழ்வதற்கான அல்லது, அவர்களுக்கு விசேஷ அத்தனையும் அதன் தொடர்பான சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதை மத்திய மாநில அரசுகள், அவர்களைப் பதவியில் வைத்துள்ள இந்நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவுபடுத்துவது அவசியம். சமூப்போராளிகளுக்குத் தனி அத்தனும், தனிச் சட்டம் என்றால் தமிழ் சமூக அரசு இங்கு செயல்பட அனுமதித்து, தமிழ் சமூக இலங்கையில் அமைவ அலகுகளுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் செல்தரித்தது போல் அத்தம் செய்து கொள்ளப்படும். அப்படி அத்தம் செய்து கொள்ளப்படுமா? இவற்றையெல்லாம் ஒளிவு மறைவில்லாமல் அரசு மக்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும்!

* இராமலிங்க, தச்சல்.

! அண்மையில் படித்த புத்தகம் ஒன்று

ஆழத்தை
அளந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

பிறகுதான் புரிபெற்றது —
கடலைத் தேடி வந்துவிட்டு
உடற்காற்றிலேயே
மயங்கிப் போகின்றவன் என்று...

* ஆர். சித்ரா, அல்தூர்.

? ஐரான்கிஸ்டர் குண்டு வெடிப்பு அதிகமாகிவிட்டதே?

! "மேலும் சில மத்திகள் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள்" என்பது போன்று எம்.ஜி.ஆர். அவ்வப்போது வெடிக்கும் குண்டுகளை விடவா?

* கு. 10 பரிசு பெறுபவர்.

எக் ரவி,
நாந்தியகம்,
திருவெறும்புடி,
திருச்சி - 620 012.

"உந்து போறவங்களை வெல்லாம் உண்டப்படி இடிச்சுக்கட்டுப் போறானே. யாருங்க அந்தப் பையன்?"

"ஹி. ஹி... நம்ம பையன்தான்?"

"பேர் என்ன?"

"பல்லவன்!"

— தடேஷ் ஷா.

"தான் ஒரு மார்வாடி இளைஞனைக் காதலிக்கிறேன்னு எப்படி கரெக்டா சொல்றே?"

"அதான் உனக்கு வய் லெட்டர் வேயே அவன் எழுதியிருக்கானே — 'உன்னை வட்டியும் முதலுமாகக் காதலிக்கிறேன்'. என்று!"

— தடேஷ் ஷா

"தொண்டர்களையெல்லாம் திரண்டு வரச் சொல்லுங்க, நம்ம சட்சினைக் கலைச்சுட்டு தாய்க் கட்சி யோடு இணைஞ்சுடுவோம்."

"அவங்க ஏற்கெனவே அங்கே போய்ச் சேர்ந்து ரொம்ப நானாக்க தலைவரே!"

— கரடிஞ்சம் ஜெயபாரதிப்ரியா

"ஏன் டாக்டரை விட்டுட்டு வக்கீலைக் காதலிக்கிறாய்?"

"எனக்கு இப்பொழுது உடம்பு குணமாகிவிட்டது. ஆனால் ஒரு வறக்கில் சிக்கிக் கொண்டேன்!"

— அரகண்டதல்லூர் சாதிக்காஷா

"சைமன்காரர் பத்திக்கு வந்து நும் வொரு இலையாய் தின்று கவனிச்சுட்டுப் போகுரே... எவ்வோரும் சைமன்கார குஞ்சைச் சாப்பிட்டுருக்கொன்னு தெரிஞ்சுக்கலா?"

"இவ்வே! அவரோட மூஞ்சும் பொடி டப்பா சாம்பார்ல விழுத்துடுச்சாம். அனாத்தான் இலை இலையாந்த் தேடிச் சிட்டிருக்கார்!"

— பிரஜா மனோன்

இவன்: தேற்ற எதிர் வீட்டுப் பெண் மாடிமிறுத்து எனக்கு பிப்ரனிக் கில் கொடுத்தான்!

அவன்: அதுசரி, உன் கண்ணம் ஏன் சிவத்திருக்கிறது?

இவன்: இது அவனுடைய அப்பா எனக்குக் கொடுத்த பிப்ரனிக் கில்!

— வி. சைத்தியநாதன்

ஒருநாளாய் போக ஒருநாள் சிறிது இரவுப் போகும்.

பொருத்தமளிக்க உயக்கென்றே 3வித வண்ணச் சாயல்களில் வருவது லக்மே காலமைன் ஒன்றே.

நேக்கரம்
—மூன்ற
மேனியருக்கு

லெட்
—சிறப்பு
மேனியருக்கு

கோல்டு
—உருவத்தை
மேனியருக்கு

லக்மே காலமைன் ஒன்றுதான் மூன்று வண்ணச் சாயல்களில் மோகனமாய் வருகிறது. நேக்கரம், லெட், கோல்டு. இதில் உயக்கென்று சொத்தி, ஒருவகையான ரேகத்தி-நகன்களாக வண்ண மேனியரை இளமயிரித்து உணரூர்த்தி லக்மே. இளமணமுடன் மேனியிடு இவருவாய் இளமையும் லக்மே காலமைன் — தனிவிற உரிமைப்பத நற்குது உயக்க. பரிட்சைத்தப பேக்கரகவும் கிடைக்குது பதமபாக்கவுசதிராக

**லக்மே
காலமைன்**

சுரும வண்ணம் எய்வண்ணம் சாயலுண்டு ஆய் வண்ணம்.

அவர்கள் - மசக்கிவில் காரியில் செலுதியல்த்திக் கம்பும், முன்புற யினக்கில் மேல் சுழற்றி வைக்கப்பட்டிருந்த தொப்பியு மாய்...

மாலை வெளிச்சம் சுழன்று தரைக்கடியில் புதைந்து 'பட்டுக் கருநீல' குடை லீசீந்த நேரம். இப்போதிருக்கும் வானத்து வர்ண ஞாலங்கள் விவரவில் சோகம் போர்த்திக் கொள்ளும்; வானத்தின் கருமை அடர்ந்து குடைவின் பொத்தங்கள் காட்டும்.

இவை இவ்வித லாடிக் கைகளானாலும் அவற்றை நினைத்துப் பார்க்கக் கூட விரும் பாதவர்கள் போல் அவர்கள் 'மசக்கிவில்' கிட. இவ்வாற கேணி'ற்காகக் காத்திருந் தார்கள்.

மதுரைக் கல்லூரியில் அருவில் படர்த் திருக்கும் பாலத்தை ஒட்டியுந் போன்ற சாலைவை அன்று தேர்த்தெடுத்திருந்தார் கள். பாலத்தின் இறக்கத்தில் வேகமாய் இறங்கிப்போய் வட்டமாய்ச் சுழன்று, சாலைக் குள் பிரவேசிக்கிற பாலும் பீடிபட்டு விடுகிற பிரதேசத்தில், அவ்விரு காவலர்களும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

என்று நினைத்திருந்தான். தனக்கு' மேலி ருக்கும் பெரும்பாலான இன்னப்பெக்டர் களைப் பார்த்தபிறகு அவன் அந்தக் கணிப் பிற்று வந்திருந்தான்.

வெகுநேரம் போகாமலிருந்து விட்டது போல அவர்களுக்குத் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

"தம்ம பி செவன் கிருஷ்ணன் சீட்டு பிடிக்கொழுமில்லே..."

"யாரு... உயரமா கருட்டை முடி...? எதுக்கெடுத்தாலும் லத்திபால சொகுசுரு வேம்பானே அவனா?"

"அவன்தான்... மாசம் இருநாறு ரூபா. இருபது மாதம்..."

"நிஜம்பி லுமுமா எம்மாம்?"

"போலீஸ் காரனாச் செ... பம்பபடமாட்டா லுக்க எம்மாலும்?"

அடிக்கடி பீடிபட்டு ஸ்டேஷனுக்கு வாய்க் கையால் வருகிறவன் இவர்களைப் பார்த்தபடி சித்திரையில் போனான்.

"இவனுக்கெல்லாம் ரீக்ஷா ஒரு கேடு... சரிவான் பிழை..."

"இவனிடம் இன்னமும் போனால்களே

காத்திருக்கோம்

இன்னமும் ஸ்கூலிலிருந்து. அவ்வது பீடி யுடன் முடிந்து ஸ்கூலிப்பாரத்துடன் 'நிஜம்பி' வருகிற பெண் பிள்ளைகள். மதேசசெவாய் அவர்கள் பிள்ளைப் பெளிக் கொண்டே செல் வும்படி தேர்ந்துவிட்ட பாலிடெக்னிக் மாண வர்கள், ஆபீஸ் முடிந்து விட்டபிறகு விவா டின்றவர்கள் என்று தெருவில் சொல்லிக் கொள்கிற அனவீற்று நடமாட்டம் இருந் தது.

கணெசன் தலைவைக் கொடுத்திட்டான். தொப்பியைக் சுழற்றி வைத்தபின்னால் தலி யில் விபர்வை அடங்கியிருக்கிறது. கவந்த உதடுகளை சுரப்படுத்திக் கொண்டான்.

"கோபாலு... இன்னும் குல்லா இருட்டட் டும். போய் ய அடிச்சீட்டு லத்திரலாமா?" என்றான். இதற்கு முந்தின சந்தர்ப்பங்களில் 'இன்னும் தல்லா இருட்டல்வேண்டுதான் கிட போடவேண்டே' என்று காரணம் சொன்ன சில கேஸ்கள் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்ததே அதற்குக் காரணம்.

கோபாலு தொந்திரைத் தடவிக் கொண் டான். போலீஸ் உத்தியோகத்தில் சேர்ந்த பொது இவ்வாற தொந்தி... இப்போது விழுத் திருப்பது, பிரமோஷன் ஆவதற்கு அறிஞரி

அவர்களைச் சொல்லலாம்." கோபாலுவின் கெண்ட.

இருவரும் சத்தம் வெளியே தரும்பாமல் கிடந்தார்கள்.

"கோபாலுண்டே... அங்கப் பாலுக்... ஒரு பஸ் கிட இவ்வாற வேகமா இறங்கி வரலாம... இந்தப் பக்கம் நிரும்பினுக்கு தமக்கு இன்னிக்கி போலீஸ் பண்ணிடு வான்."

உச்ச வேகத்தில் மசக்கிவி் பிழிர்ங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. தான்கு கண்கள் கைக்கி னோடு பிரயாணம் செவ்தன - நேராகத் திருப்பரங்குன்றம் சாலைவில் போய்விட்டது.

"நேராய்ப் போய்ட்டானே..."

கோபாலு கெண்டை உற்சாகப்படுத்த வேண்டியவராயிற்று.

"விடுப்பெண்டே... கைலதமக்குக்கிட்டக் காத ஆனா..."

சொன்னது விண் போகவில்லை. சரிவாக நுத்திமிடப்பண்ணியேழுதல்எனவி, பொறிக்கி க்கியது.

"ஸ்டான்டு போட்டுட்டு இதுகலாடா... விசிலடிக்கக் கூப்பிட்டோம்... பார்த்துக்குப் போய்ட்டே இருக்கியே."

“இல்ல சார்” என்றான் - கண்டெலி; மிஸை பவிராக வேண்டிய வேலுதட்டில் நாற்றுக்களே - அரும்பிவிருந்தன.

“என்ன தெரவன் சார்...” ஏண்டா கண்டெலி போடல?”

“புல்ப் பிப்பூஸ் சார்.”

“தெரிபுதல்வ ப்பூஸ்...” என்று... புலுப் போட நறுதானே... எவ்வாறுக்கும் எதிரியும் போலின் லாரன் பிடிக்க மாட்டான்னு... ஒதுங்கி நில்லு...”

கோபாலுவிடம் செஞ்சினான். “சார், சார்... இந்தத் தடவை விட்டுடுங்க சார்.”

“போய் நில்லுடா முதல்வ... தானி... தாம் பாட்டுக்கும் ஏதாவது பேசி தப் போறேன்.”

பொறிக்குள் சிக்கியவளிடம் கம்பி இருக்குகள் வழியே வெளியில் போக முடியுமா என்று பார்த்தது; தன் மிஸை வால்மேலுன்னால் உணர்ந்தது; நிறும்பி ஒடி மரக்கதையில் மோதிக் கொண்டது; மறுபடி வெளியே செல் கண்டு கம்பிகளை நோக்கி விளாந்து வந்தது; குக்குமட்டுமே வெளியில் துருத்த முடிந்தது. ஒய்வில்லாத போராட்டம்.

களைத்துப் போன போலு பைபனுக்கு உன்மை புலப் பட்டது. “மாநக்கடைசியில் கேலுக்காச அலெகிரூக்கன் அவர்கள்.”

மசக்கின் காரியரீய் அமர்ந்து கொண்டான் அத்தப் எப்பயன்.

தெரு நன்றும் இருட்டி விருந்தது.

இன்னொரு கேஸைப் பிடிச்சிட்டாப் பேராது மில்ல... இன்னிக்கி கடைபங்களோன் பண்ணிரவாம்.”

“போலும்... ஆளுகனரவ அவனவன் திருத்திட்ட மாநிலில்ல தெரிபுது. ஒதுத்தருவது இவன் மாநிலி வண்டி ஒட்டி வந்து மாட்டிக்கிட்டா னுபாரு... அதோ அந்தப் பவ புன்ன நம்மன் எங்கிருந்தோ பாத்துப் புட்டு வைட் இவ்வாத னைக்கினி இறங்கி கருட்டிட்டுப் போருன். இருபதடி தள்ளிப் போனா திருப்ப வண்டிகள ஏறி கக்காத்துருவான்... இவன்தான் ருனை இவ்வாறு மாட்டிக்கிட்டான்.”

கோபாலு எப்பயன் பக்கம் திரும்பினான்.

“ஏண்டா, ஒம் பேசென்ன?”

“ஐக்கிடி சார்.”

“அதென்னடா ஐக்கிடி?” கோபாலுக்குத் தன் பெயர் அறாக்கிமகாத் தோன்றியது.

“அடித்தமில்லாம ஏதேதோ பேர் வெக்க னுணங்க இந்தக் காலத்துல... ஒன்ன விட்டுல எப்படிச் கூப்பிட்டருங்க திகைக்கு? இரு கான்ஸ்டபிள்களும் சிரித்துக் கொண்டார்கள். எலிக்கு கண்டு பத்திரமானது தான் - அதில் கத்திரிட்டுங்கிவ எண்பதைத் தவிர கம்பி இருக்குகள் வழியே துருத்து உடலைத் தேடிப் புன்னாக்க விசைமுற துடைப்பக் குச்சியும் கம்பியும் தவிரக்க விவலாத்து எண்பதைத் தவிர...”

“அய்யர் விட்டுப் புன்னயா தீ?”

“இங்கிவ. செட்டியாரா?”

செட்டியார்... செட்டியார்...

“செட்டியாரா?” மாட்டிக்கொண்டவன் தன் ஐரதி எங்குதும் கத்தலாகக் கணை னுக்கு.

“அப்பாரு என்ன பண்ணு?”

“காயது... பேடு, கண்ணை கத்தலாம்.”

கோபாலுவிருப்ப போர்க்களத்தில் பத்தடி பின்வாங்கிய மாநிலி இருந்தது. “அப்பா காயராமே... கடுமையாய் பேசி விட்டுப் பின்னும் இப்படிச் சின்னப் பைவ விட்டரும் துறைத்து போருப்படி நேர்த்து

விட்ட தன் கத்தியோகத்தை எண்ணி
நொந்து கொண்டான்.

"ஏம்பா தம்பி... பெரிய வீட்டுப் புன்
சையா இருக்கே... இப்படி கைட்டு இல்லாமலா
வருவாங்க... சரி... சரி... இனிமேலாவது
கைட்டைப் போட்டு வண்டியை ஓட்டு...
என்ன... போய்ச் செரு."

எந்தவாந்தைதான் என வினாத்தது என்று
புரியாமல் தூக்கத்தில் நடப்பவன் போல்
நடந்து சைக்கிளில் ஏறி மிதித்து அடுத்த
தெருவில் கழன்று திரும்பி மறைந்தான்.
அவசியம்.

இருவரும் அந்த விசையைப் பார்த்த
வண்ணம் பெருமூச்செறித்தார்கள்.

எலிப்போறி மறுபடி "ஆ" வென்று வாய்
பிளந்தபடி திரிந்து, விடத்தது. மசால்
வடைபோல, அருவாவிடா, தெங்காயப் பத்
தையோ எதுவானாலும் என்னே வந்து விழ
வேண்டியது எனினில் விழி.

இந்த முறை மாட்டிக் கொண்டது
கண்ணடி அணிந்திருந்த பேண்ட் போட்டி
குந்த மசண்டான் எனி.

வண்டியை ஓரமா திறந்துப்பா."

செல் டயரிவை எடுத்தான் கோபாலு.

"பெரெண்டப்பா?"

"ஒரு நிமிஷம் உங்களுக்குத் தெரியேன்
தெரியும்கா?" என்றான் புதிதாக மாட்டிக்
கொண்ட ஆன்.

என்ல ஆனிரம்பெரு இருக்காணங்க."

"இவ்வ... உங்களுக்குத் தெரியுமிருக்க
ணங்க... உங்க டிபார்ச் மெண்ட் தான்."

கோபாலுக்குப் புரிந்தும் புரியாத நிலையில்
இருப்பது போலவடித்தான். "இவனும் தழுவி
விட்டப் பார்த்திருன்."

"விளக்கமாகக் கொல்லுங்க..."

"பீ ரியல் இருக்காநே கதிரேசன்."

"இருக்காரு... அவருக்குத் தூரத்துக்
சொந்தமா தீங்க... சட்டத்தை மீட்டு அவரு
பெணர் கொல்லித் தலையைச் சுத்தி மூக்கைத்
தொடுவீங்க... தாங்களும் வீட்டுரணம்
இல்லை?" கோபாலுவிற்றுக் கோபத்தில் மூக்கி
சுரத்தது.

"கோபப்பா நீங்க கார்... அவரு
ஒண்ணும் தூரத்துக் சொத்துவிலை."

"ஏன் சொந்தமெனில்லைவா அவரு?"

"அப்படியில்லை... அவரு என் சொந்த

அண்ணன்... அவ்வளவுதான்... பீ ரியல் இன்னை
பெட்டர்."

கடாமிசையும் ஆறடி உவரமும் ஞாபகத்
திருது வர கோபாலு டயரிவை மூடினான்.

கதிரேசன் தம்பியா தீங்க.

கணேசன் தொடர்ந்தான்: "எனக்கும்
முதல்வருணப்பமா இருத்துக்க... எங்கியோ
பார்த்த மாநிலி இருக்கேன்னா... அவரு
தம்பியா தீங்க... அவரு தொழிலுக்கு எத்த
மாநிலி பெரிசா மிசை வெச்சிருக்காரு... நீங்க
கருக்கமா தறுக்கா வெச்சிருக்கீங்க... நல்ல
தாப்போக்க... அண்ணன்விட்டுப் பிசெவான்
கோபாலும் கணேசனும் விசாரிச்சோம்னு
தொல்லுங்க... எங்களைத் தெரியும் நல்லா."

"பொத்தேன்... போய்ட்டுவீரேன்" என்ற
படி "மசண்ட் எனி" கிளம்பினான்.

"பாத்துப் போங்க... கைட்டு வேற
இல்லை... எவ்வளவு இடிச்சிட்டப் போருன்."

"சரி... பாப்போம்."

சைக்கிள் கண்ணிலிருந்து மறைத்தது.
இருவருக்கும் ஏமாற்றம் திரம்பி வந்திருந்தது.

"இன்னிக்கி வாரு முகத்துலு முனிச்
சோமோ... மாட்டியை நெண்டுமே பறந்து
போயிருக்கேண்டோ."

கோபாலு மணிக்கட்டை வெளிக்கத்தில்
ஏய்த்தான்.

"கணேசன்னோ... மணி ஏழுதானே
ஆறது... நேரம் இருக்குல்ல இன்னும் இனி
மேலையும் வராமலா இருக்கப் போறாங்க...
அப்படியே வந்தாலும் தங்கு வசதியா -
பெரிய ஆளுகளைத் தெரியாதவனுங்க - வரா
மா இருக்கப் போறாங்க."

"அதுவும் சரிதான்..."

பொறுத்திருந்தார்கள்.

க. சோகந்தைமான் பின்னணிப் புலம்ப
லில் ஏரில்வடித்துக் கொண்டிருக்கப் பீரூன்
இன்னப்போ 1 புல்லட்டிக் கடத்து போனார்.
இருவரும் விளையப்படல் சங்குடன் அடித்
தார்கள்.

தடமாட்டம் குறைவத் தொடங்கிய சாலை -

— சைக்கிளின் பின்புறம் கொருநிய
காத்திக் கம்பம் முன்புற விளக்கின் மேல்

மாட்டியிருந்த தொப்பியுமாய் —

— அவர்கள் இருவரும் காத்திருக்கிறார்
கள்.

"கெட்டத்துக்கு வந்த பேச்சைச் சின்
பேசாமல் திரும்பிட்டாள்"

"புதுசா நோடு போடக் கருக்கல்
இன்ன கொட்டி வச்சிருக்காங்கல்ல...
அதெல்லாம் நீங்க பிறகுதான் பேச
வருவாறாம்!"

“**இ**”

தான் பரிமளா” என்றுப் பான்டியவன்.

இந்திரர் அந்தப் பெண்னை ஏதிரும்பப் பார்த்துச் சித்திரன் பரிமளாவிடம் முகத்தில் பாய் தெரிந்தது. கன்னம், கபடம் என்று யாராவது அங்குமிடம் வார்த்ததைப் போலத் தெரிந்தது. “என்ன அர்த்தம், என்ன கோபம் போவது தெரிந்தான். பன்விக்கடம்மென்றதாடையில் பரிமளா நிச்சயம் ஒலமிப்பிக் கான்” என்று அவைப் பொழிவைத் தங்கிலியுப்பான். சித்திரன், அது காண்பதற்கு.

சுன்ராச் சன்ரா கராவுகள்

நிறிய உதறான், நிறிய முக்கு. கொஞ்சம் மூலம் மேய்நீய் முகம், வட்டமாகப் போட்டு வைத்திருந்தான். கர்ப்பம் போடி கவிரிய் ஸாரி அணிந்திருந்தான். அதில் வெய்யும் கட்டம், கர்ப்பம் போடி கவிரிய் தவிக்கா, ரொயம், ரொமமாக இரை தெறும் கவிரியாக் கவனத்தில் இத்தப் பரிமளா இடநி விருத்தாம் இத்தோம் ஒரு கதாராயவி அத்தவதித்து உயர்த்தப்பட்டு 33 எம், எம், மில் அவனது தடிப்புகளைக் காட்டியிருப்பான்.

பரிமளா... இத்தம்மா ஸ்கூல்குப் புதுக. தம்ப பிபாக்டரிலில் இக்கிதகு வெய்யுமேரேரூம். உடமட இருந்து கித்தக் குடு. “என்ன பரிமளா, ‘வெறு’ என்று வெய்யம் மலகிக் தவளைத்த மாநிரி இருந்தது குரல்.

“தங்க இவ்விட வெய்யுமெய்யுமாய் கத்துக்கவாய், பெத்ததன் கொஞ்சம் ஜாக்கி.”

“கத்தவுடனே அக்காளையும் பயமுறுத்தாததில்லையெனே”
“தெரியும், தங்க கத்துப்பூனைதான். போட்டென்கு பாடு. அலக்கிட்டு சன்னம் போசான் வெய்யுமெய்யுமாய் மட்டும் சொல்லிக்குடு” என்று பான்டியவன். குரலில் ஒரு சத்தொலக்கென தெரிந்தது.

“பெரிஞ் என்ன சொல்லுகளாம், அங்கு எங்க அக்கர் மாநிரி, தங்க ஒண்ணுக்கொண்ணு என்ன வேணு போகிறோமாம்.”

“ஏம்... வேணும்... சொல்லிடுவேன்... அக்கிக்கு தீ சிவிராக் கொட்டகம்...”

பரிமளா அவளை மேலே போலிப் போலி மலம் கைமிக் குத்த தூக்கம் வெளாகத் தட்ட, குக்கு இத்தது கொண்டு உய்விருத்த மோர் சாதம் முழுக்கப் பான்டியவன் சட்டைவை நனைக்க...

“கூஞ்சு” என்று இத்திரர் சிரித்தக் கொண்டான். பிபாக்டரிலில் முதல் தான் அனுபவம் இத்த தாக்கு தாக்காள அலகைத் துரத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. பரிமளா சிவிராக் கொட்டகையில் என்ன செய்கான் என்று தெரியாவிட்டாலும்கூட, பரிமளா சாதத்தைக் கொட்டி விட்டதற்காகப் பதவிறாய், பான்டியவன் வெகு சாதாரணமாக அதை எடுத்துக் கொண்டு, சட்டை வைக் கழுவிச் சொண்டதும், பாலாம்பிடிக்கம், தேருநீடுகெனமெய்யுமென தெரியும். மொருபொருது அரிமோகம் கொள்விப்பட்டதிலும்... இப்பப் பார்த்துமேன் என்று கவிதைப்பட்டதன் சொன்னதும், தினைக்க நிலைக்கப் புல் குறுவக்கெனக் கொண்டு

சும

கொட்டுகிறது.

இன்றைக்காவது பரிமாணமிடம் செனிமாத் கொட்டகை விஷயத்தைக் கேட்டுவிட வேண்டும். 'செனிமா கொட்டகை' என்றதும் பரிமாண மூலம் வெட்டிக் கொட்டகை மாறிப் போகவிடே! என்ன விஷயமாக இருக்கும்? கனகசுப்பாசு தடத்தான். ஃபாக்டரி காய்வுண்ட் கவர் கூட்டுவது தவறு. கவர் அப்படி ஒன்றும் உபாசம் இல்லை வெனிசிலிருந்து பார்க்கத்தான் கவருக்கு அப்பாஸ் இருந்த பிசேசம் தெரிந்தது. முதலாளியின் காய்வுண்ட் விட இத்தக காய்வுண்ட் பெரியது. கேட அருகே துவங்கிய நகர் சாலை நாவரப் பச்சைகளுக்கு இடையில் கண்பாசு கயிறுத்து தெளித்து, ஃபாக்டரி கவர் மூச்செடுக்காமல் குடித்து. கேட்டருமே வரக்கூடாது அமைக்கப்பட்டு இருக்கேயும் ஒரு காவலாளி இருந்தான். இன்னொரு பிடி பிடிக்காமல் புத்தகங்கள் படித்தான். அவனது கைகி உடைகளுக்கும், நெற்றியின் சிறுத்துக்கும் முரண்பாடு தெரிய. இத்திரா அத்தக காய்வுண்ட் கயிறுத்துவதுதான். நான்கு நான் பரிசையத்தில் வேலாகச் சிறித்தான்.

முதல்தான் அத்தக காய்வுண்ட் கயிறுத்துவது இருந்த பட்டப்பிப்பிப்போது திடீர் பாய்வுண்ட் உடல் வராமல் போகிறதால் கூட வேலை விடை திறக்கும் போலத்தான் தோன்றியது. கையில் அடித்தான் எடுத்துக் கொண்டு உடனே துடித்துவிட்ட. அப்படித்தவழி விடுவதுபோல் அவளுக்கு கைகளால் கண்பாசுத் திறந்தன. பெர் மட்டுமே கேட்டார்கள் சொன்னும். கையெழுத்துப் போடச் சொன்னார்கள். போட்டான். அவளுக்கு என்ன ஓர் எண்ணக் கொடுத்தார்கள் இதுதான் ஃபாக்டரிக்கு அவளுடைய பெயர் என்னார்கள். 'சரி' என் தான்.

காலையில் ஏழு மணிக்கு ஃபாக்டரியில் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம். ரூசியன் எழுத்துக்கு முன் எழுத்து. இரவுப் பாத்திரம் களைத் தேய்த்து. துணி களைத் தேய்த்து. காப்பி போட்டு அண்ணாளை எழுப்பிக் கொடுத்து. சலிக்கு ஹார்மிகல் கரைத்துக் கொடுத்து. தத்துவை எழுப்பி கைகளுக்குத் துவாராகச் சொல்லி, பழையதைக் கரைத்துக் குடித்து. மறித்ததற்கு என்ன ஒரு துக்கில் அவள் அவசரமாக வடிந்த பூக்கால் வேர்க்காட்டுச் சாத்ததில் எதையோ ஒன்றை ஊற்றிக் கைக்கிக் கொண்டு —

மிட்டியில் வேலை கொஞ்சம் அதிகந்தான். அண்ணாடின் முகத்தில் சிடுசிடுப்புப் கொஞ்சம் அதிகந்தான். இருந்ததான். 'பாரமாக இருக்கிறேயே, பாரமாக இருக்கிறேயே,' என்று அவளைப் பூமிபோடு அழுத்திய முதல் உணர்ச்சியை இந்த நான்கு நாட்களாகக் காணவில்லை.

காவலாளியை நோக்கம் செல்லுமாக்கொடுப்பது தெரியவில்லை. 'அந்தை மணிக்கே வாகைப் பூண்டு வந்து, சேனைமாத காலம் திழங்குகளைக் குடிவாக்கும் ரூசியனோடு சேர்ந்து நடக்கத் தொடங்கி, இப்போ ஃபாக்டரி'

இரவு பெய்த மழையில் குவித்த நகர்

சாலை, இன்னும் துவங்கிக் கொள்ளாமல் இருக்க, ஒரு கம்பனிப்பூச்சி திசைமாற கணத்தது இருபுறங்களிலும் பதேதோ செடி கை காய்வுண்ட் கவர் ஓரமாக திசை மாக்கக் பச்சைப் போர்வை போர்த்தி இருந்தான் கைகள் பித்தன. அழைமலியத் துக்குவதுடன் எல்லா வயதிலும் குடினார் கை பதி, பதி! வேலை, வேலை! பணம், பணம்!

இத்திராவைச் சாலைப் புட்டி வளர்த்திருந்ததால் கருகுச் செடி கவர்த்து தயக்கி லுன். பறித்துக் கொண்டு போய்க் கருவை உறித்து, எட்டினி அரைத்தால் ஜெயபாசு சந்தோஷப்படுவாரே என்று ஓரத்தில் நினைத்து, காலிலிலிருந்து விவிலுன். மீட்டுக்குப் போகும்போது பறிக்கலாம் என்று இருட்டினிக்கும் பான்டியுடன் வேறு விருவரை அவனைக் கொண்டு விடக் காத்திருப்பான். அவனை மேலும் சாக்க வைப்பதில் மனம் சம்பந்தப்படாமல், மெல்லிய கொத்தவரை கண்ணில் இருந்த காய்களைப் பறிக்கத் தொடங்கிய போது அத்தக சிரிப்பொலி மிக அருகில் கேட்டது திச்சயம் ஒரு பெண்ணுடையது. இத்திரா திடுக்கிட்டான். திட்டுவதற்குள் சிரிப்புத் தானத்திற்குக் கிதாயல் ஓர் ஆண் குரல் கேட்க, மனத்தில் பரவின வேலான திவினுடன், இப்பொழுது மணித ஆவதுடன் நிலையைத் துக்கினுன் எங்கே என்று தெரிய வில்லை.

"நான் தொட்டா பம்மா இருக்கா?"

"வேக்கமா இருக்கு."

அத்தக வின்ன சம்பாஷனை அவளுக்கு, கிவத்து போன தானது பழைய நாட்களை நினைவுப்படுத்த இத்திரா இன்னும் கொஞ்சம் நெருங்கினுன்.

வேண்டாம்... மறந்ததைப் வேணும்.

"ஏன் கனகசு... வேணும். வேணும்னு சொல்லிட்டிருந்தே, அங்கனவதான் நான் குரையடிவாப் சொன்னேன்."

"ஹ்... எனக்கு வேக்கமா இருக்குக."

“கட்டிக்கப்போறவன் கிட்ட என்ன வெக் கம்?”

“கட்டிக்கிட்டப்புறம் பாரூங்க... நீங்க வெக்கப் படப் போறீங்க...”

“என்னது, என்னது? ஏய் போகிறி.”

இப்போது அவன் முதுகு தெரிந்தது. அகலமான முதுகு. குனிந்திருந்தான். யார் அது? என்று இத்திரா அவளுக்குத் தெரிந்த முகங்களில் அளபு, யானம் தேடுகளையில் அந்தப் பெண்ணின் புளாஸ்திக் தலைப்பு தெரிந்தது. அவளது தோளில் முகம் புதைத் திருக்க, எச்சத்தலை எண்ணெயில் குரியக் கறிகள் பட்டு மிழ்மிழ். அவளது கண்கள் மூடி இருந்தன. பட்டு என்று நிமிர்ந்து அவனைப் பார்த்தான்.

“என்னை எப்பக் கட்டிக்கப் போறீங்க. சொல்லுங்க?” என்றான். சில வினாடிக்கு முன் கேட்ட போது அந்தக் குரலில் இருந்த மயக்கம் தொலைந்து போய் ஒரு சின்ன பிடி யாதம் மேலே மிதந்தது தெரிந்தது.

அட பரிமளா! இந்த கிலகாரத்தை என் னிடம் சொல்வவேமில்லவே என்று நினைத் துக் கொண்டான். அவனை வெற்றி கொண் டவன் யார் என்று அறிந்து கொள்வதில் இப்போது அவன் அதிகரிக்க. இத்திரா சல சலப்பா கண்டாக்காமல் இன்னும் சிறிது

தெருவிலேன்.

சீட்டுப் போட்டிருக்கேனில்ல?”

என்றது ஆன் குரல். அவளுக்குப் பரிச்சய மான குரல் போலத்தான் இருந்தாலும் கட் டென்று ஆளைப் பொருத்த முடியவில்லை. பாண்டியனா? சச்சே. இருக்காது. பரிமளா தான் அவன். அண்ணே. அண்ணே” என் றிருளை. பேணும் பாண்டியன் தலைமுடி குப் பென்று கிளம்பிவிருக்கும், ஏழுமுகில்வாத முட்டைப் போல!

“என்ன சீட்டு?”

“நகைச் சீட்டு பரிமளா! முடிய இன்னும் ஒரு மாசத்தான் இருக்கு. முடிஞ்சதும் தாலியா வாங்கி என் கழுத்தில் கட்டிட வேன். நானி கட்டின ராத்திரியே...”

“சொல்ல வேணும். என்ன சொல்லவில் கன்னு எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் தங்கம் வேணுங்க. தங்கதான் வேணும். மஞ்சளைக் கொத்துத் தானி சட்டக் கூடாது?”

“ஏய்... எதுக்கு இப்ப கண்ணைக் கசக் கறே? ஒன் ஒட்டிப்பு முழுக்கத் தங்கத்தாவ எழைச்சிப் பார்க்கணும்னு எனக்கு ஆசை கண்ணம்மா. என்னுல முடியாது. அந்தனுல தாலியாவது தங்கத்தில வாங்கி... என்ன எழுதிட்டே...”

பரிமளா திரை என்றுதான் இத்திராணயப் பார்த்தான். கண்கள் அகல விரிங், முகத்தில் திடுதிப்பென்று பயம் பரவ. “அக்கா... அக்கா...” என்று மெல்லிய குரலில் காற்றைத் துளைக்கப் பார்த்துத் தோற்றுப் போனான்.

நீர் மட்டத்திலிருந்து மேல் எழும் மீன் கொத்தி போய் எழுந்து. இத்திரா வாயெடுத்து அழைப்பதற் குள், செடிகளை இடறி, மரத்தில் மோதப் பார்த்து கிலகிச் சீட்டு அருகி் திறு கில் ஓடிப் போனான்.

அவன் திரும் பிப் பார்க்க, தங்க ராஜா... கப்பாட்டரி குப் பரிமளசர் களில் ஒருவன். இத்திராணயப்

பார்த்து, திருடுகளில் அகப்பட்டவன் முழி
புடன் வேலாகச் சிரித்துவிட்டு, உதட்டில்
ஒரு விசில் வெட்டைப் பொருத்திக்கொண்டு,
இரண்டு கைகளையும் பாக் கொட்டிய விட்டுக்
கொண்டு ஆகாயம் பார்த்து நுத்தான்.

பாண்டியன் இப்போது என்ன நிச்சயமாகத்
தெரிந்ததுடன் இத்திராவிதரு ஓர் ஆணை
வாய்க் கூட இருந்தது.

இத்திரா பக்கத்தில் மலைபோலக் குவித்
திருந்த மரக்குச்சிகளைப் பார்த்தான். ஒரு
மர சிப்பரேமை எடுத்துக் கொண்டு அந்தக்
குச்சிகளை எடுத்து அடுக்கத் தொடங்கினான்.
வேலை ஒன்றும் கம்ப வித்தை இல்லை. 167
சிப்பரேமையில் வரிசையாக ஐம்பத்திரண்டு
திக்குச்சிகளை அடுக்கித் தர வேண்டும்.
கைகள் எவ்வளவு சிப்பரேமை அடுக்கி
முடிக்கின்றனவோ அதைத் மற்றுப்போல
கூறி, பரிமளாவின் கை கெட்டால் ஒரு
விறகா என்று தெரியவிட்டது. சிப்பரேமை
இந்த முனைக்கும், அந்த முனைக்கும் "விசு,
விசு" என்று தீரில் நீட்டும் வறுகிர மீன் போல்
பாய்விற்று, இரண்டு மூன்று பாய்ந்தால் சிப்பரே
மை திக்குச்சிகளைக் கீழ் வரிசையில் ஆதாரம்
அடுக்கக் கூட. வேலைக்குத் தயாராகி விடுகின்
றான்.

"பீதவாயிலில் பரிமளா... ஒரு தாளைக்கு
பந்து குபா பார்த்துட்டு... என்னுடைய முடிவை...
பாரு, ஆறு குபாதாக் என் கண்களில்
ஒதுது" என்று இத்திரா பக்கத்தில்
அடுக்கிக் கொண்டிருந்த பரிமளாவிடம்.

பரிமளா ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். முகத்தில்
லேகான வெட்டம் இருந்தது. காவியை
அகப்பட்டு, நாய் எதிர்ப்பு கொட்டி

"தீ ஒன்றுக்கா... இன்னும் நாலு தாள்
வழிதரா என்று நீ துக்கிச் சாப்பிட்டு
டுவே" என்றான்.

"எப்படி?"

"தீ அடுக்காததப் பாக்றப்பவே தெரி
வது இப்போ வேலை பறமிட்டே அக்கா, ஒன்
வெகுத்தர் வந்த புதுகை ரெண்டு, மூன்று
கூட சம்பாதிக்க மாட்டார்கள்."

"அப்படியா?"

"போகப் போகப் பாருக்கா, என்று நீ
ஒப்பம்வுடப் போறியா இவ்வியானு."

"என்னுடைய முடியானுமா."

"ஏக்கா?" என்று வெகுவித்தடி
மாகப் பரிமளா.

"எனக்கு வயசெறிப் போய்டிச்சி. நீ
நிதிசு. ஆன்கு ஒட்டம், ஊன்கு ஒட்டம்,
காவை பாக்கவே."

"போக்கா, குறுவடி."

"எத்தனை தாளாய் பறக்கம்?"

பரிமளா கொஞ்சம் தயக்கம், மூலம் வெந்து,
"தென்கு வறுகும்" என்றான்.

"அம்மாய் போய், ரெண்டு வறுகாமாய்
இப்படியே இருக்கேயே. சே, புட்டுது ஒரு
தாவியை வாங்கிக் கொடுத்துக்குங்கு."
என்னுள் இத்திரா தாவியை வேலாகச்
சாத்திக் கொண்டு.

"அதான் தகைச்சிட்டு எட்டாராமில்ல,
இன்னும் ஒரே மாத்தாங்கா."

"ரொம்பத்தான் அவசரம் போல
இருக்கு."

"ஏக்கா, இப்படிச் சொன்னு அப்படி
வந்தே, அப்படிச் சொன்னு இப்படி வந்தே."

"கோவிச்சிக்காதே தாலே வேடிக்கைக்
குச் சொன்னேன், ஜோடியப் பொருத்தம்
நவ்வாத்தான் இருக்கு."

"தென்மாவா அக்கா?"

"தெனுமாத்தானடி... இதான் உங்க
பாண்டிய அண்ணன் சொன்ன சினிமாச்
கொட்டி காவையா?"

பரிமளா புது கொல்லாமல் தாவியைக்
குவித்தாள். உடலெங்கும் மின் அனிரவுகள்
ஒடின மாடு சி உணர்ந்து, "ஆமாய்கா!
அண்ணன் பார்த்திருச்சி" என்றான்.

"வெக்கெததப் பாரு, ஓவராப் போயிட
லையே...?"

அவசர அவசரமாகப் பரிமளா தாவியை
ஆட்டி மறுப்புத் தெரிவிக்கையில், தட்டை
வென்று எப்பதே கேட்கத் திருக்கிட்டு நிமிர்ந்
தார்கள்.

அந்தப் வடிவ முற்றத்தில் வேலை செய்து
கொண்டிருந்த அத்தனை பேர்களும் நிமிர்,
அங்கே இரண்டு புரியாத உச்சங்கள்.

இத்திராவுக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்த ஒரு
விறகை - நந்தகுமார் வயதிற்கும் எழுதின,
இத்திராவிதருப் பக்கத்தில், அம்பாரமாய்க்
குவித்து வைத்திருந்த குச்சிகளை இடறி,
மத்தாய்ப்புச் சிறகுகளைய அவற்றைச் சிற
நடித்துவிட்டு, ஒருமுறை துமாரி விழுத்து,
முறங்கால் சிலசில பளிச்சென்று வெளிப்
பட்ட ரத்தத்துடன் எங்கோ ஓடி முற்றத்தில்
உச்சம் அதிகமாகி விட்டது.

(தொடரும்)

வந்ததன் 47-1999

மே. ஏ. அப்பாஸாம் இன்னும் எவரும்
பொதுத் தொண்டுக்காக திறி திரட்
டினார், நகரத்தில் உயர் குச்சியைமனை
வனிதர்களைப் பார்த்து விட்டு
மாத்தாணக் கவர்னரிடம் சென்றார்கள்.
கவர்னர் மாங்கம் ஹெல்வி, உயர்
குச்சு ஆன்டுவெய்ச்சனைக் கண்டாய்
பிடிக்கவில்லை, இதற்கு மட்டும் என்
விட்டம் வரலாமா? என்று அவர்
விளம்பலாகக் கேட்டார்.

இவ்வாறு கட்டம் இதைக் கேட்டுத்
தினாத்தது, ஆனால், அப்பாஸ் உடனே,
"நாக்கக் உயர்விட்டம் இரண்டு பெறவர
வில்லை. நீங்கள் என்னிடமிருந்து
பெறும் பணத்தில் ஒரு பகுதியைத்
திரும்பப் பெறத்தான் வந்தோம்" என்று
உயர்மாவாகச் சொன்னார், கவர்னர் வறு
வார்த்தையோடும் நான்குபாசுக்கொடுத்த
தார்!

— என். குகம்மா குகம்.

கவனித்தீர்களா—இந்த வீடியோவில் கனில் சுவாஸ்கர் எப்படி,
இளமை மிகுந்து விளங்குகிறார்?

சுவாஸ்கர் - 84

ஆர்.செ.பி. - ஆந்திரேயாவ் - 84

**"நான் கோத்ரெஜ் பவுடர் வேறர்
ஸப் உபயோகிக்கத்
தொடங்கியிருக்கிறேன்"**

Andrey

சனில் சுவாஸ்கர்

இப்போது
25% அதிகம்
- புதிய
பேக்கிங்

சனில் சுவாஸ்கர் முன் கிட்டும் இளமைவாய்ந்த
தெளிவான தோற்றம் உங்களுக்குத் தேவையானது.
நீங்கள் நினைப்பது சரியே. கோட்ரெஜ் பவுடர்
கொண்டத் தீர்மானத்தோடு சனில் தொடர்ந்து
கோட்ரெஜ் பவுடர் வேறர் ஸப்

"காரணம், இது மிகவும் பயனுள்ள, தாதுவிலை
பாதிக்கின்றவது ஆகவே அப்படி பண்ணிக்கொள்ள
இலகுவாக. கோட்ரெஜ்மே இது சரியானவாய் என்பதற்கும்.
அதுவெனவே, விளக்கியே, நான் என்னவோ,
எனது சொந்தத் தொழிலகம் செயல்பட ஆரம்பித்தேன்".
சனில் அறிவாய்: இவற்றையெல்லாம் தோற்றம்
தருகிறது கோட்ரெஜ் பவுடர் வேறர் ஸப்.

"நான் கோட்ரெஜ் எல்லாவற்றையும் முடித்துவிட்டேன்
அவ்வளவு இயற்கையான விளைவு வேண்டும்—
இதைத்தான் விருப்பமேன், என்ன இதைத்தான்
அதிக இளமையோடு நான் தொடர்ந்துள்ளேன்
வேண்டும்—இப்போது".

உபயோகம் விளக்கியே முடிவாகும்..

அதன் மொத்தம் விலை...

இவ்வளவு இயற்கையான தோற்றம்.

வந்தியோரக் கவிதை

“மாமா! இந்த மாசத்துச் சம்பளம்”
கபா நீட்டியதும், அதற்கே காத்திருந்தது
போல, மாமனார் ‘லபக்’ கெனக் கவுஸரக்
கவலித், கொண்டார்..

முக்கின் விலிம்பைப் தொட்ட கண்
குறையின் வழியாகக் கீழ்ப் பார்வை பாரித்
துக் கொண்டே, ‘சரக், சரக்’ கென ரோட்
ருக்களை எண்ணினார். திரும்பவும் இரண்டு
முறை எண்ணினார்..

“பத்து ரூபா குளறுதே!”
“தூக்கா பூதஜுக்கு எல்லார்க்கிப்பேயும்
பத்து ரூபா வசூல் பண்ணுங்க. அதான்
நானும் குடுத்தேன்!” இவன் தயங்கித்
தயங்கித் சொல்ல..

“இதெல்லாம் அனுவலியம் குடுப்பத்
துவு ஆரீரம் சொல்லு!”
எல்லாரும் நந்து, நான் மட்டும்
நரலைன்னு மரியாதை இல்லை.. அதான்..”
“ஒரோட.. மரியாதை எதுன்னு எங்க

சூக்குச் சொல்லித் தரீயாக்கும்.. சம்பா
திக்க, சொல்ல நடத்தறேமேங்கிற திமிர்..”
அப்போ, நான் அதுக்கு..

“விருட்டென்று வெளியே வந்தான்
கடைசி நாத்தனார். அப்போது எலிவாய் முடி
ஆக்ரோஷத்தில் ஆட,
“ஏன் அண்ணி அப்பாவை எதிர்த்துப்
பேசறே!”

“நான் எதுவுமே பேசவில்லையே”
“உன் பணத்தை நம்பி.. நான் இதுக்
கொன்னுதான் இந்த ஆட்டம் ஆடறே!
அப்பாவோட பென்ஷன் இருக்கு எங்க
னுக்கு!” கத்தியோ, கூறோ அதை நான்
சொன்னப்போம்.. உன் தயவில்லாமல் எங்க
ளால் வாழ முடியும்!”

மாமியார் வெளியே வந்து அவன்
பங்குக்கு ஆரம்பிக்க,
மாமியார் ஒரு தனி ரகம்..

உரத்துப் பேச மாட்டாள். நடைப்படாமல்
சொல்லும் ரகம். “நாசமாப் பேசுங்க” என்
பதைக்கூட மென்மையாகத்தான் சொல்லு
வான்.

கத்தமான அறிய்சாலாதி!

அதற்கு மேல் அங்கு திறைப் பிடிக்காத கபா, விரட்டென்று உன்னை நுழைத்தான்... தினமான் முனகல் காணாததொட்டது. ஓரே நியிடங்கள் ரமணிவை மறந்து போனது நினைவுக்கு வர, குற்ற உணர்வு நெஞ்சைக் குத்தியது.

திரும்பிப் பார்த்தான். கடிகாரில் அவன் கணவன் ரமணி, ஒரு பக்கம் செவ்வழித் திரையில் நாகுக்கு கூடப் புரள முடியுமாய் விடக்கும் ரமணி.

மெய்ல நடந்து, கடிகாரில் போய் கூட கார்த்தி கொண்டான். அவன் செந்தைக் கைகளால் தடவித் தந்தான். நெஞ்சை அடைத்துக் கொண்டது. அவன் திரையில் அந்தத் தெய்வம் பெரிய பாலுங்கூடும் போட்ட அந்த ஏப்ரல் 14-ஆதேதி. தமிழ் வருடப் பிறப்பு தான் மறக்கவா முடியும்..?

"ஊனாக, மணி ஏழாக்க! இன்னு மென்ன துக்கம்? எழுந்திருக்கப் பன் தெய்வம்!"

கண்களை மீறித்தனும் ரமணி கைகளைத் தேய்த்துப் பிரித்து. அதன் மேல் முதல் பார் வையைப் பதிய விடுவது வழக்கம்!

இடது கையை எடுத்து, வலக்கையை உயர்த்தி அதில் உணர்ச்சியே இவ்வை. தன் உடறுக்கே சம்பந்தமில்லாதது போல தீயில் விட்ட திரையில் ஓர் எழுத் துணியோய் அது தனிபாகத் தொங்க.. கால்களை அசைக்க முயற்சி செய்த போது, வலது கால் இருக்கு மிடத்தில் உணர்வேயில்லை..

மீண்டும் போனான் ரமணி! கபாவிடம் ஏதோ சொல்ல முயற்சி செய்த போது, நாகு வரும்பவில்தான். ஒரு பக்கம் முகப்படுத்தி வினோதமான கனத்துடன் திரை முயற்சியில் ஈடுபட்ட அவன் வாய்ப் பகுதி தொல்லையைக் கண்டு துவள. அதன் கொணல் கபாவை நினைவுகூர வைத்தது.

ஒன்று நேரத்தில் டாக்டர் ஜெகதீசன் தனது பீஸ்ட்டில் வந்து இறங்கினார். பிடியாதமாக ஒரு மணி நேரம் சிசிசைசையைப் பிரயோகித்தும் டிசுத்துவம் கைவிடுக்க, உதட்டுச் சுழிப்போடு வெளிய் பட்டார்.

"என்ன டாக்டர் அவருக்கு?"

"உன் புருஷனு? காரியமா, பெரானியுக் அட்டாக் வந்திருக்கு... வலது பக்கம் விழுத் தாக்கம்..."

கபா போட்ட கூச்சலில், அந்த அவெல் டு வே விடுகிறததுப் போனது.

பிறகென்ன?

பெரிய, பெரிய தானிய நெறாம்களில் சேர்க்கப்பட்டு ஆயர்வேதம் தொட்டு, மின் சாரம் வரை சுகை விஞ்ஞான கண்ணியம் உப யோகித்தும் அத்தனை மருத்துவத்துக்கும் 'பெப்பே' கட்டியது ரமணியின் பக்க வாசம்.

ரமணி யின் அலுவலகம் வீட்டில் கூடியது. "சொல் விஷயம் களை நான் உ நீர்மானிக்க ன்றீம்!"

"சொன்னாங்க!" ரமணியின் அப்பா முன் வந்தார்.

அவரால் தன் உத்தியோகத்தை இனி தொடர இயலாது. அதனுடைய...

அப்பா அவசரப்பட்டார், "என் டாக்டர் படிச்சிட்டு வேலை இல்லாம இருக்கா... அங்குக்கு ஏற்பாடு பண்ண முடியுமா இந்த வேலைகளை?"

"ஏன் அவரோட மனைவி இல்லையா?"

"குடும்பத்துல வாராயிருந்தா என்ன?"

கோவிலாசனம்

எங்க வசத்தி ரொஜு-பெட்!"

"ஒரு சட்டத்துல அங்கு இடமில்லை. தாமியி அவங்க மனைவிதான். மனைவ ரமணிகுத்தான் அந்த உத்தியோகம் தர முடியும் அவரோட வேலிங்களை அவங்க பேஸ் மாத்திடறோம்."

கபா ஹவுக்குக் குறுங்கி அழுதான். அவன் கேட்டானா இதை? ராஜா போஸ் கம்பீரமாக ரமணி போய்வர, கால்களில் திண்ண டாக்டர் சொல்லும் கபாவுக்கு இந்த நிலை தேவை தானா?

ஆகிற்று!

கபாவும் வேலைக்குப் போகத் தொடங்கி ஒரு வருடம் போல முடிந்து விட்டது. ரமணி வைப்போலவே, வளங்கும்சம்பளத்தை அப்படியே மாமனுடைய கொடுத்து விடு கிறான்.

வெளியே எட்டு மணி நேரம் உழைத்தது போக, வீட்டிலும் வேலைச் சமை மாமியா குக்கு திரும்பு கால்களை, நிமிர்ந்தால் வாய்ப் பிடிப்பு! அவன் விவாதித்துப் பக்கவாத நிலம் சேர்க்கும் வாயாடி வசத்தி!

கால தாது மணிக் குத் தொடங்கும் கபாவித் தாட்கன். இரவு பதினென்றுக்குக் கூட முடிவதில்லை..

ஆ... அப்படியே விவரணை சொட்ட இரவைத் தொட்டு விரும் தாட்களில் மீதி நேரத்தான் என்ன உற்சாகம்?

"சொல்ப வேலைவாடா? தான் காணிய் பிடிச்ச விட்டாதுமா? உதவம் போட்டு தெத்திவை உருவி விட்டாதுமா?" கேட்க வேண்டிய ரமணி, பேச்சு கூட இல்லாமல் இவன் படுக்கைக்கு வரும் வரை பேசும்

நீரும் தினம் தினமும் உபயோகப் படுத்துகிற வார்த்தையினையே கவிதையும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆனாலும் தம்முடைய பேச்சிலே வெடக்காத அவாவின்றி நயம் அவர்களது உடைய எழுத்திலே உண்டாகி விடுகிறது. நவ ரஸங்களிலும் உயர்த்த பதி பாவங்களிலும் உத்தமமான எண்ணங்களிலும் தம்மைக் கொண்டு போய்க் கொருகி ஆனந்தத்தை உண்டாக்குகிற சக்தி கவிதாக்கு இருக்கிறது. அவர்களாரும். இதைத் தமிழில் அணி என்று சொல்வார்கள். அவர்களாரும் பண்ணினால் எப்படி மூன்றாக இருக்கிறது? பெண் கூட அழகாக ஆகிவிடுகிறார்களா அதே மாதிரி இந்தக் கவிதை நாம் சாதாரணமாக எப்படி எப்போதாவது உபயோகிப்பதென வார்த்தையினையும் கருத்துக்களையும் தங்களுடைய சாதுர்யத்தால் அவர்களாரும் பண்ணி அழகான கவிதைகளைக், காணியங்களாக ஆக்கி விடுகிறார்கள். உவமை, உணர்ச்சித் தவணிக்கை சொல்வாமல் சொல்வது. இரண்டு அர்த்தத்தில் சுவைகளை (சுவைகளை) பண்ணுவது எப்பதற்குப் பல தகையவை போட்டு, கவிதமான சம்பந்தங்களை உடைய வார்த்தைகளால் தயங்கா, புடைவை கட்டி, கவிதைக் கவிதைகள் தயங்குவது கவிதைத் தயங்குவதாகச் செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் கவிதைகள் அழகுபடுதலும் விதிவிலக்கு தரும் சான்றாற்றுக்கு அவர்களார சான்றிதம் என்றே பெயர். தமிழிலும் உவமை அணி, சுவைகளை அணி என்னென்றுவரும் அணி என்றே சொல்கிறோம். தமிழில் உண் அணி நான்கு "தன்மையவர்களும்" என்றே போர். தன்மைய என்பவர் ஆயிரத்து இரு நூறு வருஷங்களுக்கு முந்தி காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த வம்ஸவிரகத் கவி; கவிதா சான்றிதத்தைப் பற்றி வம்ஸக்குதத்தில் "காவியாதர்சம்" என்ற புத்தகம் எழுதி விடுகிறார். அந்தப் புத்தகத்தை நான் பண்ணிப் பெரும்பாலும் அதையே தருவி எண்ணுவது வருஷங்களுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் ஒருவர் எழுதியது நான் தன்மையவர்களாரும்.

— துக்குக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரமோகேசுவரத்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமின்.

பேத்த விழித்துக் கொண்டு ஸ்ரீமாரோடு படுத்திடுப்பான்.

அவனது உடம்பைத் துடைத்துவிட்டு, அரிக்கப்படுகிற தீக்கி... வேறு உடை மாற்றி, பழுட்டிப் போட்டு; படுக்கை விரிப்பைப் படுத்து வேறு மாற்றி, சரி செய்யத்தான் தன்னிரவைத் தொட்டு விடுவான் என்பா.

மறுபுறம் திரும்பிப் படுப்பதற்குத் விடிந்து விடும்!

"கபா... நீ அந்த விடைய படர பாட்டை என்னுல் சரிக்கக்க முடியவில்லையா... மனை கட்டும் இல்லை, மனை கட்டும் இல்லை, உடம்பு கட்டும் இல்லை..." கபாவின் அப்பா புலம்பு வார்.

"நான் இல்லைன்னு அவர் கதி என் னப்பா, வேரில்க்கப் பார்த்தீங்களா?"

"ரமணி மட்டுமில்லையா... அந்தக் குடும் பமே தானாம்! பிறவருட பெண்ணைப் பல் பொடி வாங்கப் பத்தாது. இதுவ சம்பள விலைப்போட மனைக்கு வேறே முடியா துன்னு சொல்லுமாம்!"

"என்னை வரும்பா!"

"வரட்டுமே! தூக்கி எறிவிட்டு வெளியே வாங்காம்! நீ இவ்வளவு அந்தக் குடும்பம் தாறட் டும்... நீ மனுஷியா, மாடா?"

"தப்பிப்பா! அவரைப் பெத்தவர்களை தான் அம்போன்னு விட்டுட்டு வந்தா பாவம்மா... அவரால் பாதிக்கப்பட்டது தான் மட்டுமில்லையா... அந்தக் பிறவருடும் தான்... அந்தப் பொண்ணுக்கு ஒரு கல்யா ணத்தைச் செஞ்சு வைக்கணும்... நான் வந்துட்டா வாருப்பா செய்வா!"

அந்த மனைக்கு அங்கே யாருக்கும் இல்லை யேமாம்!

"என்னோட போனது கம்பத்துப் பாவம்னு தென்கை, மனைகைத் தெத்திக்குங்கப்பா... புதி மனைச்சி வந்தால் எல்லாமே நொடி விடே முடிஞ்சு போயிடுமப்பா! நான் காலை விசிப் போட்டு வெளியே நடந்தால் அங்கே இருக்கிற யாராலேயும் எதுவும் செய்ய முடியாது செத்த பாய்கைப் அடிக்கிற மாதிரி. அவரோட இயலாமைமையப் பவன்படுத்தி அவங்களை நான் புதி வாங்கறது என்னப்பா தியாயம்? என்னித சார்த்து இருக்கிற குற்ற மனைச்சி, ஒருவேளை கோபமா வெடிக்கிறேன் என்னவோ?"

"அவருக்கு உடம்புதான் மனைச்சியில் வாமல் போக்கப்பா. ஆனால் பாய்கையிலே மனைகை எல்லாத்தையும் பார்த்துக்கிட்டுத் தான் இருக்கும். அது தடிக்கிற தடிப்பு எனைக்குப் புரியுமப்பா!"

அன்று கபா, விட்டுக்குத் அழைத்த போது...

கார்த்திகேயன் இருந்தான்.

"நீயோ கபா... எங்கே போயிருத் தீங்க?"

"வந்து ரொம்ப நேரமாகச்சா?"

"இல்லை! இப்பத்தான் வந்தேன்!"

"வாங்க அந்த அறைக்குப் போவீர னாம்!"

ரமணி படுத்திருந்த அறைக்குள் அவர்கள் அழைத்ததும்,

மாயியார் வெளியே போகவது
தெளிவாகக் காணில் விழுந்தது.

“பாத்தியாக கனதையா! ஆன் பின்னை
சிதேகம் வாகல்படி தாண்டி உன்னே வத்
தாக்க!”

“படுக்கை வரைக்கும் போவாக்க என்று
மொழியும்மா!” என்று தாத்தையார் எடுத்துக்
கொடுக்க.

சுடுகை எழுத்தான் கார்த்திகேயன்.
“புருஷுக்கும் ஒரு பக்கம் விழுந்
தாக்க... சத்தம் போட வழியில்லாமல் பேசு
கம் போவாக்க...”

“கபா, ஏன் இவங்களைச் சுற்றி விட்டு
வச்சிருக்கீங்க?”

என்னவெல்லாம்
பேசுவாங்க? நான் போய் தாக்கைப் பிடுங்கிக்
கொண்டே நான் கொள்வீங்க கேட்கட்டுமா?”

பதிலுள் கபா...

இரும்பு ரமணியைப் பார்த்தான்.

அவன் கார்த்திக் பக்கமாக
இடது கண்ணை அசைத்து. நன் அருகே
வருமாறு அழைத்தான்.

கார்த்திக் குழப்பத்துடன் கட்டில்
அருகே போய் நிற்க இடது கையால் படுக்
கையில் தட்டி உட்காருமாறு கொள்ளுள்
ரமணி.

உட்கார்த்தான் கார்த்திக்

தன் கையை மெல்லக் கார்த்திக்கின்
தொடை மேல் வைத்து, இடது கையைச் சிறித்
தான்... ஸ்தேகமாக அவனையும் கபாவையும்
மாறி மாறிய் பார்த்தான்.

முதலில் விழித்த கார்த்திக் அந்தச் சைலைக்
களை மெல்ல மெல்ல நெருங்குள்ள வாய்
கிக் கொண்டு, புரிந்து கொள்ளத்
தொடங்கிய போது, உடம்பு சிலிரித்தது.

“நான் சத்தேகமே படவில்லை என்
றன் படுக! என் மனைவியைப் பற்றி
எனக்குத் தெரியும் என்று சர்வ நிச்சயமாகச்
சொன்னது அந்த உடம்புக் கொணர். நீயும்
அவளும் உன்னதமான நட்பை என்னும்
தொடரலாம் என்று வாய்த்தியது குளிரிந்து.
மெனித்த அந்த இடது கை!”

“ஒடம்புதான் விழுந்து போக்க கபா...

ஆனால் மனை ரொம்ப ஊறுதியா இருக்கு!”

ரமணியின் விழியோரத்துத் துளியை
மெல்லத் துடைத்த கார்த்திக் எட்
டென எழுந்து கொண்டான்.

“வரட்டுமா கபா... பு ஆர் வக்கி!”

வாசல் வரை போன கபா பெருமிதம்
பொங்க அவனுக்குக் கையசைத்தான்!

இந்தக் கையசைப்புக்கு, கள்ளத்தன்மையுள்
விழ்ச்சைகள் காதோரம்பவத்து முட்டும்...!

வரட்டுமே!

ரமணியின் நம்பிக்கை என்று கவசம்
இருக்கும் வரை எந்த அம்பும் கபாவைத்
துணக்காது!

உள்ளே பரபரப்பாக நுழைகிறான்...

இனி, இரவுச் சமையலுக் கவனிக்க வேண்
டும்...! இன்னும் சில நிமிடங்களில் அவனது
மற்றொரு நான் ஆரம்பமாகிவிடும்!

நானச் செல்வன் சம்பந்தன்

கொஞ்சம்

16 பக்க வண்ணப்
படங்களை

நான
இதழில்...

கதை: ஆனந்தி
படம்: சினி

**அம்மாவின்
அன்புடன்
அம்மாளை பிடிக்க
முயலும் அன்புச்
செல்வம்**

அச் செல்வத்தை
ஊக்குவித்து வளமான
வாழ்வு அளிக்க
இன்றே போலியோ சொட்டு
மருத்து அளித்திடுங்கள்

உங்கள் குழந்தைக்கு போலியோ சொட்டு மருத்து
அளித்து இனம்பரிசை வாத நோய்விருந்து
பாதுகாப்பு அளித்தீடுங்கள்

**எல்லா வார நாட்களிலும்
மாலை : 3 முதல் 6 வரை
ஞாயிறு : விடுமுறை**

மருத்துவரின் மேற்பார்வையில் போலியோ சொட்டு மருத்து
டிரிபிளாண்டிஜென் மற்றும் மீஸில்ஸ் வாக்கஸின்
அளிக்கப்படும் திட்டம் :

தமிழ்நாடு தாதா பார்மஸூடிகல்ஸ் லிமிடெட்

10, பத்மாவதிபுரம் சாலை, சென்னை 600 086, (ஆலிவாஸ் கிளக்கு மருதி அருகில்)

சென்னை - 600 086, தொலைபேசி : 470855 479603

ஊரார் கூட்டமே அந்தப் பிள்ளையார் கோலில் அரசு மரத்தடியில் கூடியிருந்தது. பந்தயக் குதிரையைப் போல் தின்றிருந்த சின்னமணியைக் கேள்வியுடன் பார்த்தார் தாட்டாளம்.

“ஐயோ, நெத்து பொழுது சாயற வேளை யில் நோனக்காட்டுக்குத் தன்னீர் பாச்சிட்டு இருந்தேனுங்க. அந்த வழியா வந்த இந்தப் பொண்ணு தப்புக் காரியம் பண்ணுங்கறாக என்னைக்கட்டாயப்படுத்துச்சோனக்காட்டுக் குன்னே கூப்பிட்டாள்ங்க.....” என்று அவ மானத்தால் கூனிக் குறுகி நின்றிருந்த இவள் பெண் ராஜாத்தியைக் கட்டிக்காட்டிப் பேசினாள் சின்னமணி.

“என்ன தாயி..... இவன் சொல்லு நிஜத் தானு....? கம்முலு கெட்டதா எப்படி....?” சின்னமணி சொல்வது பொய்யென்று தெரிந்தும், கடன்மக்காகக் கேட்டு வைத்தார் தாட்டாளம்.

ராஜாத்தியின் கண்களிலிருந்து இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் மட்டுமே பதிலாகக் கிடைத்தது.

“தாட்டாளம் ஐயா! என் மகன் தாழ்த்த னாதிப் பொண்ணு. அதுவழியல்லாமல் தாக்க ஏதாழ்ந்த.... அந்த மாரிபாத்தானையும் உங் களையும் கிட்டா எங்களுக்கு நாதி கிடையாது. என் மகன் உத்தமி! நீங்கதான் காப்பாத்த னாய்.....” என்று ராஜாத்தியின் வயசான தகப்பன், தாட்டாளமயின் கையில் விழுந்து கதறினான்.

இதோ பாருடா சின்னமணி. இந்தப் பொண்ணைப் பார்த்தா அந்த மாதிரி பொண் ணாகத் தெரியலே..... நம்மா யோசனை பண்ணிச் சொல்லுடா.....” ஆயிரக்கணக் கான பஞ்சாயத்துக்களைக் கண்ட அனுபவத் துடன் பேசினார் தாட்டாளம்.

“பொன் வரலும் ஆடி மாசம் வாக்குவ நான் இவனோட கையைப் பிடிக்க இழுத் துட்டதுக்கு. இதே பஞ்சாயத்துவ என்னை நிறுத்தி, ஐந்தாறு ரூபாயும், ஒரு மூட்டை நெய்யும் குத்தம் வச்சீங்கனே. மறத்து போச்சா....? இந்தக் கைகாரியை நவ்வயன்னு சொல்றீங்கனே. அனாத உக்கனாலே நிரூ பிக்க முடியுமா?” என்று பழிநாணச்சிபுடன் பாய்த்தான் சின்னமணி.

“டேய் சின்னமணி! அதிவாயமா ஒரு கண்ணிப் பெண்ணோட வாழ்க்கையை தாசு மாக்கிடாதே.... பஞ்சாயத்தை வாயில் வாங்கி க்குடா....” என்று புனியை கலந்த உரிமை யுடன் பேசினார் தாட்டாளம்.

“இவ நல்லபொண்ணு. கண்ணிப் பொண் ணு என்று வாய்க்கு வாய் கொய்றீங்கனே, அனாத நிரூபிக்கட்டுப் பஞ்சாயத்தைக் கைப் பிடுங்க. இப்பிலன்னு. ஏழு ஷாஃப் பஞ்சா யத்தைக் கூட்டி உங்க மானத்தையும் சேர்த்து வாங்கிடுவோம்!” உறும்பாசை உட்கார்த்தான் சின்னமணி.

“இவன் நல்லவன்னு நிரூபிக்கணும் அங் கையையுதானே!” தனது இடுப்பு முடியப் பிழுந்து ஒன்றே கால் ரூபாயை எடுத்து, ராஜாத்தியின் தகப்பனை அழைத்து, “உங்க

வனம்ப பஞ்சாயத்தி

பொண்ணு ராஜாத்தியை, என் மகன் ராம னுக்கு வாரி நித்தியை கல்யாணம் முடிக்கப் போறதா முடிவு பண்ணிட்டேன்....! இந்த ஒன்றே கால் ரூபாயை அச்சாரமா வாங்கிக்கங்க.....” என்று சொல்லி பெரியவ னின் கையில் கரணத்தினித்தார் தாட்டாளம்.

“ஐயா! எங்க ஐதி....? திகைப்புடன் கேட்டார் பெரியவர். “தேரீயும் பெரியவரே. தீதியைக் கால் பாத்தனும்னு, ‘ஐதி’கையப் பார்த்தால் முடியுமா?” என்று உறுதியாக உதிர்த்தது தாட்டாளமயின் வார்த்தைகள்.

ஆயிரம் பேஸ் அறைந்த அபூர்வ சின்ன மணியைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது!

— தோலக்கவி தீவமேகம்

இது போன்ற பணம் உண்டாக

புறக்கணிப்பு செய்கிற போல்
மற்றும் போல்

போல்
துடல்
போல்
மோசல்
குடல்
ளபோ
தில்
சாலை
மண்
தீர்

சுரக்கப்பட்ட விசன் சாதி

சாதிப்பாடு போல் தெருவாடுகளை மாடுகள் தெருவாடு

— விமோசனம் உண்டா
சாத்தா சாதின தாயர் போல்

“சாதி திவா” 1 வதர்
துவ நிசயப்பா தெருவாடு
குதுங்க அங்க வந்து கொஞ்ச
பாருங்க ஒரே குப்பையும் சா
கமா த தண்ணியுமா தேய்தி
போய்ப் பன்னிக்கொ மேயுத
முனைக் காய்ச்சல் பன்னிக்கொ
தான் பரவதுன்னு போறே இப்
சொல்லிக்கிட்டிருக்காங்க. ச.
ளாட்டித் துறை அமைச்சர்
கே.ஏ.கே. தொகுதியிலேயே இ
படி இருக்குதுங்களை — தி
இதைப் பத்தி ஏதாச்சும் எழுது
கூடாதா?

மேலது அது வலு உத்த

இது சாதிப்பாடு இப்போது சாதிப்பாடு

வாசகர் ஒருவர் ஆதங்கத்
ார். கிரியப்பா சாலைக்குப்
தப்போது, சில பகுதிகள் படு
தந்தாலும் மற்ற சில சாலைக
தோக்குகளில் அது எங்ங
ரம் என்று தோன்றியது.
ன்னை நகரில் சபிக்கப்பட்ட
பந்தம்?
லத்தில் முழுக்கால் அளவு
தேங்கி திறை, வெள்ளை

வெணைப் பூனியோரம்
காங்காஸ் கூலிகள் சலி
தும் அந்தப் பகுதியைக்
கடக்க முடியாமல்
தவிக்கும் மாணவர்க
லின் சங்கடத்தைச்
சொல்வதா?

ஒரு மனஸூயில் சாலை
அளிக்கப்பட்டுக் கருங்
கல் துல்லி விழித்துக்
கொண்டு பிதுங்கி
திறை, அதில் செல்லும்
காக்கிகள், மறியும்
காக்கிகள் சிக்கலாக
லின் சங்கடங்கள் திறைத்
தோளும் பங்கா ஆதி,
டியும் விழித்து செல்லு
வங்கும் கைடத்தைச்
சொல்வதா?

குண்டும் குழியும்
திறைத்த சாலைகளில்
கங்கட்டர், மோட்டார்
கப்பல்கள் பின் சீட்டில்
கட்கார்த்து செல்லும்
பிரயாணிகளின் முது
கெலும்பு ஒதுக்கி

சாலை - நறுபிழ்கலா சாலை சத்திப்பில் ஒரு
பெரிய பன்னக காங்கிரீட் வேலியால் அழ
காக் மூடப்பட்டுப் பல வாகனங்கள் கல
லிப்பாரற்றுக் கிடப்பதைச் சொல்வதா?

இத்தனை கேள்விகளை மனத்தில் தேக்கி
கார்ப்பரேஷன் கமிஷன் சாத்தா கிலா
நாயகரை சத்தித்தோம். சாலைப் பிரச்சி
களைப் பற்றி அவர் பெயரிலிருந்து ஒரு
விஷயம் நன்றாகப் புரிந்தது: பொது மக்கள்
அஞ்ஞாட வாழ்க்கையில் போராடுவதைப்
போய் கார்ப்பரேஷனும் போராடிக்
கொண்டுதான் இருக்கிறது! —

கே: கார்ப்பரேஷனின் வருடாந்திர
செலவு என்ன? அதில் சாலைகள் போட
மற்றும் பராமரிக்க எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்
டுள்ளது?

ப: 1983 - 88 இல் கார்ப்பரேஷன் பதி
னைத்து கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது.
இதில் கமார் எட்டு கோடி ரூபாய் சாலை
கட்டுகென்று செலவழித்ததோடு, சென்ற
ஆண்டு வெள்ளத்தால் திறையச் சேதம் ஏற்
பட்டதால் அதிகப்படியாக மூன்று கோடி
உபயோகித்தோம்.

கே: புதிய சாலைகள் போடவும், பராம
ரிக்கவும் இத்தத் தொகையோடு மாணதா?

ப: நிச்சயமாகப் போதாது
தான்! சென்னை நகரில் கமார்
1400 கி.மீ. சாலைகள் உள்ளன.
முதலாக இவற்றைப் பராம
ரிப்பதென்றால் ஐந்தாண்டுக்
களுக்கு ஒருமுறை ஒவ்வொரு
சாலைவழியும் குற்றியுமாகப்
புதுப்பிக்க வேண்டும். இதற்கு
ஒவ்வொரு வருடமும் பத்து
கோடி ரூபாய் தேவைப்படும்.
ஆனால் கார்ப்பரேஷனின்
மொத்த செலவே பதினைந்து
கோடிதான்! புதிய சாலைகள்
போடுவது என்பது அபூர்வம்.
புதிய கால்களின் உருவாரும்
பூட்டங்களின் சாலைகள்
அமைக்க கமார் ஐம்பது முதல்
என்பது கட்டக்கூன் செலவழிக்
கேடும்.

பம்பாய் நகரில் போக்குவரக்களில் எப்
படிச் சமாளித்திருக்கக் என்று கேட்போம்.
பம்பாய் கார்ப்பரேஷனின் வருடாந்திரச்
செலவு அறுபது கோடி ரூபாய். இதற்கு
முக்கியச் சாரணம் அங்குக் ரென் எனப்
படும் கலால் வர் வசூலிப்பதுதான்.
ரென் மூலம் அவர்களுக்கு 200 - 300 கோடி
கிடைக்கிறது. சென்னையில் ரென் வசூலிப்ப
தில்லை.

பெங்களூர் கார்ப்பரேஷனும் ரென்
விதித்துக் கொண்டிருந்தது. இப்போது
அந்த திறத்திவிட்டாலும் அதன் மூலம்
தேரும் இழப்பைக் கிராடக அரசு எடு
செய்து விடுகிறது. அநாமதாராத் போன்ற

அன்றைய சென்னை நெடு

செடுக்கப்படும் பிரதா
பத்தைச் சொல்வதா?
மாறி மாறி கிப்போன்
இலாகா, எம்.ச.எஸ்.
அல்லது குடிநீர் வாரி
யம் 'கிப்போ' என்ற
பயனாகவிட்டு ரோடு
களைத் தோண்டி
வைக்க, கார் மற்றும்
இதர வாகன ஒட்டிகள்
வீணாததும் தெளிந்தும்
'ஆப்ஸடைவல் ரேஸ்'
ஒடுவதைச் சொல்
வதா?

திருமலைப் பிள்ளை

இப்போ
மனிதர்கள் உயிர் வாழவே
பேராதிக்
கொண்டிருக்கும்போது
அவர்களிடம்
கத்தம் பற்றிப்
பேசி என்ன பயம்?

தாமசு கிராமம் - தஞ்சாவூர் மெரு

தமிழகத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில்

கில சிறிய தகரங்களின்
கார்ப்பரேஷன்கள் உடல்
சென்னை கார்ப்பரேஷனின்
விட அதிகம் செலவுதிக்
கின்றன.

கே: கார்ப்பரேஷனின் வரு
மானத்தின் பெரும் பகுதி
சொத்து வரி (Property Tax)
வருவாயாகப் பெட்கிறது.
இந்த வரி வருவாய் நிதரவ
காழல் இருக்கிறது. விட்டு

வரி வருவாய்க் வரும் வாயிலர்கள் விட்டின்
சொத்தக்காரர்களிடம் வருவாய் வாங்கிக்
கொண்டு விட்டின் மொத்த பரப்பளவுக்
கணக்கைத் துறைத்து கட்டித் கொடுக்கிறா
களாம். இதனால் கார்ப்பரேஷனுக்கு வருவாய்
குறைகிறது. விடு கட்டுவதற்கு முன்னும்,
விவசாயப்பதற்கு முன்னரும் கார்ப்பரேஷ
னின் அனுமதி பெற வேண்டும் என்ற விதி
இருப்பதால் ஒவ்வொரு விட்டின் பரப்பளவும்
கார்ப்பரேஷன் கணக்குகளில் இருக்கும்.
இதோடு வரித் தொகையை ஒப்பிட்டு
ஏமாற்றுவோரையும் வருவாய் வசக்குவோ
ரையும் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்கலாமே?

ப: ஒவ்வொரு முறையும் ஒப்பிடுதல்களில்
சரிபார்ப்பது கடினமான காரியம். இவற்றை
வன்றி இந்த காலத்தில் தடுக்கப் பாதுகாப்பு
நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். மேல்கிகள் எழுப்
பினால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உடனே தீதி
மன்றத்துக்குப் போய் 'Show' வாங்கிவிடுகி
றார்கள். எங்களுக்கு வரும் கொஞ்சம்
வருவாயும் தின்று போய்விடும். சொத்து வரி
(Property Tax) சட்ட அமைப்பைத் திருத்தி
அமைக்க முடியுமா என ஆராய்ந்து வருகி
றோம். இங்கு இன்னொன்றையும் சொல்ல
விரும்புகிறேன் - கார்ப்பரேஷனின் சிவன்

வருவாய் வாங்குவது உண்மையாக இருக்க
லாம். ஆனால் பொது முக்கல் ஏன் அதற்கு
இடமளிக்க வேண்டும்?

கே: அமெரிக்கேயுடல் மில்லரிகள் சாலை
போடும் மினிஸ்தர் தருகிறது அம்மனு சமாதி
அருகே அளத இய்தெரு சமாதிமலப் போய்
திருத்தி வைத்திருப்பதாகச் சட்ட சபையில்
பேசிக்கொடுக்கிறார்கள். அந்த மினிங் எல்
வகையு தா? உபயோகமானது? சிக்கலமா
தது? குறுகலான சாலைகளில் அதைப் பயல்
படுத்த முடியுமா?

ப: அந்த மினிங் ஒரு கான்ட்ராக்டருக்
குச் சொத்தமானது. வருவாய்ப்பு பெண்டர்
பெட்டுத்தான் அந்தக் கான்ட்ராக்டருடன்
ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டோம். அது சிறிது
காலத்துக்கு ஒய்லாக திற்பதால் கார்ப்ப
ரேஷனுக்கு எந்த தஷ்டமும் விடையது.

சாலைகளில் மேல்பரப்பில் குபேதற்றி, சிறி
தளவு கரண்டி எடுத்து அதனைத் திருப்பவும்
உபயோகிக்கக் கூடியது இந்த மினிங்.
ஆனால் சாலை ஏற்கெனவே ஓரளவு கலமுன்
ததாக இருக்க வேண்டும். கைம் குறைவான
சாலைகளைக் கரண்ட முடியாது. இதனால்
பிரமாந்தமாக வரபம் இல்லாவிட்டாலும்

பொடப்படும் சாலைகளில் தரம்
நிச்சயமாக இன்னும் உயர்வாக
இருக்கும். மின்னடி சாலைகள்
தொடக்கமாகவே சாலைப்போன்ற
இடங்களில் தரப்போன்ற பார்த்திருப்
புகள்.

குடிசைகள் சாலைகளில்
அமைப்பதற்குத் தகுந்த பர
திக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். பதி
னென்று அல்லது புகளில்
ஒன்றையடி அல்லது சாலைகளில்
இதை உபயோகிக்கலாம்
ஆனால் சாலைகள் எனப் இருக்க
வேண்டும்.

கே: பழுது பார்க்கப்படும்
சாலைகளும் புதிதாகப் பொடப்படும் சாலை
களும் ஒரு மாதமாகக் கூடத் தரங்குலத்தில்
இல்லை?

ப: மனது மட்டும் அத்துக்குக் காரணமாக...,
சாலைப் பொட உபயோகிக்கப்படும் காலம்
என்ற மூலப்பொருள் தப்பப்பெய்த நினைக்
கெற்பமாகற்றவர்களுக்கு உணர்விறகு இதன
தரம் சாலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.
இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் கான்கிரீட்
சாலைகள்தான் பொட வேண்டும்! அவை
தமிழ் மட்டமாக உரி எப்போதே சொல்லத்
தெரையவில்லை மேலும், 33 மீட்டர் மீட்டர்
மற்றும் 40 மீட்டர் மீட்டர் கனத்தில் இரு
வகைச் சாலைகள் பொடுகிறோம். அதன் கன
மான சாலைகள்தான் பல் காசு போன்ற
காரக வாகனப் போக்குவரத்தைத் தாங்கக்
கடியவை. ஆனால் 33 எம். எம். சாலை
ஒன்றையும் புதிதாகப் பொட்டாக அல்லது
சரி செய்தால் உடனே அதில் அதுமாதிரி
இன்றியே பல்வகைப் பங்களிப்பு ஒட்டிடு
கிறீர்கள் இதனால் சாலைகள் ஆய்வு
குன்றத்து விடுகிறது.

சாலைகள் சீக்கிரமே பழுதானால் இன்
னென்று காரணம் அவற்றை ஆக்கிய தொன்
மக் கொண்டு இருப்பதற்காக. மின் வாரி
லம், டெலிபோன் துறை, குடிநீர் வழங்குப
மற்றும் ஷரிபுதீர் அன்றும் வாரியம் ஆவன
சாலைகளைத் தோண்டிப்பெடுத்து வேலைசெய்து
கொண்டே இருக்கின்றன அவர்களைத் தா
கத்தை செய்ய முடியுமா அப்படிச் செய்
தால் அது பொது மக்களுக்குத்தான் பெரிய
இடைஞ்சலாக இருக்கும்! பழுது பார்க்கும்
பணி முடிந்தது சாலைகளில் அத்தப்பகுதி மட்
டும் மின்னெல்லைச் செயல்படுத்தித் துள்ளுவாரு
முறை பொடும் போதும் சாலைகள் மாற்ற
வருவது தாம் ஏற்படுத்துகிறோம். பிறகு
எவ்வளவுதான் சிறப்பாகச் சரி செய்தா
ளும் இந்த வகு இதைக் கொண்டேதான்
இருக்கும். சாலைகள் ஒரு வேளை ஏற்ற
இருக்கப் இருக்கும். அந்தப் பகுதி சீக்கிரமே
நிரம்பவும் பழுதாக வாய்ப்பும் இருக்கிறது.

கே: டெலிபோன், மின் துறை மற்றும்
MANSION புடன் நினைச் ஓர் உடன்பாட்
டுக்கு வரலாமே ஒரு சாலைகள் சரி செய்த
தற்கு முன்னும் இந்த இடங்களுக்குத் தெரி

வித்தாக அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை முன்
கட்டியே முடித்துக் கொள்வார்களே.

ப: இதற்கானவரை அப்படிச் செய்யாமல்
இருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? அவை
வற்றையும் மீறித்தான் சாலைகள் வகைபடு
கின்றன! இப்போது கூட பாத்தியன் ரோடும்
தாக்கம் வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னும்
இதர இடங்களில் தங்கள் வேலைகளை
முடித்துக் கொள்ளும்படி சொல்லியிருக்
கிறோம். ஒவ்வொரு மாதமும் இந்த முன்று
இடங்களுக்குடனும் இதைத் து "மீட்டர்"
தட்டித் தரப்

கே: பழுது பார்க்கும் பணிகளை இரவு
தொடக்கம் செய்வது போக்குவரத்துக்கு
இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருக்குமே?

ப: இதையும் முயன்று பார்க்கிறீர்கள்
மேன் அது வேறறிக்கமாக இல்லை.
இரவு தொடக்கத்தில் செயல்படும் வேலைகள்
அவ்வ துறையாக இருப்பதால், சாலை
பொடுவதில் எடுப்பும் பெண் ஊழியர்க
ளுக்கு இதனால் சிரமம் அதிகம் குறைந்த
குட்டியானால் வேலைக்கு வரும் இவர்களைத்
கண்டித்த நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.
ஒரு மாதத்திற்குள் ஊழியர்கள் போகும் துட்
தீர்ப்புப் பார்க்கும்படிக்கம் இவர்களிடமே
இன்னும் ஏற்படவில்லை.

கே: ஒவ்வொரு வருடமும் மனது தன்
னார் சாலைகளில் பதவியைப் போக்குவரத்துக்
கும் பாதுகாக்கும் ஏற்பாட்டை இடைபுது
செய்திறதே. மனது சேன் ஆரம்பிப்பதற்கு
முன்னரே முன்னர் சரிக்கை நடவடிக்கை
எடுக்கக் கூடாது?

ப: எடுக்கலாம் எடுத்துக் கொண்டுதான்
இருக்கிறோம். ஆனால் 1600 மி. மீ. சாலை
களுக்கு தானாவது மி. மீ. அளவுதான் மனது
நீர் அன்றும் எக்கடைகள் (கனம் கனம்
கனம்) உள்ளன. இவை போதிலே போதாது
இந்த உடனானதில் அவர்கள் மீட்டுக் கதிவு
தொடக்கம் இதைச் சாக்கடைகளில் திருட்டுத்
தனமாக இதைத் தடுக்கிறீர்கள். இதனால்
மனதுக்காகத்தான் எப்போது தொலை
மேலும் நடந்து சாலைகள் மீ. கருவிகள்
குறைபாட்டைய சாணியும் வேறு சேர்த்து
அடைப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன

கே: பொது மக்களிடமே கடைதார உணர்
களையும், தமது தகுந்தத்துப்பாதுகாக்கைத்
துக் கொண்டு வேண்டும் என்ற உணர்வை
வாய்ப்புதர 1983 டி. வடிக்கைகள் ஏற்ப
தீர்கள். அவை தீவிர நினைக்கவில்லையே,
அவற்றால் எந்த மாற்றமும் திவந்ததற்குத்
தெரியவில்லையே?

ப: கடைதார உணர்வை ஏற்படுத்துவது
என்பது அவ்வளவு கவனமாகக் காணப்படவில்லை.
வேறுதரப்போன் பழக்கங்கள் மாற்றத்தின்
முறைகள் ஆகலாம் "சிக்கப்பூரில் முடி
விற்பை" எல்லாக்கள். ஒரு ஊர்தாயக
நட்டிக் தொட்டித் தக்கெல்லாம் அபராதம்
விதிப்பது என்பது சாத்தியமில்லை. மேலும்
இந்தக் கடைதாரப் பிரச்சினையில் வேர்முரு

வாதாரத்தில்தான் இருக்கிறது. இங்கே மனிதர்கள் உயிர் வாழவே போராடிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களைத் தரும் பற்றிப் பேசி என்ன பயன்? அதற்காகப் படித்த, வசதியுள்ளவர்கள் ரொம்ப சரியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிட முடியாது. அவர்கள் குறைந்த பட்சம் இந்த எல்லைவரையில் வறிகாட்டி வளாக விளங்குவாம். அதைக் கூட அவர்கள் செய்யவில்லை.

கே: கழிப்பிடங்களை தள்ளப்படுத்தி, இருபது தாது மணி தோறும் தண்ணீர் லைட்க்கும்படி செய்தாலே பெரிய உபகாரமாக இருக்குமே?

ஃ எல்லாம் செய்வலாம். ஆனால் பொது மக்கள் ஒத்துழைப்பு தேவை. கழிப்பிடங்களில் வண்டி குப்பைகளைப் போடாமல், அங்குள்ள குழாய்களையும் பம்புகளையும் திருடிச் கொண்டு போகாமல் இருந்தாலே பெரிய உபகாரமாக இருக்கும். இந்தப் 'பம்புத்' திருட்டைச் சமாளிக்க இப்போது சில கழிப்பிடங்களில் வண்ணவிலைப் பம்ப்சேட்டுகளைப் பூமிக்கடியில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து பிரத்தியேகமாகச் சமாரி என்பது கழிப்பிடங்களைக் கட்டித் தந்திருக்கிறோம். அதே இடங்களில் பெண்களுக்குத் துணி துலைக்கும்வசதியும் செய்துத்தந்திருக்கிறோம். துணி அலகும் தண்ணீரே கழிப்பிடத்தைச் சுற்றும் செய்யும் வகையில் இவை அமைத்துள்ளன. மேலும் 'சலப் இண்டஸ்ட்ரீஸஸ்' என்ற கார்டிலிக் கொள்ளைகூட தனியாக நிறுவனம் காண்டிராக்ட் அடிப்படையில் கழிப்பிடம் ஒன்றைப் பராமரித்து வருகிறது. குறைந்த கட்டணம் வசூலித்து, சுத்தமாகக் கழிப்பிடங்களை வைத்துள்ளது. கட்டண

வசூலில் சூதியாக இல்லாததால் ஸ்ரி. என். செட்டி ரோடும் உள்ள இந்தக் கழிப்பிடம் நன்றாகவே பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லாவதுதான் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டாலும் எங்கனாவ் மட்டுமே என்னையும் காதித்துவிட முடியாது. இது தமது தகரம். இதன் பராமரிப்பில் தமக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்ற உணர்வு மக்களுக்கு இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் பெயுஷன் போடக் தவிராமல் இருக்கிறார்கள்; தாங்கள் வசீ் செலுத்துகிறோம்; எங்களுக்கு, உரிமை உண்டு என்று முழுதுகிறார்கள். பத்து ரூபாய் வசீ் செலுத்தும் ஒய்லொரு பருக்கும் கார்ப்பரேஷன் தும்பது ரூபாய் செலவு செய்கிறது! கார்ப்பரத்தமாக உதவ முன்வருவோர் மிகக் குறைவே. ஒரு பெண்மணி தன் வீட்டின் முன்னால் உள்ள தெருவையப் பலர் கழிப்பிடமாகப் பயன்படுத்துவதாக முறையில் புகார் செய்தார். ஓரிரு முறை நடவடிக்கைகளுக்கும் வலியுண்டி. கட்டுமை அவரும் அவர் பெண் களும் ஒய்லொரு தளம் காணவில்லை. துடைப்பமும் கையுமாகத் தெருவிக்கு வந்து கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அசிரங்கம் செய்தவர்கள் அவமானப்பட்டுப் போய் அங்கு வருவதை தடுத்தி விட்டார்கள். இவ்வளவையும் செய்த அந்தக் குடும்பத்தினர் எங்களுக்கு தள்ளி தெரிவித்து யாழ்ப்பாண அனுப்பினார்கள்!

— தமது திருபர்கள்

புகைப்படங்கள்: கே.வி. ஆனந்த்: சென்னை மக்களிடமே, சென்னை டைரின் பல்வேறு பிரச்சனைகள் பற்றி ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி வரும் 'கிஸ்ஸுமர் ஆக்ஷன் க்ரூப்' நடத்திய புகைப்படக் கண்காட்சியில் இடம் பெற்றிருந்த போட்டோக்கள் சிலவும் இங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

மேல்கட்ட வண்ணப்படங்கள்: போல்கா

மாங்கையர் மலர்

டிசம்பர் '88

குழந்தைகளின் பிரச்சனைகள் குறையுமா?

• அம்மா வேலைக்குப் போலாமா?

• பதிலுக்கு வயதிலிடுவோ....
— 'கக் ஏஜ்' பிரச்சனைகள்

• உங்களுக்குக் கொஞ்சம் யோசனைகள்!
— பெற்றோர்களுக்குக் குழந்தைகள் குறு பணம்.

"லக்ஸின் தனிச்சிறந்த புதுமணம் மிக அருமை தெரியுமா?" ஜெயமூர்தி சொல்கிறார்.

"பள்ளியில் விளையாட்டிலும், படவுலகிலும் கடனத்திலும் எப்போதும் புகழ் உண்டாகக் கூடிய, எந்த ரேஷியோயிலும் பரிசுத்தமாக, செவ்வகமாக பராமரிகை, வேண்டும் லக்ஸ். அதுவும் இப்போது அதன் தனிச் சிறந்த, அருமைபான புதுமணம் கரணமாக, அதை இன்னும் அதிகம் கைக்கிறேன். கீங்களை உபயோகித்துப் பாருங்களை" என்கிறார் ஜெயமூர்தி.

லக்ஸி-சினிமா நட்சத்திரங்கள்வரின் அழகு சோப்.

இதுதான் உலக மிகப்பெரிய தரவிறக்க தயாரிப்பு.

மோகம்

என்பது

இதுதானே?

6

கைத்தரம் தமக்கு வந்த கடிதத்தை விவரப் புடன் ஒருமுறைக்கு இருமுறைபாகப் படித்தார். புலனுலுக்கு இப்படி ஓர் அநிரிஷ்டமா? விஷயம் கேட்டுப் புலனு என்பது பரிந்துப் போவான் எனக் கற்பனை செய்து பார்த்தார்.

"என்னங்க, எல்லாவுக்கு இன்னும் சினம் பிடி?" கேட்டபடி வந்த ஞானகந்தரி. கணவன் கையில் கடிதத்துடன் திற்பனதப் பார்த்தான். வெளிநாட்டுத் தபால் முத்திரையை அவன் பார்வை வெகு வேகமாக இனம் கண்டு கொண்டது. சேகரில் தந்தையின் கடிதமாக இருப்பதன் பணிபிறிந்துவிடுகின்றனச் செல்தி வந்தால் கூடப் போதும் மெய்மறந்து உட்கார்ந்துவிடும் அவன் கபாவம் அவனுக்குத் தெரியும். சில சமயம் அவன் அலுத்துக்கொள்வான்: "இப்படிப் பதிலைக்கு உம், இருவதுபாத் தபாலாயிக்குத் தானம் மெய்மறந்துக்குப் பதிலா, ஒங்க கிப்பெண்டு குழந்தைகளுக்கு ஒரு ஸ்தலான் தாவணி பாவது எடுத்துத் தரலாம்."

கத்தாம் அவனைப் புன்னகையுடன் நிரிர்ந்து பார்ப்பார். அதில் பல விதமான அரிதங்கள் இருக்கும். அடி அசடு, வாழ்வில் வேறு வேறு கொடிக்குப் போன பிறகும, அனுபவங்களை ஒளிவு மறைவில் காமப் பகிர்த்து கொள்ளும் நட்பென்ற உணர்வும், ஸ்தலான் தாவணியும் ஒன்று?

கிருஷ்ணனின் மனைவியுடன் அவளாவென் னவோ பாந்தமாக நின்று கூடப் பேச முடியாது. ஸயர்த்தோடும் மூக்குத்தியும் கூடத் தங்க நடைகளும், ஸ்ரிதைப் புடைவையு மாக வலம் வரும் கிராமத்துப் பாதனைக் காரர்கள் ஏற்படுத்தாத அன்னியத்தை, கிருஷ்ணன் மனைவியின் ஒற்றை முத்துத் தோடும், கைத்தறிப் புடைவையும் ஏற்படுத்தும். அவளுக்குப் புரியவே புரியாத இந்த வெளிநாட்டு மனிதர் ஸ்தலன், அவன் கணவருக்கு மட்டும் எப்படித்தான் பொருத்துகிறதோ?

"ம்... நேரமாகிறதிலே, கிளம்புங்க."

கணவன் அவசரப்படுத்தினான்.

ஞானம் விஷயம் தெரிந்ததா நீ ஆச்சரி யத்திலே மூர்ச்சையாகி விடுவே...

ஆம்... தெரியுங்க... உங்க கிப்பெண்டு புதுக்கார ஸ்தலையிருக்கிறேன்... ஆப்பிரிக்கக்

காட்டுவே புனைவப் பார்த்தேன்னு ஏதாவது வள வளன்னு எழுதியிருப்பார். அவர் சொத்துச் சொத்து இவ்விலை எழுதற விதம் எனக்குப் படிக்கவே முடியாது. காமல் காலம் வீட்டுக்கு வந்து படிக்கச் சொல் லுங்க... ம்... ப்ரதோஷ பூனாவிக்கு, மறக் காதீங்க...

"ஆரம்பித்தால் நிறுத்தாம பேசுறீயே... கிருஷ்ணன் எழுதியிருக்கிற விஷயம் அவனைப்

உஷா சுப்பிரமணியன்

பத்திரிகை... இதோ பார்... பிளேன் டிக் டெட்... நம்ம பெண்ணுக்கு அனுப்பியிருக்கான்...

"நம்ம பெண்ணு எத்தப் பொண்ணு... நம்ம பொண்ணுக்கு பிளேன் டிக் போலாங்களை...?"

"ஆமாம், சேன... கிருஷ்ணன் எழுதியிருக்கான். புலனாய்வு விடுமுறையில் குவெய்திக்கு அனுப்பச் சொல்லி..."

நல்லாவிருக்கே... அவங்க ஊடுருவலாம் என்ன அடுத்த ஊரா...? கொழந்தை பிளேனில் ஏறப் பயப்படாதா...? ஏதோ பதில் கொண்டுதான் ஓராணத்தாலும் ஆச்சரியத்தை அடக்க முடியவில்லை. அவன் பெண், கைக்காக செலுத்திக்காயல் வெளிநாடு செல்வப் போகிறானா? அவன் குடும்பத்திலேயேயாவதும் தவிர்ந்தாட்டு எல்லையைத் தாண்டியதில்லை. அவன் மாமனார் மட்டும் தரும்புர ஆணை மடத்து ஆணையில் கடைசி நாட்களைக் காசிலும், தம்பிரான் மடத்தில் லாசப்பிரஸ்தமிகக் கழித்தார். புலனாய்வு உண்மையிலேயே அதிர்ஷ்டசாலிதான்... ஏன்க, நம்ம ஊருக்கு பிளேன் லாராபே. அதில் ஏறப்பட்டார்களில்லையே போகணும்?"

"ஆமா, என்னைப், பட்டணத்து லாரா எத்திரசேகரையும், புலனாய்வுக்கும் டிரெனில் அழைத்துச் சென்று பிளேன்

எத்தும்படி எழுதியிருக்கான்... நமக்கெல்லாம் தான் வரவழி இருக்கவில்லை... குழந்தை பேரம் லாட்டுகும்..."

இப்போது ஓராணத்துக்கு ஒரு மாதிரி இருந்தது. எத்திரசேகரையும், புலனாய்வுக்கும் பிளேனில் சேர்த்து அனுப்புவதாவது?

அவன் மனத்தைப் புரிந்து கொண்டது போல் கத்தரம் சொன்னார். "சேகரோ, சேர்த்து போறதிலே எத்தத் தப்புமில்லை, ஓராணம். கிருஷ்ணன் என்னக்குச் சொத்த அண்ணன் மாதிரி, போக்கும் சின்னப்பிள்ளை... இன்னும் எல்லாம் படிப்பே முடியவில்லை. சித்தப்பா, பெரியப்பா குழந்தைகள் கலியக்குச் சேர்த்து போறதில்லையா..."

"அதுக்கெல்லாம்... பிளேனிலே..."

"பிளேனிலே என்ன சென்று பேரும் தனியாவா உட்காரத்திருக்கப் போறாங்க? டயன் பண்ணைக்குப் பிளேன் தாறு பங்கு பெரிசாவிருக்கும். மெட்ராஸிலே தான் எத்திலேட் போறேன். அப்பறம் விமானத்திலே. தாறு இருதாறு பேரோட சேர்த்து பிரலாணம் செய்யப் போறாங்க. குவெய்திதில் இறங்கினதும் கிருஷ்ணனும், அவன் சம்சாரமும் கலவிக் கப்பாங்க. அவங்க நம்மமே லேட் லிவரமும், நாகரிகமும் தெரிஞ்சவங்க... நல்லாயே பார்த்துப்பாங்க..."

"அதெல்லாம் சரிதான். ஆனா ஊரிலே ஏதாவது சொல்லுவாங்கனோ?"

"பாறு என்னத்தைச் சொல்லுவாங்க? தப்புத் தண்டா சொந்தப் பேசணும்... நம்ம குழந்தையை, நம்ம மூலக்க விட்டுக்கு விடுமுறைக்கு அனுப்பலானக் கேட்கணும்?"

"அதையும் சரிதான்... நீங்க இப்ப இன்ன புக்க... சாயங்காலம் வந்து போகிக்கவாம்..."

கத்தரம் கைக்கிரை படிவிறக்கினார்...

தெரு முனையில் சேலி லேக் வேகமாக கைக்கிரை மிதித்தபடி வந்தான். அவன் முகத்தில் தெரிந்த மகிழ்ச்சியும், கண்களில் தெரிந்த பண்பாட்டும், ஸ்ரீ லக்ஷ்மியின் கண்களில்...

"என்ன சேகர், அப்பாவிடமிருந்து வேட்டா வந்ததா?"

"உங்களுக்கு எப்படி ஊர் தெரியும்? போகட்டமேல் சொன்னாரா? அப்பா எழுதியிருக்கார் ஊர், ஊமார் ஹானிடேயில் தான் பரீட்சைக்குப் படிக்கணாமாம். உக்காலட்டி ஆப்பிட்டிட்டு டெய் டெய்லாம் எழுதினாத்தான் அமெரிக்கா ஸ்ரீ லக்ஷ்மியின் இடம் தருவாளாம்..."

கிருஷ்ணன் அவரவர்களுக்குச் சம்பந்தப் பட்ட விஷயத்தை மட்டும் தான் எழுதியிருக்கிறார் போலிருக்கிறது. "அப்பாவிடம் உங்க அப்பா உக்கிரக் காலேஜ் படிப்புக்கு அமெரிக்காவில் சேர்க்கிறது என்று நிச்சயம் செய்து விட்டாலுக்கும்..." பன்னி போளும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மியின் கத்தரம் கேட்டார்.

"ஆமாம் ஊர், அப்பா எழுதியிருக்கார். நம்ம நாட்டில் காலேஜ் படிப்பு அவருக்குத் திருப்தியாக இல்லைவாம். அறிவை விளக்கிப் படித்துவந்தாக மட்டும் பெற வேண்டாம்"

ஆவிசியர்: கங்கை கடல்தான் உன் குழந்தைப் பெருமான் என்று?

மாணவன்: குற்றமற்றப் படிக்க வேண்டும். பின்பு படிப்பதற்குத் தகுந்தபடி வேலைக் காணக் காத்து நிற்க வேண்டும்.

— கருணா கொப்பாக்காசி

இது கஸ்தூரிப் படிப்பு வெளும் வேலை வாய்ப்புச் சாதனமாகிவிட்டதால், கஸ்தூரிப் படிப்பு இப்போது கௌரவமற்றதாகி இருக்கிறதாம். நம் கஸ்தூரிகள் இன்னும் விளம்பரம் கொட்டுப் பார்த்து மகிழும் கட்டத்தில் இருக்கின்றனவே தவிர, அந்தந்த உணரும் முயற்சியில் இதுவரை கிடையாது. அப்படி என்ன முயற்சியுக்கொன்று...

"என்னிடம் கூட அனாதத்தால் திருஷ்டைகள் சொன்னால்... அடிப்படைக் கணிப்புகளைப் பெற எவர்க்கு இத்தியக் கலாசாரம் அவசியம்னு பட்டது. ஆனால் அறிவைப் பெறுகிறீர்கள் கொள்ள, பெறுகிற வேகமும் தனி யாத ஆர்வமும் தேவைல்லாதான். மேலும் கௌரவம் போனவனில்லை. ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறதுன்னு பார்த்துப் பின்போ... சிலகாலி அந்தந்த பிள்ளை தந்தி பாசலப் பாடு. பி. ஏ. எல்லாமின் படிக்கிறான் மெட்ராஸிலே. போனவருக்கு மேலுக்கு இருக்க வேணும் படிப்பு. இன்னும் பரீட்சையே துவங்கியது... மொழிப் பிரச்சனை, அவன் தாட்டுப் பிரச்சனைன்னு என்னயோ ஒரு சாக்கை வைத்து அரசியல்வாதிகள் பார்வைக்கு வரட்டாருங்க. இவர்களுக்கு இருக்கிற நேரத்துக்குப் போதிய வேலைகளைத் தால், கொடி தூக்கக் கல்லடி பட்டு, சிவிமாத் துக்கு வாய் பிடித்து, கத்திரும் காட்டி, பண்ணைக் கொளுத்திண்டு. ஏதோ இவர்களுக்குத் தெரியாம ஓடாருங்க... இத்தனை வேலை விஷயங்களும் முடிந்த பிறகு படிப்புக்கு அவர்கள் என்ன நேரம் ஒதுக்க முடியும்? இப்போது, இவர்களுக்குப் பரவாயான வந்துக்கொண்டிருக்கிற காலம் இவ்வாறு படிப்பு எத்தகைய மனப்பாதிப்பை ஊக்குவிக்கும்? வாய்ப்புக் கிடைச்சதோ நீ அமெரிக்காவிலேயே போய்ப் படி. சற்றுப்போக அவசியம் அப்பத்தான் புரியும்... ஒருமுறைப்பட்ட சடுபாடு இவ்வாறான எதிலும் சிறக்க முடியாது..."

இருவரும் பள்ளிக்குள் நுழையும் போது பூன் மரத்தில் வட்டமானத் தொங்கிய பித்தலை மணியில் டன் டன் என்று அடிக்கத் துவங்கினார்கள்.

இருவரும் சித்திரையுடன் உள் சென்றும், மோகனேசுவரி எதிரே வந்தாள். "ஏன்டா, புலனாய்வு அந்தச் சத்திரமே லாஜேட பிளேஸ்ஸ ஏத்தி அனுப்பப் போறீங்கன்னா?" என்று கேட்டாள்.

"எனக்கே ஒண்ணும் புரியலை மோது... அங்க அப்பாளை கப்பலாம்போட்டுப் பிடிக்கெட் எடுத்து அனுப்பியிருக்காரு... அனுப்ப மாட்டோமென்று சொல்லுது நல்லா இருக்காது... உங்கப்பாவுக்கு சரியாகுமா..."

மோகனேசுவரியின் கண்களில் கண்ணீர் தழுப்பியது... "ஆமா... அது அறிவுடைய சத்திரத்திலே பொறத்திருக்கா... என்னைப் போல அங்கே நேரத்திலே பொறக்கல் பிடும..."

அவன் துக்கம் குாணத்திற்கு வருத்தத்தைத் தந்தது... "அப்படி வெல்லாம் போராடுவோது... உன் அறிவுடையதுக்கென்ன கொடுத்து! தந்தியானதும் படிப்பை முடிச்சிட்டு ஒரு வேலையும் பார்த்துட்டான்னு, உன்னைக் கட்டிக்கிட்டு, ஜாம் ஜாம்பு வச்சுப் பார்..."

ஆமா... அதைக்கு மீசை மொனைசை சித்தப்பாவாற போது பார்த்துக்கலாம். இப்போது எனக்குக் கதி இதைச் சமைப்பதும் சரிய்தான்..."

குாணத்திற்கு அவனைப் பார்த்துப் பாவமாக இருந்தது. உன்னுடைய காலேஜ் இருத்திருந்தால் மேலே படிக்க வைத்திருக்கலாம். அடுத்த கணிக் உள்ள காலேஜோ ஆன் பிளேஸ்ஸுடன் சேர்ந்து படிக்கும் காலேஜ், தாத்தி அந்தந்தச் சம்மதிக் மாட்டான். இவரும் இரண்டாண்டு காலமாக விட்டால் உட்கார்த்து உட்கார்த்து அனுத்து சலித்திருக்கிறது. மோசித்துப் பார்த்தால் மட்டனத்திலிருப்பது போல விட்டு வேலைக்கு மோசினெல்லாம் இருக்காமல் கணிக் இல்லாமல் விருப்பத்துவல்லது போலிருந்தது... அப்படியிருந்தால் ஒரு மணிக் அரக்கப் பர்க்கச் சைவத்து வைத்துவிட்டு நான் முழுக்கக் கொட்டு கொட்டுன்னு முறிச்சிண்டு இருக்கனா... இப்போது மாயாட்டறதிலேயுட்க, மெட்ட... அட்டிப்பு முட்டறதிலேயுட்கன்னு நேரம் போகிறது.

மோகனேசுவரியின் முன்னுச்சியை மெல்ல தீவி விட்டான். அவன் விவரத்தைத் தாயின் மடியில் விழுந்துக் குழங்கி அழுத்துவதிலிருந்து... குாணத்தால் அவன் ஆற்றமையைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. மருவ ஏக்கம், பெற்றோர் விட்டிசெய்ய மனத்தனையில் ஏற்படுத்தும் தனிமை கணிக் இத்தெல்லாம் அந்த வயதைக் கடந்திருந்த அவருக்குப் புரிந்தது.

மோகனேசுவரிக்குக் கூடிய சீக்கிரத்தில் இருமணம் சென்று வைக்க வேண்டும். இவ்வாறு

விட்டால் சிறகொடுத்த பறவை, சின்ன முற்றத்தில் தத்தித் தத்திச் சீழை விழுவது போல் இந்த வீட்டைக் கற்றிச் கற்றியே அவன் ஏங்கித் துயளுவான்...

"வணக்கம், வாத்ஸா! ஓட்டம்மா..."

முதலிய திடுக்கிட்டு எழுந்தவன் யோசுதான். புடைவையளவுச் சரி செய்து கொண்டு கதகிள் பின்புறம் தின்னான்.

"வாங்க அண்ணாச்சி வாங்க... ஞானம் பங்கமாகக் கைகாட்டினான்.

"எங்கேவாத்ஸா? கூடக் கூடக்கொண்டு வாத்ஸா? இந்தாம்பா பாப்பா, பழமெல்லாம் வாங்கி உங்களை வை. என்ன வேக்கம், கதைய மறைவிலே ஒளிதூக்காதே. மெண்டலிலே மட்டும் ஐம்முனு கதரிவமாப் பாட்டுறே..."

"இது அந்தப் பாப்பா, அதான் புலனெஸ் வரி இல்லங்க... இவ பெரிய மக... சின்னவ ன்கூடக் குப் போகிறார்களா..."

"அதானே பார்த்தேன்... ரெண்டே மாதத்திலே இப்படி வளர்ந்துட்டானேன்னு... இந்தாங்க பழத்தை எடுத்து உன்னை வைப்பாங்க..."

ஞானம் பழங்களை எடுத்து கள்ளை வைத்துவிட்டு வந்து பங்கமாக அவர்களோடிக் கிளர்ந்து... கொல்லுங்க...

"இவரு யாரு தெரிவிதுங்களா?"; தமிழ்ச் செல்வன் தம்முடன் வந்திருந்த நவநரசி காட்டிக் கேட்க ஞானம் தலை அசைத்தான்.

"தெரிந்திருக்காது. இவரு மெட்ராஸில நம்மா கட்சியிலே பெரிய ஆளு... நம்மா தலைவரே இவர் திவ்யன்னு, திப்பாரு. உட்காருன்னு உட்காருவாரு... நம்மா ணி கணபதி பிள்ளைக்கு திலக் கிரயமெல்லாம் இவரால் தான் தகராறில்லாம் முடிஞ்சுது. நேரே பிள்ளைவாணைக் கூட்டிக்கிட்டு, அக்கிரைகரல் மயில்லட... வரை போயிட்டாரு... தமிழ்ச் செல்வன் ஏதோ பேச, கூட வந்தவன் முக்கியமானவர் என்பது மட்டும் புரிந்தது.

"பேர் மாதத்துலே மெட்ராஸிலே பெரிய இலக்கிய விழா நடத்தப் போறேனும், சங்கத் தமிழ் காலத்திலேயிருந்து புதுக்கவிதைக் காலம் வரையிலும் தமிழ் வளர்த்திருந்த நம்மா தலைவர் என்ன செய்திருக்காரன்னு வெளிச் சம் போட்டாரு மாநிலி விழா... விழான்னு, இனிமேல் அந்த மாநிலி விழா கிடையாதுங்கறப் பல இருக்கும்... மாலை உட்க வே, தஞ்சாவூர்

லேயிருந்து தூறு போர் போடுங்க... உங்க மகளை தல்லாப் பாட்டெல்லாம் தவிரச் செய்துக்கச் சொல்லுங்க... அன்னிக்குப் புத்தகம் தந்தேனில்ல, அதுலே இரண்டாம் பாகமும் அனுப்பறேன்... ஒய்வொரு சங்கப் பல கைக்கும் அரம்பப் பாடல் பாப்பாதான்... பதினாறு நாள் மெட்ராஸிலே தங்க ஏறி பாடெல்லாம் நாங்க பார்த்துப்போம்..."

"அது ரொம்பச் சின்னப் பொண்ணுங்க இதுதான் வரை வரை விட்டே தனிவா வெளியே போனதில்லை."

"தனிவா யாரு வரச் சொன்னா! தாய்க் குலம் தீங்க அழைச்சிட்டு வார்திக்..."

"நானா?"

"ஆமாங்க, தாய்க்குலத்துக்குத் தனிவா ரெண்டு வேண்டு விழா எடுக்கறாங்க... என் வீட்டுக்காரதான் அந்த ஏற்பாடெல்லாம் வைச்சிக்கறா... நம்மா கணக்காரப் பெண் கறும் கொடி பிடிக்க வருவாங்க... நீங்க கவனியே பட வேணும்... முன்னாடியே சொல்றது எதுக்குன்னு, நீங்க கொழந்தையைத் தவிரச் செய்யுமில்லையா... அட் வாங்க இத்தாங்க..."

"இல்லங்க... வாணாம்... பாப்பா அங்க அப்பா வரட்டும், கேட்டுச் சொல்றேன்..."

"வாத்ஸா வரயா கபாலம் தெரிஞ்சு நானே அவரில்லாத தேரமா வந்தேன்... அவர் ஒங்களை மாநிலி இல்லங்க... எநிலே யும் சந்தேகம், தயக்கம்... நீங்க நானுக்கா எடுத்துச் சொல்லுங்க... இத்தாங்க அட் வாங்கப் பணம்..."

"இப்ப வேணுங்க..."

"சரி, அட் வாங்க இல்லே இது. பாப்பா வுக்கு டிரெஸ் வைக்க முன் பணம்... வாங்கிக்குங்க..."

நான்கு தூறு ரூபாய்த் தாள்கள் அவன் பார்வையில் பட படக்கூடத்து ரூபாய்க்கே ஆவிரம் கணக்குப் பார்க்க வேண்டிய நிலைநிற்குந்தவன் கைத்தடிப் பெற்றுக் கொண்டான்.

கை நடுங்கிவது, தெஞ்சு படபடத்தது, தலை கணத்தது, பேச்சு குழறியது, அந்தோ சந்தோஷமும் ஏதோ ஒரு மூலையில் பூவாய்ப் பூத்தது.

(தொடரும்)

"என்னடா உம் பொண்ணுக்குச் 'செது உபரவி'ன்னு போர் வெச்சிருக்கே. சினிமா மோகமா?"

"அதெல்லாம் ஒரு இறையமில்ல. எப்போம் பாச் ஜஸ்தோனம், மூக்கைச் செத்திட்டேயிருக்கு."

— கோபாலி

வாசகர் தீர்ப்பு:

எம். ஜி. ஆர். பதவி விவகார வேண்டும்! 55%

எம். ஜி. ஆர். பதவியில் நீடிக்க வேண்டும்! 62%

எம். ஜி. ஆர். பதவி விவகார வேண்டும்! முதல் பரிசு வாங்கும்;

தமிழகம் எங்கும் படகை ஆட்டி எல்லாம் திரும்பிவரும் சொந்தத் தேவையாகப் படகோட்டியாக எம். ஜி. ஆர்., அப்பொதுப்பை சரிவரச் செய்கிறார். மேலும் தமிழகப் படகு, அதிலாத் துன்பியோகம், வஞ்சகம், மதுவியக்கு ரத்து, வேலையில்லாத திட்டமிடல்கள், சட்டம் ஒழுங்கு, சீர்குலைவு போன்ற ஒட்டை களால் குத்தும் நிலையில் தந்தைகிறது. இந்தியாவில் படகைச் சரிவரச் சொத்துத்திறவாணியைத்தான் ஜி.ஆர்., அடுத்தவர் படகோட்டியாக வாங்கப்படுகின்ற பொருட்டுப் பதவி விவகாரம் அவசியமாகும்.

எம். ஜி. ஆர். அரசு பொறுப்புபெற்ற பின்னர் முதல்கொடுக்க மனத்துடன் விட்டன. தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய பல தங்க பொருள்கள் வரப்புகள் தருவ விடப்பட்டன. தி. தி. வா.கம் என்பது கேள்விக்குரியதாயிவிட்டது. எக்காரியத்தைய அரசு மேற்கொண்டாலும் அதனைச் செய்கையற்ற செய்வதென்பது இவ்வரசு ஒக்குவிட்டது.

எம். ஜி. ஆர். அரசு, தேர்தல் வாக்குறுதியை அப்படியே மறந்துவிட்டது. மது வியக்கை ரத்து செய்வ மட்டிலும் எந்ததும் அங்கு வரவில்லை. சந்திப்பைச் செய்து ஆட்சிமை அமைத்தவர், இந்த மதுவியக்கு தமிழகத்தையே தள்ளாட வலத்துவிட்டார். தாய்க்குவத்தையும் உண்ணியில் மிதக்க விட்டார்.

குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் என்பது பொறாசு ஆண்டொன்றுக்கு 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவிடப்படுகிறது. இந்திட்டத்தின் மூலம் முழுப்பயினை அடைபவர்கள் குழந்தைகளைய எவ்வது திறர்மை மான உணவும் இத்தொகையைத் தொதித் தாவினவியில் முறையிற் செய்தால் தமிழகத்தின் வருக்காசமாவது ஒளி மயமாகும்.

வஞ்சக வாழ்வோர் அங்கில்கொருதபடி எங்கும் திரைத்திருக்கிறது. இதனால் அங்கு சாதாரணமாக தாது சொந்த ஆளுக்கட்கிவினர். இன்று காரியம் சே அமைக்கவிலும் பதத்து செய்கின்றனர். தமிழக மக்களின் வாடுகனைப் பெருக்கத் தவறிய அரசு காரணமாக, அரசியல்வாதிகள் தங்கள் வசதியைப் பெருக்கியுள்ளனர். இன்றைய அரசின் போக்கு, அரசு ஊழியர், ஆலிசியர், விவசாயி, விவாபாரி, தொழிலாளி, மாணவர் உண்டிட்ட அனைவருமே ஏதாவது ஒரு பிரதானியைச் சந்தித்த வண்ணமே வாரும்படி செய்கிறது. இன்றைய எம். ஜி. ஆர். அரசு செய்கிறதே அரசு என்பதற்கு, அரசு எப்போதும் ஆணை

விட செய்தவாக தருகின்றது என்பது நினைவாகச் செஞ்செய்தியே ஒப்புதல் அளித்துள்ளார். எனவே தமிழகத்தின் தனி முன்னிட்டு எம். ஜி. ஆர். பதவி விவகார வேண்டும் என்பது காவத்தின் தேவைவாரும்.

— எம். நடராஜ், விழுப்புரம் — 2.

எம். ஜி. ஆர். தாம் தயத்த பெரும்பான்மையான படங்களில் தாம் எப்பொழுதும் தீமத்திற்காகவும், தாய்க்குவத்தின் மாணம் காக்கும் காவலாகவும் வாழ்வது போல் தயத்தத் தமக்கென்று ஓர் இயேந்த ஏற்படுத்திக் கொண்டதும், அந்த இயேந்தத் தமது அரசியல் வாழ்வுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதும் தாமதித்த உண்மை. சினிமா வேறு, வாழ்க்கை நடைமுறை வேறு என்பதைத் தமது சொந்தகாரனும், மனைவி இறந்துமாறும் மூன்று கடவுளியாத நிலையில் மனுமணம் செய்து கொள்ளத் துணிந்த தயக்கு அநாவ கொடுத்துத் திருமணத்துக்குத் தலைமை தாங்குவது போன்ற செய்கைகளையும் நிறுத்தினாரா. தமது கடவுளியேவியே சிறத்தரிவாகத்திறன்பயுள்ள, வயதில்திறவ வர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது எம். ஜி. ஆருக்குத் தெரியும் அப்படியப்பட்ட திறமை சாலியிடம் ஆட்சிமை ஒப்படைத்துவிட்டு, அ. திரு. க. கட்சியின் ஏகோபித்த கட்சித் தலைவராக மட்டும் இருந்து கொண்டு, உண்மையாகவே தமிழகத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியும்.

— பி. தியாகராஜன், சென்னை — 2.

வியாதங்களுக்கு முன் செய்திப் பத்திரிகையில் ஒரு விளம்பரம் வந்திருந்தது: ஆட்சியியே, வேறெதுவுமே தாம் வரமுடியாததுக்கிடையே, இடைமூன்றையே விடும்பலில்லை என்று. தம்முடைய மனைவியே ஆளுவது தமமுடைய முறையுடைய (தமது) உண்மத்தையப் பெரும்பான்மையான செய்கையும் செய்க்கை துள்ளினும், அமைச்சர்களே, அதிகாரிகளோ தம் உத்தரவின்றி எந்தவருமே செய்கக் கூடாது என்று முதல்வரது கையெழுத்துடன் அந்த விளம்பரம் வெளிவந்தது. இத்தனை காலமாக இல்லாமல் இப்போது மட்டும் ஏன் இப்படி விளம்பரம் வெளிவர வேண்டும்? இது முதல்

எம்.ஜ.ஆர். என்ற பெயர் வேண்டும்?

வரின் உணர்வுகளைத்தான் காட்டுகிறது?

எம். ஜி. ஆர். தங்க பேச்சாற்றம், செயல் திறனுடன் இருந்தபோது, அ. தி. மு. க. மத்தியின் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி அதிர்வை வெளிப்படுத்துவது போன்ற ஒரு நிலை உண்டாக வில்லை. இப்போது வரையறையும் உடரப்படுகின்ற முடியாத அளவுக்கு உடல்நிலை பாதிக்கப் பட்டுள்ளார். எனவே, எம். ஜி. ஆர். பதவி விடை வேண்டும். அவ்வது தங்க அடுத்த படியாக ஒரு வாரியாகத் தேர்த்தெடுத்து அவருக்குத்தான் முதல்வர் என்ற பதவியையும் பெரும்பாலான பொறுப்புக்களையும் கொடுத்து விட்டுத் தாம் முதல்வராகவே இருக்கலாம்.

- கே. வெங்கடராமன், காரைக்குடி - 3.

அரசாங்க ஸ்தலியர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதில் ஓய்வு பெற வேண்டும் என்று விதி வைத்திருக்கிறார்கள் - ஏன்? அந்த வயதிற்கு மேல் திறமையாகச் செயல்படும் ஆற்றல் குறைந்துவிடும். கடுமையாக முயற்சி ஆண்டு களுக்கு மேல் உழைத்தவர்களுக்கு ஓய்வு தேவை என்பதாத்தான்? அதுவும் நல்ல முதல்வர் ஒருவரைத் தேர்வுசெய்து கொடுப்பது, தேர்தல் விதிகள், அரசாங்க சம்பந்தத் திறமையாக, கருத்துப்போக்குச் செயல்பட முடியும்? எம். ஜி. ஆர். ஒருவருக்காகத்தான் மக்கள் ஓட்டுப் போடுகிறார்கள் என்பதிலும், அ.தி. மு.க. கட்சியே எம்.ஜி. ஆர். ஒருவரால்தான் செயல்பாட்டுப் பெற்றிருக்கிறது என்பதிலும் பார்க்கும் என்னையும் எதிர்த்துக் கொண்டு, தாங்கள் 'பூதஜிவர்கள்' தான் என்பதை அமைச்சர்கள் பலரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்! எனவே தங்களை ஒருவரை முதல்வராக நியமித்துவிட்டு, கௌரவ ஆலோசகராக இருப்பதால், அவருடைய செயல்களுக்கு நிச்சயம் குறைபாடு, மாறுதல், எம். ஜி. ஆர். செயல்களுக்கு உருவம்.

- எம். ஆர். இத்திரன், மதுரை - 1.

திரைப்பட நடிகை 'வேண்டி' ஆகிய திரைப்படத்துக்கு மேலவை உறுப்பினர் பதவி அளிக்க நடத்திய தாடல்; அது முடியாமல் போக, அவரைக் கொலையில் மேலவைகளையே உயர்த்தித் தீர்த்து - இவை பெருமையப்படுமா? வாக இல்லை. எல்லா அபத்தங்களுக்குக் கிடைக்காததாற்போல், சமீபத்தில் மதுரை மாதகரில் தடைபெற்ற மாதாட்டில் தமது இயக்கத்தினால் சார்ந்துள்ள தொண்டர்கள் அனைவரும் கத்தினவற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென ஆர்ப்பாட்டித் திராடும் போது, தமிழக அரசியல் எங்கு செங்கு கொண்

துகின்றது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. எனவே முதல்வர் தமது உடல்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டும் தமிழ்நாட்டின் தாவின முன்னிட்டும் பதவி விடை வேண்டும்.

- பு. இராஜா, குதுர்.

உடல்நிலை சரிவில்லை என்பது ஒருபுற மிருக்க அதனுடைய உட்கொண்ட தம் உடரப் பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர அவரால் முடிய வில்லை. எந்தத் துறையை வாரிடம் ஒப்ப னுட்பது எனத் தெரியாமல் பதவியைப் பறிப்பதும் கொடுப்பதும்... இது பணிக் கடைசியாக இருக்கிறது! வேரட்டு கல் வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுக் காகப் பாரத மக்களின் பலனைக்களைப் பயன்படுத்தித் தேவைவிடலாத இவ்வாறு நிட் டங்களை அமைப்படுத்துதல்... இதுபோன்ற புகாரைக்கொள் எம். ஜி. ஆர். ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தகுதியாக வாரிக்கொண்டு கொடுத்து விட்டு ஆட்சிவிடுகிறது விடை வேண்டும்!

- பொ. க. சேஷாத்திரி, தஞ்சை - 1.

எம். ஜி. ஆர். பதவியை நீடிக்க வேண்டும்!

முதல் பதவி வரதம்:

1. எம். ஜி. ஆர். என்ற முன்னெழுத்துத் தாக்கம் தங்களை நம்பிக்கையின் கிணை வாகக் கருதினதால், மேலும் அவரது அடித்தன மனத்தில் அமைந்துள்ள குறைக்கான தங்க ஒருக்கம், பெரியவா களை மதித்தல், கைதுகளுக்குத் தங்குவான உதவிகளைச் செய்தல் போன்றவை அவரது திரைப்படங்களில் மட்டுமின்றி ஆட்சிக் காலத் தொடக்கத்திலிருந்து இன்று வரை நீடித்து, அதனால் தமிழக மக்கள் அனைவரும் பண்பெற்ற வரிகிறார்கள்.

2. எம். ஜி. ஆர். சமீப காலத்திற்கு முன்பு உடல்நிலை குன்றிய கணம், அவர் உதிர் வாழ்த்தால் ஆக வேண்டும், ஆட்சி யில் நீடித்ததால் ஆக வேண்டும் என்ற கருத்து, தமிழக மக்கள் அனைவரது மனத் திலும் இருக்கிறது. எம்மோரும் அந்தவாறு பிரார்த்தித்தார்கள். 33 பேர் நீக் குறிக்கவும் செய்தார்கள்!

3. எம். ஜி. ஆர். அன்று தி. மு. க. வை ஆரம்பித்தப் பதிலுக்கு ஆண்டு திறவும் நீக்கவந்திலும் அவரது வாரிசு, அதாவது அவருக்கு திரைப்படங்கள் வர் என்பதை அறிவ இயலவில்லை. வேறு எந்த ஒரு அமைச்சர் அவரது இடத்திற்கு வந்தாலும், அவரைப் போல் தமிழகத்தின் பிரதானமாக வாரிசு கவும், சீரான நிர்வாகத்தை நடத்தவும் முடிய

444

[illegible]

8. எம். ஜி. ஆர். தானே திமது கவர்ந்திருப்பதென்பதையும் சொல்லக்கூடியவர்கள் எவ்வாறு தீர்ப்பளிக்கு? அதற்குமேல் எவ்வாறு திட்டங்களும் திறமையுடன் தரும், கொடுக்கும் தரத் தாமதமும் ஏற்படுகிறது. அந்த ரேஷனில் அவர் மத்திய அரசிடம் தீர்ப்பு எடுத்ததொன்றுமேயுடல் தயிந்ததில் ஆட்சி நடத்தி வருவதைக் காண்கிறோம். எனவே எம். ஜி. ஆர். தனது பதவியை விட்டு விட்டு வேண்டுமானால் எந்த வேலைக்கு இயங்கலாம்.

— 25. oct. 1894, Godefrid — 2.

இதிலிருந்து இன்றிருந்து மாநிலங்கள் இருபத்தி மூன்று ஆனால் இருக்கும் உரிமை மாண முறையாளர்கள் இரண்டே போதாகும். தஞ்சாவூர் ராமகிருஷ்ண தொண்டே மத்திய சட்டம், ஐ. ஆர். இத்தப் பெருமைகளையும் தமிழ் சமூக இருக்கக் சொக்திரிசனா?

^a ஆய்வுநாள், 2004-5.

குறு மாதில் முதல்வர் பதவி விவகாரமும் என்ற கோரிக்கை எழுமெய்யாகும். அதன் பின்னால்தான் வறுமையான நிலைகளில் இருக்க வேண்டும். நல்லாழிதல் பட்டம் களிக்கலாம். திரவாகும் திறமையின்மை, சட்டமொழுங்குச்சொல்லும், தொழில் அமைதி இன்மை, திருபிக்கப்பட்ட, வந்திர அமைதி குற்றச் சாட்டு, மக்கள் நம்பிக்கையை திறத்தல் போன்ற காரணங்களுக்காகப் பதவி விவகார கோரிக்கை தியாயமுண்டு. இதன் அடிப்படையில் ஆராய்ந்ததால், எம்.ஜி.ஆர். பதவியில் நீங்கல் வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு எட்டுவோரும் வரலாம்.

- 2. *Journal of the American Academy of Religion* - 15.

குறுகுடிப்பதற்குத் தலைவர்தான் ஷெட்கு ஷெட்கும், ஷெட்குஷெட்கும் ஈடுகொடுத்துப் பொறுப்புடன் சரியான பரஸ்பரமில்லாத திசைகளில் செல்கிறோம். அப்போது ஷெட்பு வரும் போது தாது பொறுப்புக்குள்ளே தன் மார்பிலிருந்து கொடுக்கிறார். அந்தக் குடும்பம்

தனது நடப்பதும் கெட்டுப் போவதும் அந்த வாரீசிடம்தான் உள்ளது. சிக் தரும் பங்கை சரியான வாரீசு இல்லாவிட்டால் தவிரவோ, தனது மூடகப்படி, சோனியையும் பொருட்படுத்தாமல் தான் உயிரோடு இருக்கும் வரை இந்தக் குடும்பத்தைச் செஞ்சுவோ உத்தரவிடுகிறான். அதற்குப் பிறகு யார் வேண்டுமானாலும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிக் கொண்டு, குடும்பப் பொறுப்பைத் தொடர்ந்து நடந்துவந்த தாம் கண்கடாசப் பார்ச்சிடுமே அந்தனைவ திவையீதான் இன்று எம். ஜி. ஆர். இருக்கிறார். எம். ஜி. ஆர் அவருக்கு முக்கமிடைய செல்வாக்கும், ஸ்தானத்தையும், அவர் குழுவில் வேறு வரக்குதும் இல்லாத காரணத்தால் தான் தொடர்ந்து அவரே பதவியில் தீவிரம் மேன்மைய திரப்பத்தம் இருக்கிறது. அவருக்குப் பிறகு, தமிழகத்தின் தலைவருக்கு எதப் பொதுமக்கள் பிதாநின் மூலம் திரைவிட்டும்.

- 24 2000000, 2000000 - 1.

அகவப்போது தோன்றும் கோவு, சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் ஏற்படக் கூடிய ஒன்றே. இருந்து பீட்டர் ஓய்மயின் பி. ஏ. ஹாபுட்டான். அசுதியுடன் மேல்நடுத்தர வர்க்கம் சமதானத்திலேயே கால்களை நிறுத்தி கொண்டு அமர்த்தி விடுகிறார். அவர் கடல்நிலை ஆரோக்கியமானதல்ல என்பதா பொருள்? தானாவதற்கில் பெரும்பான்மை வான் வாக்குகளின்பேர்த் தவறிய பதவியில் இருக்க வேண்டும். அப்படி, பெரும்பான்மை வான் வாக்குகளின்பேர்த் தவறிய எம்.ஜி. ஆர். (அகவப்போது வாக்குகளும் எம்.ஜி. ஆர். என்பதனை மனிதருக்கே அளிக்கப்பட்டவை என்பதை அறிவோரும் அதிலார்) ஏன் பதவி இவர்க்கு வேண்டும்?

— 23. —

மக்கள் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். பதவி விடை வேண்டுகோ அங்குது பதவியில் நீடிக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யும் பொறுப்பு மக்கள் மன்றத்தைச் சேர்த்ததே அன்றி அது பத்திரிகைகளில் வேலை அல்ல. பத்திரிகைகளில் ஊர்ிப்பு எப்பொழுதுமே சரியாக இருக்கப் என்று சொல்ல வேலாது. உத்தரேத்தரில் ஆண்டிப்பட்டி நகரத்தி லில் மக்கள் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். வேட வாளாடிப் போட்டியிடுகையில் அவர் இருத் தது அமெரிக்க ஆல்பத்திரிகில். இன்று பத்திரிகைகள் சொல்லும் கருத்துக்கள் அன்று தமிழகமெங்கும் எதிர்த்துக்கொண்ட கையில் போடப்பட்டது. இருந்தும் ஆண்டிப் பட்டி நகரத்தி இன்றைய பத்திரிகைகளில் கருத்தாக அன்ற புறக்கணித்துவிட்டது. தேர்தல் நேரத்தில் இந்த அவரது உடல் திடுக்கிட விட இன்று அவரது உடல்திடுக்கிட சம்பவம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. திடுக்கிட இவ்வாறிருக்கையில் எம். ஜி. ஆர். பதவியில் நீடிக்கத்தானே வேண்டும்!

— என். பழனிசுப்பன், திருநெல்வேலி—2.

المجلة ٥٠٠ : ٥٠٠

செத்தாமரை ஒரு கட்சித் தலைவர். வெ.ஆ. மூர்த்தி ஒரு கட்சித் தலைவர். பாம்புக் கோரி, இவருடைய மகனும், அவருடைய மகளும் காதலித்து விட்டை விட்டு ஓடி, மனோரமாவிடம் அடைக்கலம் புகுந்து, அங்கே துறந்தை பெற்று, அங்கிருந்து புறப்பட்டு, சிறைவிலிருந்து செத்தாமரைவைக் கொல்வதற்காகவே தப்பித்து வந்திருக்கும் ராதா ரவினின் உதவியுடன் விட்டுக் கொடுத்தும் விவந்து, சமரசத்தில் ஈடுபடப் பார்க்க முயற்சி கொள்வியுந்து, செத்தாமரை ராதாரவினை நுழை! நுழை! ராதாரவி செத்தாமரைவை நுழை! நுழை!

ஹையோ, ஹையோ! நாயகன் ஸ்கூல் ஸ்பைன்! நாயகி ஸ்கூல் பெண்! இருவரும் மோதிக் கொண்டு முத்தமிடுகிறார்கள். என்ன ஓர் அழுத்தமான முத்தம் எங்கிறார்கள், வரவர சென்னார் குழவினரின் குறட்டை சம்பந்தம் பலமாகக் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டது. இனிமேல் என்ன, கொ-எனா கேஷன் பள்ளிகளில் எல்லாம் படிப்பாவது ஒன்றாவது!

நாயகி புதுமுகம் நவீனா. அமீர்ஜான் சாட்டையும் கையுமாக நின்றிருப்பார் போலிருக்கிறது, அவரிடமிருந்து நடிப்பை வரலாறுகே, பயந்து கொண்டே சிரிப்பு, பயந்து கொண்டே, தடிப்பு. இவரை ஹீரோ விருகப் போட்டதற்கு புதுமுக ஹீரோ சஞ்சய்க்கே பெண் வேஷம் போட்டு, ஹீரோ ஹீரோவில் இருவரும் ஒருவரே என்று சொல்லியிருந்தால் புதுமை. ஹீரோவில் முகத்தில் பெண்ணை அடையவது கூடுகிறது! ஏன் டைரக்டர் சார், கொஞ்சம் மீளையாவது ஒட்ட வைத்திருக்கக் கூடாது? மற்றபடி ஓயிட், டாங்ஸ், சண்டை எல்லா எல்லாவிதத்திலும் ஹீரோவிற்கு பாஸ் மார்க்.

இடலிக் கனா. மனோரமாவை மறக்க முடியாது. அந்த நடுங்கும் குரல், தொன தொன ரவிக்கையுடன் வரிந்து கட்டிய புடைசுவையுடன் சண்டைக்குப் போகும் பாங்கு, அட, அடா... அவர் பாடும் முதலிரவுப் பாட்டுமே அப்படியே. ஜேர்ரே ஜேர், அவரைப் போல் ரத்தம் சித்த வைத்துச் சாகடித்திருக்கிறார்கள். அனுவசியமான பாத்திரக் கொலை. குற்றவாளி: டைரக்டர்! இரட்டை அர்த்த வசனங்கள் அங்கங்கே, (மாயா) 'டம் ஸீன்' இனோக்ஸ்களுக்குப் புத்திமதிப் பாகப் புகட்டும் ஸைரமுத்துலா இப்படி எழுதுவது? வெட்கம், வெட்கம்.

அந்தத் திரிராசை கம்பீரம். எகத்தான நடை, குதர்க்கப் பேச்சு எல்லாம் சந்தேக மின்றிச் செத்தாமரைக்கே சொத்தம். அவர் முன்னால் வெ.ஆ. மூர்த்தி சிங்கத்திற்கு முன்னால் வலி.

சத்தடி சாக்கில் இல்லாதவ அரவியல்லாதி கள் சிலரை மனமுமகமாகத் தாக்கி டைரக்டர் ஓர் ஆதம் திருப்பினையத் தேடித் கொண்டு விட்டார் பெரவ, (உதாரணம் செத்தாமரை யும் அந்தப் பெண் அரவியல்லாதியும் சந்திக் கும் இடம்.)

பாடல்களில் தாலாட்டுப் பாட்டு இனிமை.

வடம்நின்

மனோரமா பாடும் முதலிரவுப் பாட்டு புதுமை, சம்பத் செல்வம் என்று அறிமுக இசையமைப்பாளர்கள்.

ராதாரவி முதலில் புரொஃபசர் - (தென்னல்) அப்புறம் கொலைகாரர் - (புயல்) புரொஃபசர் வேஷத்தில் பார்க்கும்போது ஒருமாதிரி இருக்கிறது.

இடைவேளைக்குப்பின் வெ.ஆ. மூர்த்தி என்ன ஆனார்? க்ளீமமாகவில் ஏன் அத்தனை போலீஸ்காரர்களும்துப்பாக்கியுடன் மார்க்-பாஸ்ட் செய்திருக்கள் என்பது பொன்ற சில கேள்விகளை எல்லாம் மறந்துவிட்டால் ஒட்டங்களைக் கரை செத்துவிட்டலாம்.

— ஜெயமன்மதன்

கடை மூடிவிடுத்தது. அண்னாமலையில்
கடை. மேலிருந்து தோக மூடுகிற கதவு.
அதைத் தூக்கி மூட்டுவதில் சவுக்கை
வைத்தால் திறத்தாயிற்று. வெளிப்பெ
லாங்கிப் போக ஆணம் தின்றிருக்கிறது. நான்
கனவு என்னை சொல் பந்து காக காப்பித்தல்.
ஒன்றைத்தக்காணி. அறுத்து அரிசி கஞ்சிக்கப்
பதிகாரக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த காகத்து
மிட்டால், ஒன்றும் சிவந்துமால் பட்டை
ஆணம். கடை திறக்கையில், கதவு கதவில்
வெளிப்பெ மூட்டை ஒன்று எப்போதுமிருக்
கிறது. கம்ப மூட்டை. இந்தக் காலத்திலும்
உண்ப யாரும் இருக்கையில், சமையலில்
அதன் மேல் நான் ஒன்று கருவாடிக்கும்.
வாங்கிப் போக பொது ஆணம் திறகிறது.
அண்னாமலையில் கைபன் கட்டி வைத்துத்
கொளுத்தி, தோக தட்டில் கற்பூரம் எரித்து
போணி சேய்தலை கடை திறக்கும்.
எழுந்திருக்க நேரமாகி விட்டது. சிட்டி
யல் தூக்கி விழி பூவியிருந்தான். அவன்
தொழும் கால இருட்டில் பித்தலைத் தூக்கும்.
நான் பழமூலம் வாடிக்கைகளுக்குப் பால்
வைத்துவிறவன். பக்கி நேரம் தவிர மற்ற
நேரங்களில் கடைவையும் பார்த்துக் கொள்
கிறது. பொறுப்பு உணர்ந்த பித்தல்,
கமராக மார்க்கும் வாக்வி விடுகிறது.
"எத்தனை பெரு திக்கிறோம்? கடைபத்
தொறங்க. எம்மாத்த நேரம் திக்கிறது?"
"பாடுன் மேட்டு பன்றாக்க. கடைக்
கார், சிக்கென் கடை தொற. தீ எப்போ
கொடுத்து எப்போ ஆக்கிப் போட்டது? குட்
டிக்கு மேட்டாயிடுச்சி. அது எத்தனைசை

சைக் கத்தித் தந்தி தின்றது. அப்பொழுது
சிவ்வாறக் குவிவது எத்தொழமாய்ப் பார்த்து
க்கொண்டான். சிறுதுணி பெரு வெள்ளம்
தென்க்காரன். கடை யின் உள் பக்கம் திறந்த
கதையில் பின்பக்கம் இடைத்த வீடு. நேராக
கட்டிக் தெரிவிறது. கிரிப்புடன் கூடிய
தாயாக மெத்தை, வாழ்க்கை வசதிகளாக
இருக்கிறது. பக்கி எ பழுப்பு ஏரிக் கையால்
எருமை வாகில் போனதில் பெரிய இறுப்பு
இல்லை. இந்தப் புறநகரிக் கடை போட்டு
அதுவரை வரை கூட வே வன் முடிவிறது.
"எப்போது?" என்னுன் சிட்டி.
"என்னுடா?" என்னுன் அண்னா
மலை.
"பட்டைசைப்பு கக்கை இட்
டுக்கிப் போகச் சொல்றேன்.
"யமா? என்னுன் பட்டம்?"
"எதுவுக்கம் ஒரு பட்டம். மெட்
ராக் நிவேட்டியை இட்டுக்கி
பேரேறென்னு சொன்னியே."
"எப்போது?" என்னுன் அண்னா
மலை.
"அப்பே சொன்னியே, மற்றிட்டி
டியா?"
"அதுக்கு என்னு இப்போ?"
"இன்னிக்கிக் கட்டிக்கி
போ."
"எத்தான். கம்முன்னு சிட்டி."
"அப்பே இட்டுக்கிப்போய்யா."
"தே. என்னுன் அஞ்சை" புள்ள
பெக்குதலையே."
"எதுவுக்கம் இருக்கல உணக்கு?"
"இருக்கல குட்டை. எத்தொழமும்

மரண்டலன்

அப்படியே சொத்துக்கு உக்காந்துக்கிடும்.
ஆதிரம் தொனி சிட்டிக்கு. கடைபத் தொற."
"யோய், கடைபத் தொறயா."
"காரது?" கடைபத் தூக்கி அண்னாமலை
எட்டிப் பார்த்தான். "அட தீதானு? கைக்க
நான் கத்துட்டாராக் காட்டியும் இரு நினைச்
சேன். அநியைமா துட்டு வெச்சிக்கியோ?
அதான் குறு பலக்க மெம்புது. வத்து காக
விவாபாரம். ரெண்டு மாசமா பதிகெட்டு
ருவா பூக்கி. யோய், கென்னு குறு கொடுக்
கிறே? மேலி இன்னொருத்துக்குத்தான் கடை
தெருக்குன் காஜா பிடி இல்லை. திக்கிறதுன்னு
பித்து கடைமாயிருந்தா போய்க்கிணை இரு.
கடைவத்துக்கி அண்னாமலை இறங்கினான்.
சாயத்து வைத்த சவுக்கில் பக்கி குதித்தது.
கட்டிமூட்டை பித்தல் ஒளித்துக் கொண்டது.
விவாபாரம் காக கெடுத்துப் பவகாரம் பாட்டி
திக் கிட்டு என்னை வந்தாலும், பொட்டையம்

விவாபாரம் கடைவயக் கட்டிக்
கிணை அதுவிறும். என்னுத்துக்கு
உன்பாடுகிறது சொன்னு. குடுமயமா
எல்லியும் போதி தானாகத்தது. புள்ள
மெட்டோல் நிவேட்டியே சிவ்ந்து
பட்டம் பார்த்தும்து ஆகைப்படுத்
இட்டுக்கிப் போகு என்னலாம்?"
அண்னாமலை கட்டியில் பருத்
துக் கொண்டான். திக்கிவிதி டெட்ரி
விக்கு திரும்பிவது. கடை யில் சிட்டி
இருப்பது தெரிந்தது. அரைத்த சாய்
பார் பொடியவை நான்குபெட்ட
வக்கைவக் கட்டிக் கொண்டிருத்
தான். அப்பேப்போது வந்தவர்க்கை
கெட்டதை எடுத்துக் கொடுத்துதான்.
சிவ்வாறவை என்னிப்போட்டான்.
வத்திப் பெட்டி பட்டம் பவதய
டீயிலிம் என்னு அவன் அணையில்
கடைவய சிட்டி விக்கிதானம்

செய்திருக்கிறான். குளித்த நீர் நிமிராமல்
பொட்டலம் மடித்து முடித்தான்.
ஒன்றே போல் அந்தனை பொட்ட
லக் கனம். 'டேய்' என்றான் அண்ணாமலை.
'படத்துக்குக் கொம்பு'.

அஞ்சல் பங்காரம் தயாரிக்கிறான். வெளி
யில் கண்டனையும் விற்கிறார்கள். துட்
டைக் கொடுத்து நோவு வாய்க்கிற பொல்
தான். அவன் சுத்தமாய் விட்டேயே தயார்
செய்யப் போகிறான். மூட்டைகளிலிருந்து
உப்பை எடுக்கிற பொது இதை அவன் சொல்
லான்.

சிட்டி பேண்ட் சட்டை
மடித்து மெத்தைக்கடியில் வைத்
தான். அண்ணாமலை மூகவசம்
மூட்டைக் கண்ணாடி முன் வழித்
தான். இன்றைய நான் வித்தியாச
மாகி விட்டது. அஞ்சல் தனது

நோய் புடைசுவையை எடுத்துக்
கொண்டான். கனகதங்கு வேற புடைசுவை
யின் கண்ணாளுக்குத் தெரிவது. அண்ணாமலை
அழுத்துக் கொண்டான். மாலைமீல் பால்
கறப்பதற்கும் வாடிக்கை வீடுகளில் ஊற்றி
வரவும் அவன் ஏற்பாடுகளை யோசிக்க
யோண்டும்.

பெரிய தியேட்டர். கொடுகனவுக்குள்
கார்கள் அடங்கியிருந்தன. பீரும்மாண்ட
தவரின் கறுப்பு, தான் பட்டு வெளுத்திருத்
தது. பக்கங்களில் கண்ணாடி பிரதிபலித்தது.
முதலாளி படத்தில் பல்ப் எரித்தது.
வழவழத்த தரை. வாய்க்கிக் கொன்ற
சோபாக்கள். படிக்கட்டில் இப்படி ஏறிச்
சரிவாய் அப்படி இறங்குகிற மாயு. சிகரெட்
பெயரெழுதி எச்சில் தொட்டி. ஸ்டீல்கள்.
மத்தியாஸப் படம் மற்ற நேரத்துப் படம்
ஞாயிற்றுக்கிழமை காலைப் படம் அடுத்த

ம.சு.சுப்பிரமணியன்

வாரத்துப் படம் பார்த்தப் பார்த்து, பார்த்து இருந்தது. வெளியிலேயே சிவ்வென்று இருந்தது. கூளரையில் எங்கேயோ பாட்டு கேட்கிறது. அப்புறம் ஒரு மிஷின் இருந்தது. மிஷினைக் கதறிக்கும்படி இருந்தது. பம்பு எரிந்து அரிசை கிற மிஷின். சக்கரம் கழன்று நிற்கிறது. வேடிக்கை உடைகளில் பட்டினத்துப் பெண்கள். ஒருத்தி மிஷினில் ஏறி நிற்கிறாள். அவள் கவலிக்காத வகையில் அவள் நான் பண்ணுகிற காலமிஷினில் எவத்து அழுத்துகிறாள். அவள் கை போடுகிறாள். கார்ரக். சிறிய டிக்கெட் போன்ற ஒன்று வருகிறது. இளம்பெண் கலவரமடைகிறாள். ஆயினால் அவள் இல்லாது என்ட இருத்ததில்லை. கால் எவத்து என்ட ஏற்றியவன் காதலில் கிண்டல் செய்தான். அவள் அவனை அடிக்க கைப்பைவை ஒல்கிறாள். அவன் பின்னுக்கு நகர்ந்து கொண்டான். அடி தவறியது. ஸாரி, பதறிச் கொண்டாள். அண்ணாமலை முன்னி நகர்ந்து கொண்டான்.

"யப்போய்?"
"என்னடா...?"
"அது என்ன?"
"எது?"
"அந்த மிஷினு?"
"என்ட பாக்கிறது!"
"எனக்குப் பார்த்துமே..."
"என்னுத்தைப் பார்த்தப் போறே?"
"எனையும் அதிர்த்துமே அதுபோலப் பட்டிருக்கிறது."

"அதிர்த்துமா?"
"கும்பா. அதிர்த்துமே போட்டிருக்கும்."

"அதுக்கென்ன இப்போ?"
"காக குடுப்பா, இருபத்தி அஞ்சு காக."

"கும்பாவிரு. துட்டெல்லாம் கிண்டலாது."

"யப்போய்" சிட்டி செஞ்சிருன்.
"தே" என்னுன் அஞ்சுரை.
சிட்டி என்ட மிஷினில் ஏறி நின்றான். சக்கரம் கழன்றது. அது நிற்பதற்குள் சிட்டி

காசைப்போட்டுவிட்டான். கார்ரக் அட்டை வரையில் சப்தம் வந்தது. திரும்பிட்டு சிட்டி இறங்கினாள். பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர் கண்களெல்லாம் குப்பென்று சிரிப்பு வந்து விட்டது.

"என்னடா?" அண்ணாமலை தலையில் தட்டினான்.

"அட்டை வரவே" சிட்டி தலையைத் தடவித் கொண்டான்.

"சப்தம் கேக்க சொல்ல பயத்திட்டே. என்னு பயம்? மிஷினு துண்ணுமா உன்னை? அத்தினி பேரு பாக்கிலே?"

குடும்பமாய்ச் சேர்ந்து புறப்பட்ட உற்சாகம் வடிவாகிவிட்டது. அண்ணாமலை குடும்பம் தான் ஓரமாய் நகர்ந்தது. அஞ்சுரை சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டான். துபக்குள் சிறுத்து பணி பாரம் எடுத்தான். "எனக்கு வேண்டாம்" என்றான் சிட்டி. வருத்தமாய் இருந்தான். அட்டை வராததும் பின்னத் தலையில் அண்ணாமலை தட்டியதுமான வருத்தம் இதுபோன்ற இடங்களுக்கு அவன் வந்ததில்லை. என்ட போட தரக் தவிர மிஷின் களைப் பார்த்ததில்லை. இது கக்கல் இல்லாத தாடு. இங்கு கம்ப்யூட்டர் வந்து விட்டது. சிட்டி கெட்டிக்காரன். காதலும் சேன் வரப் போவதென்று முன்கூட்டியே சொல்லி விடுவான். சேன் முடிந்து விட்டது என்று பம்பரம் வாய்க்கப் போடுவதைத் தடுப்பான். ஆனால் மிஷின்களை அவன் பார்த்ததில்லை. கார்ரக் சப்தம் போடுகிற மிஷின்.

"துண்ணுடா சிட்டி..."
"எனக்கு வேணும்."

அண்ணாமலை நின்ற இடத்தில் கால் மாற்றிக் கொண்டான். அவனுக்கு வேறு விதமாய் வருத்தம். மகசூன் அறிவாமையில் வருத்தம். பாயும், தலையில் அடி பலமாய் விழுந்திருக்க வேண்டும். சிட்டியின் முகம் வாடிவிட்டது. ஆசையால் அவனுக்காகத் தான் புறப்பட்டு வந்தது!

"தே" என்னுன் அஞ்சுரை.
"என்னு?" என்னுன் அண்ணாமலை.
"புள்ள திக்குது இல்லே? என்னு நினைவாய்க்கிக்குடு."

"சந்தானம்..."
வேட்டியைவந்துக்கி அரை யூரையிலிருந்து அண்ணாமலை காக எடுத்தான். "காப்பி முன்னு."

"டோக்கன் வாங்கிக்கிணு வா."

"டோக்கனு?"
"தா அங்கிட்டுத் தராத பாரு!"
அண்ணாமலை டோக்கன் வாங்கிக் கொண்டான். உலகம் அவனுக்குத் தெரிவிக்காமல் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. மெஷின் ஒன்று காப்பி போடுகிறது. பிறும்மாண்டமாய்ப் பண்பன க்கிற மெஷின். அண்ணாமலை இரண்டு காப்பிகளை மட்டும் கெடுத்து திரும்பினான். கஷ்டெக்கஷ்டம். காப்பி மெஷின் சப்தம் போட்டது. அண்ணாமலை பயத்தில் திரும்பிவிட்டான். சாலாரிசிருந்து கோப்பாப் ப்ரூவித் தரையில் பிங்கான் கரக்க உடைத்தது.

"ஏம்பா! காலங்காத்தால அனத்ததுக்கி. இறக்கி விடையாடிக்கிட்டிருக்கிறாளுக்குப் பதிலா பத்துக்குடம் தண்ணி மொண்டு கொடுத்து அம்மாவுக்குக் கூட மாட உதவி செய்யக் கூடாது...!"

Big or small, plan it all, with KCUB!

Little drops of water...make the mighty ocean. At KCUB, we have saving schemes that start small-but yield timely results.

- Monthly Savings.
- Cash Certificates.
- Varanasi Viewarupa Deposit.
- Fixed Deposit.

KCUB

**THE KUMBAKONAM
CITY UNION BANK LTD..**

Registered Office: Kumbakonam-612 001

KCUB - The Bank that's committed
to growth - your growth.

**கிவருடைய புன்னைகக்கும்
பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.**

**கிந்த கப்போனரை பாதுகாப்பின்
ஸிபாகா கப்போனரை அளித்துள்ளது.**

உங்கள் பற்கள்
பல்பாண்டு கித்திருக்க,
சொத்த நியூவலிடுக்கு
அவகைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
இதோ ஸிபாகா கப்போனரை! அவகைக்கு
பொகாட் மூலம் இன்றியமையா பாதுகாப்ப
அளிக்கிறது. ஏனெனில், தீவிர விநாசிகளும் அபிவந்
கை பற்களை பாபகபத தாகும்போது, பற்களினால்
கிரகிசெய்ப்பட்ட கப்போனரைட், பல்பின் கனமளக்கு
சொத்ததைய எதிர்த்து ஆறலை கொடுக்கிறது. இதன் மூலம்
பற்களைவு ஆரம்ப கட்டத்திலேயே தடுத்தி திறத்தப்படுகிறது.
பற்களைதவயும் சொத்ததையவும் ஸிபாகா
கப்போனரைட் உபயோகித்து தடுத்தி திறத்தங்கள்.

உங்கள் பற்கள் பல்பாண்டு வாழ

ஸிபாகா

**கப்போனரை
ரூத்ரேஸ்ட்**

இந்தியாவில் முதல் மூலம் கித்தி கைத்த கப்போனரைட் பற்களை

படங்குகோடையட யிரபாகர்

என்னைக் காணாவிஸ்ஸை

19

பரத் தாற்காலிகை உடைத்து வெளிப்பட்டு நின்றதும், 'வெளிகுட்' என்று பாராட்டுக் குரல் கேட்டு ஒரு வினாடி பதறிப் போனான். கண்கள் கட்டப்பட்டிருந்த நிலையில் "யாகுட்" என்றான்.

"வெளிகுட். யுவர் ஃபர்ஸ்ட் டச் யாஸ் வெளிகுட்" என்று இளைப்பின்மையான இல்லாமல் 'தூய்மை' யாக அந்தப் பெண்ணின் குரல் மட்டும் ஒலித்தது. பிறகு ஒவ்வொரு கருவியாக இளைத்து கொண்டன.....

பேப்பிரகார்ட்டில் இருந்து வந்த சங்கீதம் அது என்பதை உணர்ந்து கொண்டவையே சில வினாடிகள் ஆயிற்று. நிம்மதி மூச்சு விட்டான்.

பரத் தொடர்ந்து தனது கதத்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டான். அடுத்து, கைக்கட்டை விடுவித்துக் கொண்ட வேண்டும்.

முன்புற பாண்ட் பாக்கெட்டில் சின்னக் கத்தி இருக்கிறது. முதலில் அதை வெளியில் எடுக்க வேண்டும். இரண்டு கைகளும் இளைத்துக் கட்டப் பட்டிருந்ததில் ஓர் எலிக்கு மேல் விரல்கள் பாக் கெட்டுக்குள் நுழைய முடியாமல் திண்டிது.

கத்தி அடியில் படுக்கைவாக்கில் கிடக்க.... பரத் தளரவில் படுத்துக் கொண்டு, தேகப் பறிநி போல இரண்டு கால்களையும் இளைத்து, இருப்பை உலர்த்தி, கால்களைச் செவ் குத்தாகக் கொண்டு வந்து, புவி வீர்ப்பு விசையின் தயவில் கத்தி வைத் தடுமாற வைத்து, வெளியேறி நித் தளரவில் விழ வைத்தான்.

பிறகு தடவி எடுத்து விசிற்று. மண்டியிட்டு அமர்ந்து, இரண்டு முழங்கால் கழுத்தும் இடையில்

கத்தியின் கைப்பிழையை வைத்து இருக்கிக் கொண்டு, கைக்கட்டைக் கவிற்றைக் கத்தியின் முகவீரன் தூக்கிரைதயாக கதறி.... கதறி...

நான்காவது நிமிடம், கைகள் விடுதலையாகி, பிளாஸ்டிரைப்பிப் பிடித்து, கண் கட்டை அவிழ்த்து, இமைக்களைக் கைக்கி, கதறி... கண் களைக் கட்டைக்குக் கொண்டு வந்தான்.

துரீதமாக யாசல் கதையை அடைந்து உள்முறமாகத் தாளிட்டான்.

இந்த நிமிடம் தப்பிச் செல்வது கலையம். ஆனால் இவன் யார், இது என்ன இடம், இவனுக்கு போன்

செய்தது யார், இவனுக்கு அபேகத்தில் விவரம் ஏன் முக்கியமாகவுள்ளது என்பதை கேள்விகொண்டான். விடைகளை இப்போதே கொஞ்சம் தேடிப்பார்த்தே ஆக வேண்டும். தகவல் தப்பி இருப்பீர் வரக் குறைந்தது இன்னும் முக்கியம் மணிவரவது ஆகும். அதற்குள்... அதற்குள்...

பரத் அந்த இடத்தை ஆராய்ந்தான். அது ஒரு சின்ன ஹால். ஒரே ஒரு அறைக்குச் செல்லும் வாயை அங்கே மெல்லிசாய்ச் சுவைக்கான கோரிக்கையுடன் ஸ்கீர்ஸ் ஒரு கோபா, ரெக்ஸின் அரை டஜன் இடங்களில் பிழிந்து நெய்ஸாய் தார ஆஜர் எடுத்து. ஒரு முக்கோணியின் மேல் டபயில்தன் என்ன. வைத்துக் கொண்டாது ஒரு கறுப்பு டெனி போன், ரிசைவரில் தொங்கட்டர். ஒற்றை யுராய் குடம் ஒரு மர மோனது. அதன்மேல் துணி விசிப்பு, பெனா, பென்லிங், வரட்டர் பரீக் காய்பெனன்ஸ், அமீர்தாஞ்சனம், வி.வி.டி. தேவகாய் என்னென்று, நிருவிழாவில் வாய்க்கிள புதுவாக்குழல், ரோத்யன்ஸ் ரிக ரெட் டப்பா என்று கலையைக்கப் பொருள் கள் மத்தியில் டேப் ரிகர்ட்டர்.

கவர்களில் போட்டோக்களை, போன் டாக்ஸோ இல்லை. ஒரே ஒரு பக்கி - அது காலையப் பூச்சியைக் குதி வைத்துக் கொண் டிருந்தது.

பரத் அந்த மேனுவலை அணுகி, ஆராய்ந்து இருந்தப்பார்த்தான். தாக்கத்தை மேலேட்டு கள், கந்தையாகத் தமிழ் விளிமா பாட்டுப் புத்தகங்கள், தீய்பொட்டி, கருட்டி வைக்கப் பட்ட பெட்டி, ரிக்ஸில் இவ்வாறு பரத் பாய்ஸ்ட் பெனா.

மேனுவலுக்கு "ஹீரோ கீபெய் வரக்கிள அட்டைப் பெட்டி குப்பைத் தொட்டி வரக் கிழிவிருக்க. பரத் உட்கார்ந்து வரவழிப் பழத் தொங்களுக்கு தடுபேய் கிளறி. கொக்கிளைப் பறக்கவிட்டு, இடி பன் பூக் கெட், ஐயனிக் கை. விளம்பர தொட்டிகள், காய்க்காய் அட்டைக் கவர் எல்லாம் விவக்கித் தேட. அந்தச் சிறிய துண்டு அவனைக் கவர்த்தது.

அந்தக் கிழிக்காய்க்கு துண்டுக் கவிரத் திம்...

"...துண்டிட்டுக் கிழிந்து விடு" என்று பெனா எழுத்துக்கள் இருந்தன.

அது ஒரு உயர்தரமான சிவநிற, பென்லிய லாசிடம்.

பரத் குப்பைப் பெட்டியைத் தவிர்த்துக் கவிழ்த்து. அந்த சிவநிற லாசிடமாகப் பொதுக்க ஆய்வித்தான். தேடித் தேடி ஒரு சில நிமிஷங்களுக்கு விடாமல் அந்தநிலையையும் பொதுக்கி ஒரு விளம்பரக் கவிரத்தின் போட்டியாகக்கிப் பாய்ந்துக்குள் திணித்து. பழையபடி குப்பைகளை அள்ளிப் போட்டு, அதன்மீது திணி வைத்தான்.

இந்தக் கைக் தப்பி வர, என்ன என்று ஒரு பார்ப்பும் கிடைக்கவில்லை. யுராய் சின்ன பரத்தை விளிமாப் பாட்டுப் புத்தகங்களில் எவ்வாவது பெயரை எழுதி வைத் திருக்கிறாது என்று புரட்டிப் பார்த்தான். கிடைக்கவில்லை.

முடிவிட்டு அடுத்தஅறைக்குச் சென்றான். ஒற்றை மாக்கெட்டில் இருந்தது. கவரில் வசி கையாக ஆணினை அடித்து பாண்ட்ரென். டெண்டன் தொங்கின. அவற்றின் பாக் கெட்டுகளில் கைவிட்டுத் தேடினான்.

தானியமூலான முதுகாட்சிக்குச் சாத்தி திபெட் ரிக் ரிகர்ட் செயல்பட்ட இரண்டு டிக்கெட்டுகள் இருந்தன. கொஞ்சம் பணம் கொஞ்சம் சில்கை, முத்து டயா கிளினர் சின் வரட்டர் ரிக் அதிஸ் பங்கவர, சென்னை என்று பெயர் எழுதி பாண்ட், டெண்ட் விவரங்கள் சிலசெயல்பட்டிருக்க...

பரத் உன்னதையை விட்டு, வெனிசை வந்து, வரால் கதவை தொக்கி நடத்தான். டேப்பில் இரை தொட்டித்து கொண்டே இருந்தான்.

இவன் கதவின் உள் தாழ்ப்பாளில் கைவைத்த அநேதிரை, கதவின் வெளித் தாழ்ப்பாளில் நிரக்கப்படும் குளையைக் கேட்டு அதிர்த்தான்.

எவ்வாறு வந்துவிட்டான், இப்போது என்ன செய்வது?

இவனிடம் தான் கட்டுக்களை அணிந்தவர் கத்திரிமாகிறதும் இத்தநிலையில் சிக்கினும், ஆத்திரம் அநிகமாளி எதையும் செய்வான். துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறான். அவன் துப் பாக்கி, சாமாத்தியமாகத் தப்புவதைத் தவிர வேறு யோசனையே இல்லை.

கதவின் பின்புறம் துணித்து, அவன் உன்ன துறைத்தும், கருத்தில் ஒரே பெட்டு அறை வெனிசை ஓட்டலம்.

இத்தநிலையையும் வினாடிக்கில் தீர்மானித்து கன் தாழ்ப்பாளில் குளையினி விவக்கி விட்டு, இரண்டு கதவுகளில் நுகறித் திண் குள் இருக்கி நின்று கொண்டான்...

கதவு நிரக்கப்பட்டு அமைதியாய் இருந்தது வரவும் உன்ன வரவில்லை.

பரத் அவன் வருகையை எதிர்பார்த்துப் பழையபாகக் காத்திருக்க...

"பரத் கன்னுருகி விளையாட்டு வேளும் கதவுக்குப் பின்னுமேத்த வெனிசை வந்து, உன்ன ஒளிக்கக் கான் திடுக்கி ஒளிக்க முடியாது திடுக்கிவர!" கதவின் சிவால்வகுடன் அவன் உன்ன வந்து கதவைத் தாழிட்டான். "திடுக்கிவரவு தரம் சாமாத்தியமாகித்து என்ட போடா ந்து என் தப்புகான். கையைத் தூக் குப்பா."

இரண்டு கைகளையும் கவர்த்தினும் பரத் அநே மாற்றி தானும் குளைய சாமாத்திய காலித்து தீ என்ட போடாந்து உன் தப்ப, நம்மைக் கொண்டு வந்த டாக்ரி யுதரவர என் தொக்கத் தீ கொன்ன விவாசத்துக்குப் போய்ப் பார்த்து என்னுப் போக பங்கைக் கொக்கி அவனை அணுப்பிட்டோன் தீய்ப தகவல் வந்திரும். தான் கம்மா கருதுக்கத் தான் போனான், உனக்கும் ஒரு பயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தான் தானியமேலே விட்டுட்டுப் போனான். சர்க்கரை இருத்தி குக்கே பேரங்குக்கோ..."

பரத் அமைதியாக அவனையே பார்த்

தான்.

"சரி, சொல்லு, எதை எதை நோய்
முனை? என்ன தெரிஞ்சுக்கிட்டே?"

"எதுவும் இல்லை. நான் கட்டுக்களி
குத்து விடுபட்டு வெளியே வரவே
இயலாவிட நேரமாய்டுச்சி. அப்படித் தப்பிக்
கலாம்னு யோசிக்கறப்போ, தவறுத்தே..."

"அப்படியா? சரி, இட்டே வா."

கைகளை உயர்த்தியபடியே மெதுவாக
அவளை நோக்கி அடி எடுத்து வைத்தான்.

மிக உறுதியாக அவன் பிடித்திருந்த துப்
பாக்கெட்டின் மீது பார்வை வைத்து நடந்தான்.

"பாக்கெட்டே என்ன என்ன இருக்குன்னு
பார்த்துடலாமா பரத்?"

"தாராளமா" என்று எச்சில் விழுந்த
னும் பரத்.

அவன் சிவாய்வரை வலது கையில் இருந்து
இடது கைக்கு மாற்றிக் கொண்டு, சட்டை

யின் பாக்கெட்டுக்குள் கைவிட்டு எடுத்துப்
பணம், பெட்ரோல் பீல் என்று பார்த்து

விட்டு மறுபடி வைத்தான்.

"பேரதுமா? பார்த்தாச்சா?"

"பாண்ட் பாக்கெட்டை பார்க்கவேணுமா?"

"நானே கொவிட்டேன். இன்னதா கதி

வச்சிருக்கேன். எடுத்துத் தரவா?"

"நானே எடுத்துப் பார்த்துக்கறேன்."

"வேணும், குறுகுறுன்னு இருக்கும்"
என்று பரத் பாண்ட் பாக்கெட்டுக்குள் இயல்
பாக்கை கையை விட்டுக் கத்தியை எடுத்துத்
தந்தான்.

அதை வாங்கிக் கொண்டு, "மறுபடி
கையைத் தூக்கிக்கோ பரத் கத்தியைத் தவிர
வேற என்ன இருக்குன்னு பார்ப்போம்"
என்றான்.

பரத் உஷ்ஷுக்குள் பதறினான். கிரிந்த
துண்டுக்காய்ப் பொலுக்கிப் பொட்டலமாக
வைத்திருப்பதை எடுத்து விடுவான். அந்தக்
கிரிந்த வடிந்த துண்டுகளில் நிச்சயமாக எது
வாவது இடைக்கும் கதறியாக எந்தச் சத்தர்ப்
பத்தையும் தராமல் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்
கிறது இவன்.

அவன் இவன் பாண்ட் பாக்கெட்டுக்குள்
கை துழைக்கப் போக சமயம்... போல்
ஒலிக்க, "வந்துட்டேன்" என்று, துப்பாக்கி
யைப் பரத்தின் மார்புக்கு வைத்த குதிரை
மாற்றமும் அப்படியே பின்புறமாக நடந்து
சென்று சிவ்வரை எடுத்தான்.

"ஹலோ வானு...? அப்படியா? நான் எதிர்

“தெரிக்கனின் வேண்டுகோளுக்கு இனங்க இப்போது ஒரு வண்ணப் பாடல் பாடுகிறோம்.....

“ஆன கனா கனா துடிப்பா”

— பெருகு

பார்த்தேன். சரி, நான் பார்த்துக்கேறேன்.”
ரிசியனா கையத்துலிட்டுப் பரத் தோக்கி வந்தவனின் முகம் இறுகிப் போயிருந்தது.
பொறுமையா போக என்னைத் தான் டிட்டே பரத் பொய் விவரம் கொடுத்து என்னை நம்ப வைக்க முயற்சி பண்ணினே. ஒரு நடைய மன்னிக்கலாம் பாறையும். இதோ மன்னிக்கிட்டேன். இப்போ சொல்லு. அசோக் எங்கே இருக்கான்? எங்கே மறைச்சி வச்சிருக்கே அவரின்?”
கேள்வி மாறினதில் பாண்டி பாக்டெட் யல் சோதனை போடுவதை அவன் தற்காலிகமாக மறந்திருப்பதைப் பயன்படுத்தி. அதை அவன் திரைத்திரை மறைக்க வைக்க.... புதுக் கோணத்தில் பேச நினைத்தான் பரத்.
“ஆல் ரைட்” மிகவும் சுவரன். நாம வதார்த்தமா விரோதமில்லாம பேசலாமா?”

“என் பேர் எப்படித் தெரியும் உனக்கு?”
“அசோக் என் பொறுப்பிலே இருக்கிறது எப்படித் தெரியும் உனக்கு?”
“தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்.”
“நானும் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன்.”
“சரி. அசோக்கை நீதான் மறைச்சி வைச்சிருக்கேனறதை ஒப்புக்கொடுக்கிறாயா?”
“துப்பாக்கி முனியலே... வேற வுதி?”
“எங்கே வச்சிருக்கே?”
“உண்மையைச் சொல்லிடறேன்.”
“கமாம்.”
“இரு. இரு. அசோக்குப்பிடம் உனக்கு எதுக்காகத் தெரிய வேண்டியிருக்கு?”
“அதை நீ தெரிஞ்சுக்க வேண்டிய தில்லை.”
“சரி. அது வேறொரு பேரமாவது பேசலாமா?”

“என்ன பேரம்?”
“அசோக்குக்கு இடத்தைச் சொன்னா. எனக்கு என்ன விடைக்கும்?”
“கூட சரி. என்ன பார்க்கிறே... இப்போ உனக்கு அது முக்கியமாப் பா. கமாம்? என் வளவு மதிப்பானது லாவர் பரத்தோட

உயிர்... அதாவது தரிறென்று சொல்றேன்... சொல்றே. அசோக் எங்கே இருக்கான்?”

இந்தக் கேள்வியின் போது என்வரைக் கையில் வைத்திருந்த துப்பாக்கியை மேலும் கீழுமாக அறைத்துக் கொண்டு பேச... பரத் தனது வயது கால் உயர்த்தால் சரியாகத் துப்பாக்கியை அடைய முடிவற்ற தூரத்திற்கு மேலுமாக இயல்பாகத் தன்னை நகர்த்திக் கொண்டு...

செயல்பட்டதில் சிவால்வர் கையில் இருந்து எதிரிக் கிழே விழ... பரத் பாய்ந்து கைலித் போர்வை அடைந்து அனைத்து கைலிக்கனையும் அனைத்து.... இருவர் பரப்பினார்.

சுவரன் தனரையில் பரப்பப்படுகத் துப்பாக்கியைப் தேடுகையில்... பரத் வானில் தோக்கி நடத்தான்.

“பரத். வானம் கதையத் திறக்காதே. திறப்பே. என் துப்பாக்கி இரக்கமில்லாம பேசும். எடுத்தாக்க... ரீலக் எடுக்காதே.”

சுவரனின் குரல் அலட்டியப்படுக்து பரத் தாழ்ந்தபாசில் கை வைத்தபோது... அவன் தோளில் இறங்கியது அந்த வெட்டு. பரத் உதாரிக்கும் முன்னர் முகத்தில் ஒரு குத்து... கிரேம்... வயிற்றில் முழுவதாயால் ஒரு தாக்குதல்!

தொடர்ந்த குத்துக்களில் பரத்தடுக்கவோ, எதிர்த்துத் தாக்கவோ சந்தர்ப்பமே இல்லை. கட்டுத்துக்கமாகச் செயல்பட்ட சுவரன் வினைக்கைப் போட்டபோது, பரத் கட்டுகிறித்து. முகத்தில் வீக்கத்துடன் தனரையில் மடங்கி வயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். கண்கள் செருகின.

“பரத். என்னைத் தப்பா எனட போட்டுட்டே. ஆயுதம் இல்லாமலேயே என்னுடைய தாது பேரைச் சொன்ன முடியும்” என்று சுவரன் சொன்னது பரத்திற்கு ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு அந்தப் பக்கம் பேசுவதாய்க் கேட்டது. மயக்கம் அவனை முழுவதமாக ஆக்கொவதற்கு முன். தாக்கின் வரட்சி தண்ணீர், தண்ணீர் என்று தவிக்க.... உதடுகள் அதை வார்த்தையாக்கின.

“திறேன்.”

சுவரன் அதற்குள் சென்று ஒரு உயரமான கவுடுக்குவர் பின்னால் தண்ணீர் கொண்டு வந்து பரத்தின் முதுகுக்குக் கீழ் கைகொடுத்து எழுப்பி. கையரேடு எய்த்து அமா வைத்துத் தண்ணீர் புகட்டினான்.

“இப்ப சொல்லியா?”

“சொல்லிடறேன்.”

“சொல்லு.”

பரத் சொல்லத் தொடங்குமுன் சுவரனின் கிரேம் இருந்த மோதிரம் அவன் கண்ணில் பட்டது. அந்த தவரத்தின் மோதிரத்தின் பவனம், முத்து, வைரம், என்று எல்லா ரத்தினங்களும் இருக்க.... “நீலக் கம்” இருக்க வேண்டிய இடத்தில் வெறுப் பன்னமாக இருந்தது.

(தொடரும்)

கேர்டெக்ஸ்

அளிப்பதோ கூகம்

வினியோ நயம் முழு பாதுகாப்பு

இலவச பெல்டுன் விடைக்கும்

கேர்டெக்ஸ்

சாஸிடரி ஸ்பெஷல்
மென்மைப்பான் கேர்டெக்ஸ்
உங்களுக்கு மிகவும் கம்பகமானது
தீவிரமாக உறிஞ்சும் சக்தி உடையதால்
அடிக்கடி மாற்றும் தொலையி துறியை
வினியோஸ் கர்ட்டன் அபரூபம்
அளவையு கொண்டு கேர்டெக்ஸ்

Free Discount Coupon Inside

விபாயம் விசாரணை
லாபேற்கப்படுகின்றது

Caretex Mfrs

K. K. Nagar Madras-600 078

ஆங்கிலம்

தபாலில் படிப்புங்கள்

7 மாதங்களில் இலக்கணத்துடன் பேசவும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். பள்ளி கல்லூரி மாணவ மாணவியரும் ஆசிரியர்களும் அலுவலகங்களில் பணிபுரிவோரும் வெளி நாடுகளில் உள்ளவர்களும் படிக்கலாம்.

டெலிவிஷன் ரேடியோ

டிபன்மா தபாலில் படிப்புங்கள்

எளிதில் வேலை பேசலாம். சொந்தத் தொழில் செய்யலாம். தமிழ் தெரிந்த அனைவரும் படிக்கலாம்.

விபாயம் விசாரணை லாபேற்கப்படுகின்றது.

SNTC

24 பட்டயங்களைத் தேடு.

மலையாளம் - 602 001 இந்திய

தாதுஜி வாழ்க்கை கரவாது III தாதுமொகக் கதறி

மிகவும் கவலைப்பட்டார்கள். அங்கிருந்த கவர்னர் பரிசோல் தாய் தாடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கும் பதில் யாரை நியமிப்பது? நேரடி நடவடிக்கை என்ற பெயரில் முன்னிர் வீக் சேய்பதில் தாய் மேற் கொண்ட வங்குணரவும் அதற்கு எதிர் நடவடிக்கை என்ற பெயரில் நிகழ்ந்த கை கரங்களுமே இன்னமும் வங்கத்தில் பகைமையாகப் பலர் நினைவில் இருந்தன. மீண்டும் அங்கே இதை கலவரங்கள் வெடிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் மெய்வாதுமே இருந்தன. கவர்னர் பதவிக்குப் பல பெயர்கள் அடிபட்டு திராக்கிக்கப்பட்டன. மட்டுமே அம். முகாதி பெயரைப் பரிசோதித்தார். ஆனால் அவர் முன்னிர்க்க நலனில் அக்கறை இல்லாதவர் என்று பெயர் பெற்றிருந்தார். அதன்கு அவர் இப்பதவிக்கு ஏற்றவராகமாட்டார் என்று மகாத்மா எண்ணினார். ஸி. ஆர். கோபாலாச்சரி தாய்க்கர் பெயரைக் கொண்டு, மட்டுமே, நேரு, மகாத்மா ஆகியவரையுட்ப்புதலியும் பெற்று விட்டார். ஆனால் தமது குடும்பத்தில் உள்ள சில பிரச்சினைகள் காரணமாகத் தயமான இந்தப் பொதுமைப் பந்த முடிவாகும் இருப்பதாகக் கோபாலாச்சரி அவர்க்கார் கூறிவிட்டார்.

எதற்கும் எதிர்பாராதவிதமாகப் பட்டேல் ஸி. ஆர். ம. "நீங்கள் தான் வங்கத்தைச் சமாளிக்க வேண்டும்; அங்கு நிலைநாண்பச் சமாளிக்கக் கூடிய ஒரு சிலரில் நீங்கள் ஒருவர்" என்று. நேருவும் மகாத்மாவும் தமது யோசனைக்கு ஒப்புதல் அளித்துவிட்டதாகவும் தெரிவித்தார். தொடர்ந்து அவர், "மேற்கு வங்கத்தின் முதல்வராகப் போகிற) புரன்புல்ல கோக் உங்களைத்தான் விரும்பி எதிர்பார்த்திரு" என்று மகாணினார். ஸி. ஆருக்கு இது ஆச்சரியமாகவே செய்தது. அவருக்கு நிலவிய விருக் செல்வ விருப்ப மில்கு கதறி இந்தியாவில் கவர்னர் களுக்கு அதிகாரங்களை விட்டவாது ஓர் அரசியல் பார்வைப்பாசர் விமரிசித்து யோல், ஒருவேளை ஸி. ஆர். ஆற்றலும் கதறிப்போக்கும் காரணமாகவே அவரை மூட்டா. கட்பு அனுப்பிவிடுகிறார்களோ? ஸி. ஆர். இப்படி எண்ணினாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வழி இல்லை. ஒருவேளை இப்படி அவர் எண்ணியிருந்தால்கூட, தான் நிலவினிலேயே இருக்க விரும்புவதாக அவர் கூறினிருக்க முடியாது இன்னுணர் அவர் "எனக்கு இதைக் கொடு" என்று எதற்குப் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டுக் கேட்டது விட யாது; மத்திர் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டேன், "இந்த இலாகாவைக் கொடு" என்றும் கேட்டதில்கூட. இப்போது அம் மாதிரி ஒன்றைக் கூறித் தமது அப்பமுக்கற்ற நடத்தைக்கு அவர் கண்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப் போவதில்கூட, வங்கத்தைப் பற்றி

இரண்டு பரிசோசகனிலுமிருந்த சிறு பருமையினர் தங்களைக் கப்பாந்துமானு இறைவனைப் பிரார்த்தித்தனர். தாய்க்கர் மூடம் பெயர்ந்து வேறிடத்தில் குடிபுக நேருமோ என்று கவலைப்பட்டனர். அவர்கள் யும் மெய்ப்பறிந்து, பல்வாழிர்க் கணக்கான வர்கள் விடு வாசலிழந்து மாற்றிடத்துக்குப் பயணப்பட்டார்கள். தவித்துக்கள், முன்னிர்க் கள், சீக்கிரர்கள் ஆகிய மும்மத்தினரும் ஏராள எண்ணிக்கையில் கொல்லப்பட்டார்கள். ஸி. ஆருடைய உணத்தில் தாடு கதறிதரம் விபற்ற மலிச்சரியென்று வேதனையும் வெட்டிமும் போட்டியிட்டன. அதே நேரத்தில் அவர் உணர்ச்சிகளை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டியவரானார். ஆட்டிப் பிரச்சினைகள் அவரது கவனத்தை முழுமையாகக் கவர்ந்தன.

வீக் அமைச்சர்கள் மிளம்பிர்க் சென்றார்கள். அதன்கு அமைச்சரவைவண்பப் புதிதாக மாற்றி அமைக்கத் தேவைவிரித்தது. மேலும் பிரிட்டிஷ் கவர்னர்கள் பலர் கப்பலேறிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கும் பதில் வேறு தயர்க்கிற நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. ஸார் ஸார் எந்தெந்த இடத்தில் எப்பதை பெல்லாம் நேருவும் பட்டேலும் தான் பெரும் பாலும் கவனித்துக் கொண்டார்கள். சில சமயங்களில் காத்திரினியையும் அடிக்கடி ஸி. ஆரையும் கதற்தாலோசித்தார்கள். முக்தியை மாக வங்கத்தாதுப் பற்றி பட்டேலும் நேருவும்

எரிமலியரிவீ
உச்சியில்...

பட்டைத் துணி 20 ம் ரெஜி. வி. ஆர்டம்
பெரிஞர் வி. ஆர். அகதே முப்புக் கொண்
டார்.

அவர் பணி ஏதும் போவதற்கு ஒரு
வாரம் முன்பாகக் கங்கத்தாலில் மதுபடி
கவர வசம் தியேட்டோப்பாகப் பத்திரிகைச்
செய்திகள் வந்தன. ஆகலு 7 ம் ரெஜி. பத்து
பேர் மரணமடைந்தனர். 83 பேருக்குக்
காயம். அவர்கள் என்ற முறையில் திரவாக
அகிலாரம் ஏறுகின்றிக் கலவரங்கள் எப்படி
தயமாகத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று வி.
ஆர். யோசிக்க ஆரம்பித்தார். தமது அக்கம்
வை அவர் நேரில் ப் பரிசீலிப்பதொன்றைச்
செய்தார். "ராஜாஜி! என்ன இப்படி
அசட்டுத்தனமாகப் பேசுகிறீர்கள்? இந்த
தாப்பியச் சந்தக் காரியமொன்றுமே ஏதும்
வெற்றி பெறக் கூடியவர் தீர்க்கப் பந்து
துவாரத்தாகப் பதிலளித்தார்.

புதுதில்லியில் பிரிவுபாளா திருச்சியில்
கவந்து கொண்ட பட்டாபி திரோமயல்லா
(அருகே ஆகலு காங்கிரஸ் கட்சியின் அமை
இந்தியத் தலைவராகப் போகிறவர்) சொன்
னார் "நான் இவ்வுஜோசியம் சொல்கிறேன்.
பெட்டுக் கொள்ளுங்கள்! நாடாளுமன்றம்
இந்தாட்டுக்கு ஒரு குடியரசுத் தலைவரைத்
தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய கடமையை ஏற்று
போது வி. ஆசாரவே தேர்ந்தெடுக்கும் என்
பதில் எவர்க்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை".
பட்டாபி மேலும் கூறினார்: "வி. ஆர் 1948
விலுந்து ஒரு தீர்வு காண முயற்சி செய்த
கொண்டு வந்திருக்கிறார். அது கடைசியில்
தெளிந்தெயிட்டது" வி. ஆர் தமது பதி
துணையில் கூறினார்.

"நான் என்ன பணி செய்வப் போகிறேன்
என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்கிட்டம்
என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதும்
புரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று நிச்சயம். இந்த
வங்கத்தில் அமைதியும் நேசமும் பின்பும்
நிலை வழி காண வேண்டும். கடிமாகாணத்
தில் வன்முறையைத் தடுத்து நிறுத்தவதில்
நான் வெற்றி கண்டேனென்றால் அதற்கான
பாதாட்டுக்கள் முழுமையும் எனக்கு முன்
பாடுவோ அல்ல போவனிட்டிருக்கிற மகாத்மா
காந்தியையே நேர வேண்டும்.

ஆகலு 14 ம் ரெஜி விளா தியைத்திலி
வி. ஆசார வழிமுறைப் பி அவதவர்களால்
ஒருவர் புதுமைத் தேர்ந்த என். வி. காட் சிங்.
இவர் புதிய அமைச்சரவையில் இடம் பெற்
திருக்கார். அவர் தியைவு கூர்ந்து சொல்
கிறார்: "ராஜாஜி! என்னை என்னை அமைதி
ஒப்போம். இந்திரி சபையில் உம்முண்டை
பிரதானமாகப் பணி என்ன தெரியுமா? முக்
கியமான இரு தரங்களும் கருத்து மாறுபாடு
வை காணமாகப் பிரிந்து போய்விட்டார்கள்
வைத்திக் கொள்வதுதான்" என்று "

இப்படி காட்சிவிடம் கூறினீட்டுக் கைத்
தடியை காத்துக்கொண்ட பங்கப்பந்திக்
கொண்டு வி. ஆர். விமானத்தை நோக்கி

தடந்தார்.

இங்கத்திலும் லிஃப் பெரிய ஆசார கைத்
திரம் வங்கலும், அதன் லிஃப் பெரிய அக்கம்
பிரிவினராக இருந்து ஆகலு 15 ம் ரெஜி
அந்த அக்கம். ஆசார ஆசிய இரண்டுமே
நிஜமாகிற்று தியைபாக்கையினர் பிரிவின
வைத் நேசம். பிரிவின தேர்ந்து வைக்க
வில்லை. மேற்குவங்கத்திலே ஐந்தே 20 நாளை
வில் காலவாசியப் போர் முயற்சிகள். இந்தக்
வங்கத்தில் காலவாசியோ அல்லது லிஃப்
ஒரு பகுதியினரோ விதித்துக்கள் கங்கத்தா
வைக்குறித்து எவ்வாருக்கும் கொம்பக் கையி
ஏற்பட்டது. இந்தக் வங்கத்திலிருந்து விதி
அதிகள் கங்கத்தாலில் குவித்தனர்.
கங்கலு முயற்சியில் பங்குக்கு கங்கத்தா
இந்தியாவும். இங்கத்திருப்பதை ஏற்றுக்
கொண்ட 16 முடியவில்லை. முயற்சி ஒரு
கவலை வெகு கைப்பதிக் திட்டிக்கக் கூடிய
தாக இருந்தில் விவப்பிச்சியை.

கங்கலுவின்கலாவினும், முயற்சியினும்
பிரிட்டிஷ் வாத்தகாலும் வி. ஆர். கங்க
தா தியைக்கப்பட்டதை வரவேற்றார்கள்.
ஆனால் சந்தோஷப்பா 18 பங்கும் கங்கத்தா
வைத் இருந்தார்கள். "வங்கத்தின் தயப் புதல்
வர்களைத் திரைஞ்சல் தாய், கபாது சந்திர
போய் ஆசியவர்களே வி. ஆர் எதிர்த்து
தாவித்தே? பாதித்தாளை முப்புக் கொண்ட
முதல் காங்கிரஸ் தலைவர் வி. ஆரே
அவ்வாறு? இந்தக் கைவினைப் பரிசு
கா காட்டுப்பினர் கபாது சந்திரபோலின்
ககோதர சாத் சந்திரபோய். இடைக்கால
அமைச்சரவையில் வி. ஆரின் சக மந்திரி
யாக விளங்கிய சாத் சந்திரர், இரண்டே
மாதங்களில் முயற்சியில் கீக் அங்கத்தினருக்கு
இடம் அளிப்பதற்காக வெளியேற்றப்பட்ட
திருந்தார் அத்துமுதல் அவர் கங்கிரஸி
விருந்து படிப்படியாக விவகித் சென்று
கொண்டிருந்தார். இப்போது நேருவுக்
முன் பட்டினுக்கும் ராஜாஜிவின்க் திய
வைக்கை எதிர்த்துக் கூடியம் எழுதிய
துடன். "ராஜாஜி! வெண்டாம் என்று
கவிபுத்த தந்த பொதுக்கூட்டத்துக்
கூத் தியைபா வரித்தார். அந்தடம் திய
வை. "ராஜாஜி! வெண்டாம் என்பதற்கு
ஒர் இயக்கத்தையே தொடக்கி வைத்தார்!
"வங்கமும் பந்தாயும் ராஜாஜி! இட்டபடி
தான் துணி எட்டப்பட்டிருக்கின்றன" என்று
குத்தம் காட்டியதுடன். புயலினையே நேச
பாங்க்கவாடுபோய் வங்க மக்களின் மன
கவரவுகளை ராஜாஜி தியைக்கப் பாதித்
திரு" என்னும் போய் வர்ணித்தார்.

இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் கங்கத்தா
வில் விவாத்திக் வந்திருக்கிறோ ராஜாஜி.

(தொடரும்)

தமிழகம்: வி. ராஜேந்திரன்

சென்னை 14.6.48 லே ரெஜிஸ்டர் செய்த கங்கத்திலிட்டை சந்திர ஆசாரி
கொண்டே குத்திக் கவலை துக்கக் கருத்து கொடுத்திருக்கிறார்

சிவபெருமானை எந்தெந்த மலர்களால் பூஜித்தால் என்னென்ன பலங்கள் கிடைக்கும்.

விடும்பும் பலன்	எந்த மலரால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்
1. பெருந் செல்வம் விரும்பு யோன்	நாமகர மலர், வில்வம், சதபத்நிரம் சங்க புஷ்பம், ஆலியவற்றால் ஸுடசக்கணக்கில் பூஜித்தால் சந்தேகமில்லாமல் பெருந் செல்வத்தைப் பெறுவான்
2. இரகஜ போகத்தை விரும்பு யோன்,	பழுதிவ்வாத பத்து கோடி மலர்களால் பார்த்து விடக்கத்தாப பூஜிக்க வேண்டும். அல்லது பத்து கோடி வில்வ தளத்தை ககந்த சந்தனத்தில் தோய்த்துப் பூஜிக்க வேண்டும். இதற்கு நாமகர மலர்கள் அல்லது சங்க புஷ்பங்கள் பூஜிக்கத்தக்கனவ. பிரகுதாபநீபன ஸவேத்ய அரவிய, ஆரார்திக பிரதகபிண, நமஸ்கார, சுதமாபணவிஸர்ஜனத் முதலியவற்றைச் செய்தால் இஷ்ட போகமும் ராஜரீகமும் உவகநாயகரான சிவபெருமான் இருவருளால் கிடைக்கும்.
3. பிரதானித்துவத்தை விரும்பு யோன்	ஐந்து கோடி மலர்களாலும்
4. சிவாபிவிருத்து நீங்க விரும்புயோன்	லக்ஷம் புஷ்பங்களாலும்
5. நோய் நீங்க விரும்புயோன்	ஐம்பதாயிரம் மலர்களாலும்
6. அழகான மங்கையை மணம் செய்ய விரும்புயோன்	திருபத்து ஐயாயிரம் மலர்களாலும்
7. உயிரியில் விருப்பம் கொண்டவன்	பன்னிராயிரத்து ஐதாறு மலர்களாலும் பூஜிக்க வேண்டும்
8. கிர்த்தியுடைய வேண்டியவர்கள்	பதினாயிரம் மலர்களாலும்
9. முக்தி வேண்டியவன்	ஐந்து கோடி மலர்களாலும்
10. ஓரணம் வேண்டியவன்	கோடி மலர்களாலும் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும்
11. சிவபெருமான் பிரத்தியட்ச மாக வேண்டியவன்	அரைக் கோடி மலர்களால் அர்ச்சித்து மிகுந்த வலிமை மந்திரத்தை ஐந்து லக்ஷம் முறை உருபூஜிக்க வேண்டும்
12. தேசத் துய்னமையை விரும்பு யோன்	லக்ஷ மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்
13. ஐன்மாத்திர ஓரணம் விரும்புயோன்	இரண்டு லக்ஷம் மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்
14. கங்க தாசனம் வேண்டிய வன்	மூன்று லக்ஷம் மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்

13. உட்பகைதகிசனம் வேண்டி பவம்	தானது ஸட்சம் மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண் டும்
14. தீர்க்காதுண விரும்புமோம்	ஸட்சம் அருவினாலும்
15. புத்திரப்பேந்தை விரும்பு மோம்	ஸட்சம் கருணாததையாலும்
16. புகழை விரும்புபவம்	ஸட்சம் அகத்திப் பூமினாலும்
17. எத்திமுகத்தினை வேண்டுக வம்	ஸட்சம் துணியினாலும்
18. சத்துருஷம் வேண்டுகவம்	ஸட்சம் ஸட்சம் வெண்ணெருக்க மலர்களாலும்
19. ரோக தீகம் விரும்பியவம்	மாதானை மலர், உத்பலமலர், சப்பாத்தி மலர் களாலும், கரவீர மலர்களாலும்
20. விஷ்ணுவின் அணுகிரை சத்தை வேண்டிபவம்	அதனில் பூமினாலும் முத்திகாயி வன்னிமினா லும்
21. தானியசம்பந்தை வேண்டுக வம்	மதுவ மலரினாலும்
22. வஸ்திர சம்பந்தை வேண்டுகவம்	கோக்க மலர்களும்
23. மனதிரமவந்தை வேண்டிப வம்	திரிக்குண்டலாலும் பூஜிக்க வேண்டும்

சிவப் பிரீதியான மலர்கள் கெடக்காவிட்டால் இந்த மலர்களால் பூஜிக்கலாம்

எந்த மலர்களால் சிவபெருமானை பூஜிக்கக் கூடாது

சம்பகம், தாமது இவ்விரண்டு மலர்களால் சிவபெருமானை பூஜிக்கக் கூடாது

ஆதமா முனிவர் கூறினார்
சிவமதராபுராணம்

பூரண தவனை அடைவ கிராண்ட்ஸ்ஸீட்ஸ் & ஸ்தாக்ஸ் வாங்கி
தங்கலோருக்கு விநியோகம் செய்யவும்

தி கிராண்ட் ஸ்ஸீட்ஸ் & ஸ்தாக்ஸ்

24, 2வது மெயின்ரோடு, -காத்திரகர், அகடயாறு,
சென்னை - 600 020   பேன்: 412557

இறையருள் இயக்குனருக்குச் சொசைனர்கள்!

■ மடபட்டிப் பேர. சக்கர

* மடப்பிடிப்பில் மடபட்டிப் பேர. சக்கர.

இறையருள் இயக்குனர் என வர்ணிக்
கப்படும் சக்கர தயிழ், தெலுங்கு, மலையாளம்,
கன்னடம், இந்தி, சிங்களம் ஆகிய ஆறு
மொழிகளில் நூற்றுக்கணக்கான படங்களை
இயக்கியவர். வருவான் வடிவேலன்,
நவச்சிர நாபதி, தேவி தரிசனம், தாய்
மூகாம்பிகை, சுப்ரபாதம், நம்பிபேரர் செருவ
தில்லை போன்ற பத்திப் படங்களுக்கு இவரே
இயக்குனர்.

இப்போது ஒரே சமயத்தில் மூன்று தெல்
லிசுப் படங்களை இயக்கி வருகிறார். அவை:
வேலுண்டு வினைவிலகி, முப்பெருந்தேவி
யர், ஆசிரம் கண்ணுடைவார்.

ஒரு மடப்பிடிப்பில் அவரைச் சந்தித்த
போது சொன்னார்:

நான் தெல்லிகப் படங்களை அதிகமாக
இயக்குவதன் காரணம் மக்களுக்கு பத்தி
இருந்தால் பயம் வரும்; பயம் இருந்தால்
குற்றங்கள் குறையும். உதாரணமாக சபரி
மலைக்குப் போகிறவர்கள் 4 நாட்கள், வீரத

மிருக்கும்போது பத்தி பரிகத்தப்படு
கிறது. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு
தாருக ஒரு மனிதனிடம் குடிசொள்ள இந்த
விரதம் உதவி செய்யும்.

ஒரு சமூகக் கதையை அன்றாட நடப்புக்
களை வைத்துப் படமாக்கிவிட முடியும்.

புராண, தெல்லிகப் படங்களை திணைத்துடி
எடுத்துவிட முடியாது. இதற்கு ஓரளவு
ஆராய்ச்சியும், பெரிசுவர்களின் ஆசியும்,
வழிகாட்டலும் தேவை.

கடந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளாக நானும்
தொடர்ந்து சபரிமலைக்குப் போய் வரு
கிறேன். தவிர மூகாம்பிகை கோவிலுக்கும்,
குருவாபுருக்கும் செல்வதுண்டு. அடிக்கடி
ஆசாரிய கவாயிகளையும் சந்தித்து ஆசி
பெறுவேன்.

இதையெல்லாம் ஏன் கூறுகிறேன் என்
றால், திருவாழ்க்கையிலும் தான் கடவுள்
பத்தி மிக்கவன். அதனால் பத்திப் படங்களை
எடுக்கும் போது அவற்றைச் சிரத்தையுடன்
எடுக்க விரும்புகிறேன்.

வேலுண்டு வினைவிலகி

முருக பத்திபற்றிய படம் இது. குற்றமும்
அருகேயுள்ள பன்பொழில் குமாரசாமி மலை
வீளை ஒருசமயம் சபரிமலை செல்லும் வழி
யில் தரிசித்தேன். அங்கே குடிசொண்டிருக்
கும் முருகனை இப்பத்தியில் காட்டுகிறேன்.
அத்தமாவில் உள்ள வெற்றிமலை முருகன்
கோவிலுக்கருகே சேலலில் மற்றும் கிளை
மாகன் சீல்களைப் படமாக்கப் போகிறேன்.
விஜயகாந்தும் அம்கோவும் முக்கிய வேடங்
களில் நடிக்கிறார்கள்.

முப்பெருந்தேவியர்

லட்சுமி, சரஸ்வதி, பார்வதி மூவரும்
மானிடப் பிறவி எடுத்து வந்து பெண்ணினத்

துக்கே பெருமை சேர்க்கும் கதை. தாங்கு வுத்துக்கு ஏன் தனி மதிப்புமற்றவர்களை விலை வும் என்பதையும் படம் விளக்கும். கே. சூர், விஜயா பார்வதிபாசியும், கஜாநா சரஸ்வதிபாசியும், ஸ்டீபி லீட்மேன்சுமும் இப்படத்தில் நடிக்கிறார்கள்.

ஆவிரம் கண்ணாடலாக

பத்மினியும், பேபி ஷாவினியும் முக்கிய வேடத்தில் நடிக்கும் படம். நாகவேலாத, தவறு செய்த ஒரு தந்தையைத் திருத்தி தவ் வழிப்படுத்த அக்கறையும் பத்திக்குழந்தைகளாகப் பிரந்து. பழியுணர்ச்சி இல்லாமல் அவரது தவறான உணர்வு செய்வ தவக்கும் கதை.

சமீபத்தில் தமது சஷ்டியப் பூர்த்தி விசை விமரிசையாகக் கொண்டாடிய கே. சங்கர் இன்னமும் கறுகறுப்பாக செட்டியு பணிபுரிகிற பார்ப்பவர்களை விவக்க ளவுக்கும்.

"தெய்வ பக்தரான உங்களுக்கு நிஜ வாழ்க்கையில் ஏதேனும் சோதனைகள் ஏற்பட்டு இறைவருளால் உங்கடம் விவகி யுண்டா?" என்று கேட்டோம். இரண்டு நிமிஷங்களை மட்டும் கதாரணத்துக்குச் சொன்னார் சங்கர்:

"ஒரு சமயம் சபரிமலையை நோக்கிக் காங் நடைபயாகச் சென்று கொண்டிருந்தேன். நான்கு இருதரது பேர்கள் ஒரு குழுவாகச் சென்றோம். திடீரென்று என்னு கையில் ஒரு கல் குத்தினிட்டு. குழுவில் வந்த ஒரு சாமி டாக்டர், அவர் தடுவறியில் எனக்கு ஆப ரேஷன் செய்து உங்க அகற்றிக் கட்டுப் போட்டார். இதற்குள் இருட்டிலிட்டது. என்னுடன் வந்தவர்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர். நான் தனிவாகத் தன்னாடித் தள்ளாடி நடந்து வந்தேன்.

"மாலைமீல் என்னைக் கட்டித் துண்டாகல் சென்ற சாமி ஒருவர் திரும்பி வந்து கதரிவம் சொல்லி என்னைக் கைத்தாங்கலாகப் பற்றி விழுவிறுவென்று அழைத்துக் கொண்டு மலை யேறினார். ஏன், எதற்காகத் திரும்பி வந்தார்? வார் அனுப்பினார்கள்? இன்று வரை இதற்கு விடை கிடை யாது. அவர் நிச்சயம் தெய்வம் அனுப்பி வைத்தவராகவே இருக்க வேண் டும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

"இருபதாண்டுகளுக்கு முன்பு திடீரென்று எனக்குத் தொழிலில் மந்திரியை ஏற்பட்டுப் பணக்கஷ்ட மும் வந்தது. அந்த மாத எலக்ட்ரி ஸிட்டி மீல் கட்டி கட்டி வழியிலிருந்து இதுபற்றி என்ன மனவி நினைவுபடுத்திய போது, "இந்தப் பூனை அளறவியே விளக்கு எரிவ ன்றும்" என்று ஆண்டவன் கார்பாந்து வார். நீ கவலைப்படாதே" என்பேன்.

"அன்றே எனக்கு முன்பின் பழக்கமில் லாத ஒரு பிரமுகர் என்னிடம் வந்து, தமது பூதுப்படத்தை நான் இயக்க வேண்டுமென்று கோரியதுடன் பத்தாரிசம் ரூபாய் அட்வான் ஸையும் கொடுத்தார். அவரையே அப்பணத் தைப் பூனை அளறவில் வைக்கச் சொன் னேன்.

- மன்னை செனாரிதானுன்

புதுக் கவிதைப் பரிசு

(6)

கல்வி 14.12.88 இதழில் இடம் பெறும் குவியல் உமாபதியின் அரசியல் கார்ட்டூன்களில் ஏதேனும் ஒன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு புதுக் கவிதையைச் சுருக்கமாக எழுதி அனுப்புகள்.

- பின்னே வந்தும் கங்குலி மாணவர்களுக்கு மட்டுமே இந்தப் போட்டி.
- புதுக்கவிதையை எட்டு-பத்து வரி களுக்குள் அடக்கி ஒரு போஸ்ட் கார்டுள் ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமே எழுத வரம்.
- கார்டுள் கறுபக்கம் உங்க பக்கி அல்லது கங்குலி முத்திரையைப் பெற வேண்டும்.
- விவரம் பத்திரிகை புதுக்கவிதை - 6 மத்து குறிப்பிட வேண்டும்.
- உங்கள் பெயரையும் விவரத்தையும் தெவிவாக எழுதிக் கவிதையை 21.12.88 க்குள் கங்குலிக்கு கிடைக் குப்படி அனுப்பி வைக்கங்கள்.

முதல் பரிசு: ரூ. 100/-
இரண்டாம் பரிசு: ரூ. 25/- தமிழ் ஆறு மாதங்களுக்கு கல்வி இலவசம்.
கற்றும் பிரசாரமாகும் அனைத்துக் கவிதைகளுக்கும் சம்மானம் உண்டு.

ஓர் இந்தியக் குடும்பத்தின் உண்மைக் கதை:

ராஜகோபால் குடும்பம்

வாசகர்களுடன் நேசக்கரங்களுடன் ஒரு குடும்பம்!

பெரும்பாலான இந்தியக் குடும்பங்கள், எப்படியெல்லாம் வறுமையில் விடிக் கொண்டு நின்றன என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாகத்தான், கடந்த 5,000 ஆண்டுகளில், மதுரை - திருப்பாங்குளத்தில் வசிக்கும் ஓய்வு பெற்ற தமிழாரியரான ராஜகோபால் குடும்பத்தைப் பற்றி, ஓர் இந்தியக் குடும்பத்தின் உண்மைக் கதை என்ற தலைப்பில் ஒரு நிறுமண உண்மைக் கதையை வெளியிட்டிருந்தோம்.

அதைப் படித்த - மனித நேயம் மிக்க ஓய்வு வாசகர்களில் பலர் மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேரம் கடித மலிகளாக எழுதிக் குவித்திருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் வறுமையில் வாடும் இந்தியக் குடும்பங்கள் அனைத்தின் துயரத்தையும் துடைக்க முடியாது என்னும் இந்த ஒரு குடும்பத்தையாவது வாழ வைப்போமே என்ற நோக்கில் அந்தக் குடும்பத்திற்கு உதவுவதற்காக முகவரி கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார்கள். வேறு பலர், டிராப்ட் மூலமாகவும் செக் மூலமாகவும்

மணியார்ட் மூலமாகவும் ராஜகோபால் குடும்பத்துக்கு உதவப் பணம் அனுப்பினார்கள். ஏன், ஒருவர் கல்வி அலுவலகத்திற்கு நேரடியாகவே வந்து நம்மிடம் பணம் கொடுத்து அந்தக் குடும்பத்துக்கு உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

பங்கு படிக்கும் மாணவர் ஒருவர், 'ரேவதி அக்காவின் மருத்துவச் செலவுக் காக என் பெற்றோருடைய அனுமதியுடன் எனது சேமிப்பை அனுப்ப வேண்டும். தயவு செய்து முகவரி கொடுங்கள் என்று ராஜகோபாலனின் இரண்டாவது மகனுக்கு உதவ மூக்குக் கடிதம் எழுதிய போது உண்மையிலேயே பரவசப்பட்டுப் போனோம். பம்பாயைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி, ரேவதிக்கு உதவும் பொருட்டுத் தம்மில் பிறந்த மாத்திரை களை வெல்லாம் ஒரு பெரிய புரீசரில் அனுப்பி வைத்திருந்தார். அத்தகையவையும் நாம் ராஜகோபாலனின் குடும்பத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருந்தோம். அதன் பிறகு அந்தக் குடும்பத்தின் நிலை என்ன? தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தில் இந்தச் சி-விட்டின் போது ராஜகோபாலனின்

வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தோம்.

தார், எங்கள் கதை கல்வியில் வெளி யானதிலிருந்து எங்களுக்கு ஏராளமான கடி தங்கள் வந்தன. மணியார்டர்கள் வந்தன. சில கல்வி வாசகர்கள் நேரடியாகவே எங்கள் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு வந்திருத் தார்கள். அப்படி வந்திருந்த திருச்சி புனித இருதய மேஸ்திலைப் பள்ளித் தமிழாசிரிய ரான கண்ணன் என்பவர் நூலூற்று எழுபத் தொகு ரூபாய்க்கு அரிசியும் மற்ற மளிகைச் சாமான்களும் வாங்கித் தந்துவிட்டுச் சென் றார்.

சென்னைவாசச் சேர்ந்த டி. ஆர். விஸ்வ நாதன் என்ற வாசகர், பெண்களின் கல் யாணச் செலவுக்கு மட்டும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் மாதா மாதம் ரூபாய் அனுப்பிக் கொண் டிருக்கிறார். செகந்தராபாத்ஸ்தச் சேர்ந்த என். எஸ். மணியன் என்ற வாசகர் 'ரேவதி யின் மருத்துவச் செலவு என்னவானாலும் பரவாயில்லை. நல்ல டாக்டரிடம் கொண்டு போய்க் காட்டுங்கள். செலவுகளை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்!' என்று அவரும் மாதா மாதம் பணம் அனுப்பிக் கொண் டிருக்கிறார். ரேவதிக்கும் இப்போது உடல்நிலை தேறி வருகிறது. தந்தம் கோலியப்பட்டியி லுள்ள மதிமாரன் என்ற வாசகர் ஸக்யமி நாராயணிக்கும் சாத்திக்கும் ஆகும் டைட்டிரட்டிங் கட்டணத் தொகையை மாதா மாதம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கல்வியில் கட்டுரை வெளியான பிறகு, முன்புகடன்வாங்கியிருந்த பெயர்க்கில்மறுபடி யும் ஆவிரம் ரூபாய் கடன் வழங்கினார்கள். அதைக் கொண்டு, முன்பு ரூபாய் ஒக்கடையை மறுபடியும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். கல்வி வாசகர்களின் உதவியால் குழந்தைக ளெல்லாம் வலிஞ்சச் சாப்பிடுகிறார்கள். மூத்தவன் கிரிஜாவுக்குத்தான் இன்னமும் ஒரு நல்ல வரன் அமைவ மாட்டேன் என்கிறது. அதுவும் விரைவில் எக்கடும் என்று நம்பிக்கையோடு இருக்கிறேன்..." என்று மிகவும் உணர்ச்சிப் பெருக்குடனும் நன்றிப் பெருக்குடனும் கூறினார் ராஜு கோபாலன்.

கண்களால் வீட்டைத் துழாவிப் போது, முன்பிருந்த தகர யுகளுக்குப் பதிலாகச் சின்னதாய் ஒரு காட்டிரேஜ் பிரேசு இருந்தது. முன்பு நாம் பார்த்தபோது, அவர்கள் உடுத்தி யிருந்த ஒய்வொரு துணிவிலுமிருந்த கிழிசல்கள் இப்போது இல்லை. முன்பு எல்லோருடைய கண்களிலும் குடியிருந்த ஒருவித ஏக்கமும் எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற் றங்களும் போய் இப்போது ஒரு நம்பிக்கை யும் கனவுகளும் குடியேறியிருக்கின்றன. இரண்டாவது மகன் பிரவதியின் உடல்நிலை யிலும் முன்னேற்றம் தெரிந்தது. இத்தனை யும் கல்வி வாசகர்களின் நேசக்கரங்களால் நிகழ்த்தவை என்று நினைக்கும்போது இன்ன மும் பெருமிதமாகத்தான் இருக்கிறது.

— ஆசிரியர் குழு

கல்வி
முன்பு 28
முன்பு 28

கம்ப்யூட்டர்கள் பற்றி A to Z

இரண்டு திறங்களைவும் பயன்படுத்தாமல் தண்ணீரில் அணை மட்டுமே அதிகரிக்கும் சூழ்நிலையும் திறங்களில் அடர்த்தியை வேறுபடுத்துகிறேன். இதனால் இயற்கை வடிவத்துக்கும் திறத்துக்கும் பெரு அருகே அணுக முடிவிறது. ஒவ்வொரு ஒலியத்தையும் கூர்ந்து கவனித்தால் அது மெல்லிய சல்லாத துணிபோல, அடியில் உள்ள காகிதத்தில் வெண்மை மீது படர்ந்திருப்பது தெரியும். காகிதத்தில், வெண்மையைக் கொண்டே வண்ணங்களின் அடர்த்தியைக் கூட்டவே முறைக்கவோ வேண்டும். ஒரு முறை துரிகையில் வர்ணம் தோய்த்துக் காகிதத்தில் வைத்து விட்டால், அதன் காரம் சரியான அளவு உலர்ந்ததுமே, அடுத்த வண்ணப் பூச்சினைத் தீட்டி விட வேண்டும். இந்தக் கணிப்புகளைச் சரியாகப் பழகிக் கொண்டு செயல்படுவது கஷ்டம். இதனால் தாம் இத்த முறையை அதிகம் பேர் கையாள் வதில்லை.

“தீங்கள் எப்படி இந்தக் கலைக்கு, குறிப்

மாங்காயின் படைப்பில் ஒரு மலர் வனம்!

தீப் வெப்ப நிலையை மறந்து, காடு, வீடு என்ற பாகுபாடின்றி எல்லாப் பூக்களும் ஒரே இடத்தில் பூத்துக் குழைக்கின்றன எப்படி இருக்கும்? கௌரி நாயக்கின் “வாட்டர் கலர்” ஒலியக் கண் காட்சியைப் பார்த்தவர் அனுகூல இத்தகைய அபூர்வ நத்தவனத்தினால் உலகி வந்த உணர்வே ஏற்படுகிறது.

கௌரியின் ஒலியங்களில் முதலில் நம் மைக் கலரும் தன்மைகள் அவற்றின் தனிமை மும் தஞ்ரபமும் தாம். மலர்களின் த்தான் பிர தானமாகத் தீட்டியிருக்கிறார். அந்த மலர்களில் திறத்தையும் வடிவத்தையும் உணர்த்துவதோடு அவற்றின் மலரணை “மெண்மை” (மலருக்கு மலரைத்தான் உதாரணம் சொல்ல முடிகிறது) ஏன் நாம் உணர்த்து ரசிக்கும் வண்ணம் ஒலியங்கள் அமைந்துள்ளன.

“இது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று?” என்று கௌரியைக் கேட்ட போது, “ஆயில் பெயிண்டிங் இதைப் பரிமாணத்தைக் கொண்டுவரவே முடியாது” என்று சொல்லி விட்டு, மேலும் விளக்கினார்: “வாட்டர் கலர் கண் பயன்படுத்துவதால் தான் மலர்களுக்கு உரிய புத்துணர்ச்சியையும் தனிமைத் தையும் காண்பிக்க முடிகிறது. அதிலும் வெள்ளை, கறுப்பு ஆகிய இரண்டு திறங்களிலும் “மரிக் ஆக்ஸைடு” என்ற ரசாயனக் கலப்பு அதிகமாகப் பதாமை ஒலியக் கலர் தன்மையே மாறிப் போகும். எனவே இந்த

பாக இந்த முறைக்கு சரிக் கப்படார்கள்?” என்று கேட்ட போது, அவர் நம் குடும்பப் பிள்ளையையும் (பெற்றோர்கள் இருவரும் கலைஞர்கள்) தம்மை கைத்தலித்த விட்டெல்லா மாகில் கல்லூரி துண்கலைத்துறைப் பேராசிரியர்களையும் தள்ளியுடன் குறிப்பிட்டார்.

“ஏன் தனியே ஓர் ஒலியப் பதிர்நிலையம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது?” என்று கேட்டு முடிப்பதற்குள் கௌரி பதறிப் போனார். “என்னை வளர்த்து, உருவாக்கிய கட்டெல்லாவில் பணியாற்றுவதையே பெருமைமாக நினைக்கிறேன். கணவியும் இங்கிருந்து வெளியேறுவது பற்றி என்னால் நினைக்க முடியாது! ஆனால் கலையை ரசிக்கும் கலைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய ஆஸ்நிரேவியாவுக்குப் போக இருக்கிறேன். ஆஸ்நிரேவியாவில் பெரும் அறிவையும் அனுபவம் கிளையும் கட்டெல்லாவில்தான் பயன்படுத்துவேன்.

“எனக்கும் இந்தக் கலைக்கும் இடையே ஏதையும் இருக்க விடமாட்டேன். அதனால், கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று முடிவு செய்து விட்டேன். என் குடும்பத்தாரும் இதைப் புரிந்து கொண்டு என்னை வற்புறுத்தாப்படி இருக்கின்றனர்!” என்று தீர்மானமாகச் சொன்னார் கௌரி.

— சிதாரதி

புகைப்படம்: கே. வி. ஆனந்த்

வரட ரோஸ் டஸ்ட் டீ

சிகப்பு ரோஜாவின் அழகில் ஆழந்து
மதிமயங்காதவர் உண்டோ...

ஸ்டேன்ஸ் வரட ரோஸ் டஸ்ட் டீ
ருசித்து மனம் பறிவெகாக்காதவர் உண்டோ?

ரோஜாவின் மனத்தை வாராகப்
மறக்கமுடியும்? ஸ்டேன்ஸ் ரெட்
ரோஸ் டஸ்ட் டீயின் கறுமணமும்
அதேபோல்தான்—வினத்தாலே
நாபூற வைப்பது.

அதன் கவையே, மும்...
இயற்கையானது. முழு திருப்தி
அளிப்பது. மீண்டும் மீண்டும் பருகத்
தாண்டுவது.

இத்தனிச் கவையையும் நறு
மணத்தையும் அதிகமாகப் பெற
லாம்—ஸ்டேன்ஸ் ரெட் ரோஸ்
டஸ்ட் டீ அளிகரும் அதிக
கோப்பைகளிலிருந்து.

ஸ்டேன்ஸ் கம்பெனியாரின்
80 வருட அனுபவத்தின் விளைவான
நரமரண நயாசிப்பு...

MADE IN INDIA

ஸ்டேன்ஸ் ரெட் ரோஸ் டஸ்ட் டீ.
இதன் உன்னதச் சுவை, ரோஜா அழகிற்கு இணை

'I thought my wardrobe was comprehensive. Until I saw a new suiting range that proved me wrong.'

They say that you often discover happiness right in your own backyard. I've always known that there is no country like India. And it's here that we produce some of the best textiles in the world: like the new range from Gwalior Suiting. Impeccable, International-class fabric, a perfectionist's dream. Gwalior's Golden Glade Worsted Suiting and Dornfab.

Now that more connoisseurs will get to hear of Gwalior Suiting and Shirting, I won't be able to keep them to myself.

But this is what democracy is all about, isn't it?

Gwalior

M. A. K. PATAUDI

**GWALIOR
SUITING**

IN A CLASS OF ITS OWN

**Golden
Glade**
WORSTED
SUITINGS

DORNFAB